

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO, 15. BŘEZEN 1907.

Číslo 3.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

V měsíci září odbývá se sjezd neodvislých, kongregationalistů a unitariánů a sice v Bostoně. Církve tyto jsou vesměs liberálnější, nežli snad církve jiné, však proto přece jen zůstávají církvemi a kdo k nim náleží, jim přednáší a s nimi agitační styky udržuje nemůže přece nazývat se rozhodně svobodomyšlným ve smyslu našem, není pokrokovým, jakž představujeme si my přívržence Volné Myšlenky. Vyšetřili jsme si na pravém místě dále, že tou dobou sjezd svobodomyšlných, Seculární Unie, Volných myslitelů, Nevěrečů a jiných lidí volných, at' již toho či onoho odstínu se v měsíci září neodbývá vůbec a tím méně v Bostoně. Zůstává tu tedy onen sjezd unitariánů a na tom bude přednášeti prof. Masaryk z Prahy, jakž naším tiskem prošlo již. Konstatujeme faktum toto jen z toho ohledu, že byl to právě prof. Masaryk, který za svého dřívějšího pobytu zde mezi námi, doporučoval nám na místo dosavadní negace aspoň něco prý pozitivního čili unitariány a práci jejich. A od té také doby se dává, že několik českých lidíček, tak zvaných intelligentů opravdu i unitariány se stalo, ba jeden z takových dnes předsedá jistému svobodomyšlnému tělesu vzdělatelnému, jiný učitel svobodomyšlné školy, syn velikého svobodomyšlníka zesnulého již, jest superintendentem unitariánské nedělní školy a při tom také sokol, kdežto sestra jeho sokolka — sic — koná přednášky po unitariánských církvích, když právě neučí na škole za svobodomyšlné peníze pořízené, aneb píše do tisku anglického o "nemravném tisku" nevěreckého pořadatelstva "Sokola Amerického". A proč tohle všechno povídáme? Inu jen proto, aby jste seznali, že slovo přednesené, promluvené mnohdy leckde se uchytí, třeba v celku zcela jinak vyznělo.

Při oslavě narozenin Washingtonových v české Besedě v Chicagu mluvil český řečník o tom, jaký význam podobné slavnosti pro nás by míti měly a mezi jiným pravil: "... právě tak, jako velebíme-li Husa, že za to, co za pravé uznával, svůj život obětoval, velebíme-li Havlíčka, že své štěstí, svůj blahobyt službě národa obětoval a při tom sami každý svobodný projev bychom kaceřovali, pravdu otlačovali, z boje za dobrou věc po první ráně přehali, byla by oslava naše oněch neohrožených zápasníků pouhým paskvílem, hotovou komedií!" Slova těch měli by si povšimnouti i naši sokolové. Stálé dovolávání se velikých tvůrců Sokolstva, opakování zvůčných pořekadel, to odívání se v sokolský kroj nečiní nás ještě sokoly: my musíme konati, co hlásáme —

musíme jednati tak, když již s takovou pýchou se hlásíme k našim bohatýrům, aby oni ještě v hrobě svém od našeho počínání nemusili se odvracet s odporem.

Sjezd svobodomyšlných po návrhu Svobodné Obee z Omahy, jest tedy již hotovou udalostí a účast' na něm z mnoha stran zajištěna. My sokolové tu ovšem chyběti nebudeme a sice z toho důvodu, že chceme býti při každé práci společné a na dobro celku. Vymlouvat se na ty, kdož sjezd svolávají a jmena jejich, nám nikterak nestačí, protože věříme, že právě svou účastí a jiných můžeme učiniti přítrž nějakému ovládnutí, jestli tu kde jakého je. Zůstat doma, čili nedělat ničeho a po hotové práci krčit rameny, kritisovat a zlehčovat to dovede každý, přiložit však ruku k dílu, to mnohemu pohodlnému se nelíbí. A vidíte v tom právě veliký jest rozdíl, rozdíl, který za celou dobu let přímo bije ve tvář, aniž bychom si rádi přiznali. Na jedné straně řekneme, že bouřalo se, mlátilo se do té černé havěti klerikální a na troskách bludu, klamu a šalby stavěly se sině národní, školy naše a zakládaly se spolky podpůrné, vzdělatelné s knihovnami i bez, tužila se těla a vývojem myslí šlo se třeba po hodně klikatých cestách ku svobodě těla i mysle. Na druhé straně u živlu zpátečnického se organisovali a znovu stavěli, dále pronikající, protože postup jejich byl soustavný, protože bylo tu organisace. My mezi tím každý bil se na vlastní pěst, kolik táborů tolik bylo vůdců a podle toho jaké ten "vůdce" pořídil si noviny byla i ta jeho svobodomyšlnost, dnes silná v podpadech, aby zítra za každý dollar oznámky se prostitovala, koupiti nechala. A bylo tak i u těch věřících? Pravda, vždyť i tam ty listy jejich ve sloupcích svých se prodávaly a jak prodávaly! Ano, dnes daly ve přímou klatbu humbukářské oznámky cestou soukromou a to jen proto, aby z toho, kdož v klatbu byl dán jen více se vyždímal. Tolik jen o tisku benediktinském a což teprve jiný. To vše známo nám, ba doklady mnohými mohli bychom opatřiti a protože známe, protože známe i příčiny všelikých těchto a jiných hnisajících vředů té i oné strany, chceme býti tam, kde jednati se má o organisaci celku, postup soustavný a prospěch těch, jimž dosavadní rozháranost asi sotva posloužila.

Některým čtenářům našim jest proti myslí, že časem ostře vyslovili jsme se proti takovým oslavám památek zasloužilých mužů, které jsou spojeny s

hlučnými pitkami, a praví, že bez pití u nás nelze si žádnou slavnost představit, bez pití by každý podnik skončil s finančním nezdarem a následek toho by byl, že by se na dobré podniky ničeho nevyzískalo. V tom s nimi úplně souhlasíme. Je to náš zvyk — zvyk ten stal se nám druhou přirozeností a proti té je veškerý boj marný. Ale přec je zde při dobré vůli náprava možná. Pijme, veselme se dle zvyku svého, kde uspořádáme si takovou zábavu, jejímž hlavním a jediným cílem jest pouze zábava a výdělek. Ale neoslavujeme památku šlechtných, pro dobrou věc trpících mužů podobným způsobem — a když už přece způsobem takovým své velikány slaviti chceme, nepřelhávejme sami sebe prohlášením, že to byla oslava “v každém ohledu důstojná”. A — last, but not least — když už i to vše dovedeme srovnati se svým svědomím, se svým krasocitem, že oslavu vynikajícího muže odbudeme z většího dílu a nálevny, nezveme si aspoň k takovým “oslavám” zástupce anglického tisku, nezveme si mezi sebe cizince, kteří na podobné “oslavě” nejsou zvyklí, kteří takové “oslavování” pokládají za nízkou, nedůstojnou profanaci. To jest proti čemu my vystupujeme, abychom nezvali si mezi sebe cizí hosty, když chceme svému národnímu (!) zvyku hověti stůj co stůj!

Jest sice pravda, že s výpravou sokolskou nemohl nikdo, at' již kdokoli, jeti zadarmo, jako nedá se upříti, že náš výbor sletový v New Yorku vyhradil si rozhodně právo, aby přijal či nepřijal tu kterou přihlášku, čili jednoduše rozhodoval si o tom, kdo s námi jeti může a kdo ne. Z toho také důvodu zodpovědnost jeho odpadá tam, kde si pořádají nějaké ty “extra” výpravy, rázu čistě soukromého, at' již to výprava chicagská, aneb katolická a snad ještě jiná. Jestli nezištné práci sletovému výboru sokolskému hází aneb naházeti chce dnes překážky na cestu ten či onen “bratr” sokol a pomáhá těm, kdož počítají za cestu přes moře o osm dollarů více, aby německá společnost jen více vydělala, co na tom? Naši v New Yorku sotva se dají zaleknout a byt' i to tříštění sil bylo ještě větší. Pracují pilně a jestli snaha jejich, aby Čechům přátelské Francii a sesterské republice, kde Sokolstvo české tak dobře jest zapsáno, složiti mohli i sokolové česko-američtí svůj hold se nechápe, jestli k daru na Ústřední Matici Škotskou a národní úče Slovače někdo přispěti nehodlá, tím že raději dá Němci, také dobře. Výmluva, že loď “La Bretagne” jest pomalá, stará a p. neplatí, má pouze druhé kajuty k naší výpravě a o dobrou kuchyň jest postaráno, co zatím jízda potrvá as jedenácte dnů. A pro borce každý den na lodi mnoho znamená, kdo ví, aneb chce vědět co společný nácvik jesti, i pochybujeme, že by se někomu pak na lodi ve společnosti našich sokolů zastesklo. Býti pak účastnu holdu Sokolstva amerického veliké a volné Paříži práci tělocvičnou a volnou zcela, sprátení se se Sokolstvem pařížským a gymnasty francouzskými s nimiž pak společně se jede do Prahy, to snad přece také za něco stojí, spíše nežli jízda tou ponurou cestou německou plání, připomínající nám jen tu zpupnost odvčklých nepřátel národa našeho. A dobře

praví o věci té “Dennice Novověku”, že tam v těch Němci by “po nás ani německý pes neštěkl”, co zatím veliká Paříž a s ní lid francouzský již dnes hotoví se ku přijetí našich borců. A proto varujeme ještě jednou kdekoho, jenž chtěl by snad se u příležitosti velikého svátku Sokolstva v Praze zneužiti toho jména sokol, aneb na účet náš myslel, že se poměje. V tom ohledu již se sami přičiníme, aby potřebná opatření za v čas se stala, **nebot' jen jedna jest výprava sokolská pořádaná výborem sletovým v New Yorku, žádná jiná a kdyby po případě měli jet ti borci naši sami.** Slet vyrostl do rozměrů velikých, my své řady musíme tedy znát, my podle toho i musíme se zachovat jak cestou, tak i za celého pobytu našich v Praze i učiníme tak s vynaložením všech sil, vážnou, opravdovou prací. Kdo ji nechápe, vari z cesty a to hezky rychle.

Co toto píšeme, již se společná našich borců na pátý slet všesokolský do Prahy evičí, jako se evičí různá ta povinná a prostná sletová. Práce tedy dost a dost tuhé. Společná evičení sestavili bratři A. Haller, vrchní náčelník N. J. S., Aug. Tesař a B. Trefný. A jestli jsou obtížná, za to tím více budou efektní a co hlavního po stránce technické opravdu pěkná. Každý sbor N. J. S. je dostal ve zvláštním vydání, bohatě ilustrovaném a se všemi potřebnými vysvětlivkami, tak že evičiti se mohou ve všech sborech našich, kde pak bylo by třeba nějakého vysvětlení, jen dopište si br. Hallerovi a on již ochotně poslouží. Borci, již pojedou na slet, dostali každý po jednom výtisku, tak aby důkladně si mohli nastudovati a připravit se ku společnému nácviku na cestě, jakož i na veřejná snad v Chicagu, New Yorku a v Paříži. A tolik dovoluujeme si podotknouti, že jestli kdy byla podniknuta práce původní a svérázná, sestavy co možná americké, pak jsou to společná, o nichž tu řeč. Zbývá jen nacvičit, aby náklad V. V. N. J. S. vedený se zúročil a hoši naši se uplatnili.

Jsmo prý při pohlžení na budoucnost Sokolstva přílišnými pessimisty — čili škarohlídy — vidíme prý jen vše černě, beznadějně. Ti, kteří nás obviňují z pessimismu, pro který “prý nestává žádných příčin,” zavděčili by se nám nemálo, kdyby nám vysvětlili následující: Naše tělocvičné školy jsou plny útlé mládeže, kdežto dorostu nemáme téměř žádného. Veřejná vystoupení v nedaleké minulosti o tom podala truchlivé svědectví. Viděli jsme útlou mládež — pak sokoly a sokolky — ale mládež dospívající, z níž mají býti doplňovány řídnuoucí řady sokolské, tu jsme postrádali. Navštívíme-li některou z našich tělocvičen, vidíme až úžasně malý hlouček dospělejších žáků, z nichž máme rekrutovati nové členstvo. Odváží se někdo tvrditi, že za těchto poměrů není žádných příčin k obavám? Kdo dovede viděti jasnou a slibnou budoucnost Sokolstva, aniž by viděl jediného pramenu, z něhož to Sokolstvo čerpá má svoji sílu — před takovým optimistou klobouk dolů. ě.

Máme za to, že jest již třeba na místech těchto upozorniti lid náš, že každé naše závody, každý náš

slet až dosud byl a býti má průkazem práce sokolské, práce na důkaz, na kolik jsme konali poslání své na utužení a uzdravení jeho. Závody tedy nejsou ani žádnou komedií a slety naše také nijakým planým "hejslovaněním" a tím méně slety a závody takových rozměrů, jako onen pátý chystá se v Praze, kde nejen bude Sokolstvo veškeré, ale i evropské svazy tělocvičné v zápolu. Jestli nechce tam ani Sokolstvo americké scházeti, zejména ono združené v N. J. S., ký tu div, vždyť také ono pracovalo, ba pracovalo nezištně a více, nežli tak mnohý, jenž dnes nemá pro ně jen pokrčení ramen, aby tomu Sokolstvu zítra radil, co a jak by mělo vykonati, co mělo konati po stránce svobodomyšlné a p. A zatím jest až dosud Sokolstvo sdružené v N. J. S. jediné, jež usneslo se na řádném projevu veliké Francii v nastalé rozluce církve od státu a projevů sympatií a to dříve, nežli mu kdo "poradil". O jiném ani nemluvíme, ba ani netážeme se, kde byli ti mnozí dnešní rádcové o mezinárodních sjezdech svobodomyšlných v St. Louisu a jinde.

Již nejednou rozepsali jsme se v listě našem o oněch zbabělých kreaturách, které rády svoji jedovatou a odpornou slinou snaží se stříknouti po nemilé jim osobě, při čemž skrývají se za "čtenáře", "odběratele", aneb dokonce (co budiž bohům žalováno!) "přítele pravdy". V našem životě veřejném není zjevu odpornějšího, hnusnějšího a divíme se, že vážné časopisy ještě takovým nízkým povahám propůjčují místa. I toho, který v boji vedeném chtěl by stát po našem boku, ale jen z úkrytu by chtěl útočiti na naše nepřátele, měli bychom v hlubokém opovržení, poněvadž stydět bychom se musili až do té duše, že spolubojovníkem našim stal se zbabělec. Kdykoliv spatříme v některém časopise onoho "čtenáře" (at' už je to skutečný čtenář anebo sám redaktor) anebo nějakého "přítele pravdy", který pravdu mluví jen pokud jest jist, že nikdo nezví jeho jména, vzpomeneme si na slova známého filosofa: "Také jeden, který plivá lidem na boty, poněvadž jest příliš velikým skétou na to, aby pliv někomu do obličeje."

U nás v té Americe jsou celé řady humbuků! Docela prajednoduché a i v Čechách známé mazání a napravování jmenuje se tu chiropraktika, jež odvolává se na původ prý "český", dělá nám ostudu, jinde opět se hlásá, a žel i v listech českých, ba i v jednom orgánu, že jenom studenou vodou lze zachovati si zdraví a uzdravovati nemocné, druží tytéž báječné výsledky přičítají osobnímu "magnetismu" nějakého toho povedeného humbukáře, aneb třeba jen jednomu určitému způsobu masáže to jest vibraci a ještě jiní doporučují ten "pravý doma prováděný tělocvik" atd. K tomu prodávají se písemně rozesílané návody za tolik a tolik dollarů, nějaké to náčiní a nářadí, stroje a jiné hlouposti a dav v každém případě vždy s radostí přesně poslouchá vzorným osobním příkladem se vyznamenávajících, ale jen na papíře, horlivých proroků, obdivuje domnělé spasitele, horuje pro ně, slepě jim věří, lékařů se zřiká a docela zapomíná a nechápe, kde přestává vědecká

pravda zkušeností lékařských a kde začíná smělou nestoudností zajímavá směs nevědomosti s nejapnými domněnkami a bezpodstatnými výmysly.

Čilé Plz. Sokolky v Chicagu uspořádaly 22. února slavnost, již uctívaly památku prvního presidenta této republiky, Jiřího Washingtona — a neostýcháme se prohlásiti, že byla to nejdůstojnější a nejzdařilejší slavnost v celé té řadě oslav, co jich "české Chicago" v den ten uspořádalo. Jest to novým dokladem k našemu dřívějšímu tvrzení, že sokolky, vedené a povzbuzované svojí čilou starostkou sest. Fialovou, těší se neobyčejné přízni našeho obecnstva a že vše korunováno jest skvělým z darem, oč se milé sestry naše zasadí. A my tak milerádi referujeme o každém, byt' sebe menším úspěchu v řadách našich. Až ještě budeme moci oznámiti, že z toho značného počtu údkyň aspoň třetina navštěvuje pilně cvičení a tak dává příklad našim sokolům, že věrně provádí to, co hlásají, stanou se Plz. Sokolky združením, jemuž se žádné v Americe hned tak nevyrovná. Toto pronesli jsme v "Sokole" již jednou, opakujeme dnes a budeme opakovati, pokud se skutečnění touhy nedočkáme. č.

Jest sice pravda, že vyzněly ty manifestační schůze bratří našich Slováků po všech větších městech Unie pořádané velikolepě, že promluvílo se o tom pronásledování národa jejich doma ve vlasti staré tam pod Tatrami zpupnými Maďarony, jak náleží. My pak bratřím našim zdar těchto schůzí jen přejeme, však hned na druhé straně čerpáme z vlastních jejich výsledků trochu nové zkušenosti, jež i někdy nám se hoditi může. Když takovéto veliké schůze manifestační se pořádají a zpravodajové cizího tisku se pozvou, jest vždy dobré míti po ruce všechny co možná informace o národě našem, jakož i o tom, co k vlastním projevům manifestačním aneb protestním vedlo. Jednotlivé řeči těch kterých řečníků lepších mohou již napřed do angličtiny přeloženy býti a zpravodajům se jen na schůzi pak odevzdají. Známe ze zkušenosti, že překládání řeči na rychlo, jak z úst přednášeče plynou o schůzi samé, mnohdy špatně se vyplatí a zpravodaji věci neznalých děsně zkomolí. A v případech takovýcho přece jedná se pouze a výhradně o správnou informaci ciziny.

Ze všech svazů evropských tělocvičných sdružení došly již Č. O. S. v Praze zprávy o tom, že nebudou chyběti na závodišti o mezinárodním turnaji, a že vedle povinných eviků vypsanych zápoliti budou milerádi v překrásných prostných pátého sletu sokolského. Odevšad příznivé dochází zprávy, z Francie, Anglie, ze Švýcar, Italie, Belgie atd., pouze z Německa, jakž zcela pochopitelně, jen u nás tady v Americe se nechápe, a to v mnohých českých listech. Však nám nikterak nevádí, jako nevádí jiným sborům sokolským zahraničním a slovanským vůbec, jako nevádí bratřím našim slovenským, již také půjdou s námi v tento veliký zápol, abychom všichni společně dokázali, že u nás nehovíme jen slabostem lidu, jeho choutkám, ale jdeme cestou obtížnější poučení,

posily a uzdravení. Ano, my chceme, aby každý to, co hájí a rozšiřuje u nás, činil na základě vlastních pozorování a zkušeností, aby nejen slovy, ale skutky a celou svou bytostí hlásal cenu a význam sokolské výchovy. Tuto naši snahu massy lidí nechápou a nemohou chápati, dokud se nepřesvědčí, dokud nevidí na příklad, co my děláme z naší drobotiny.

V minulém čísle v dopisu z Prahy obsaženo jest vše, co našim boreům třeba vědět, jest popsáno tu náradí závodní důkladně, jakož i povídá se, kterých závodů se naši účastníci mohou a kterých nikoliv. A tu zbývá nám upozorniti jen, že hrazda závodní jest fornyrovaná a také kruhy líší se od našich. Jest důležité, povážíme-li, že na kruzích jsou cvičení volná, pro celé družstvo vždy totéž. Padá na váhu tím více, protože na nich lze docílit dvojnásobný počet bodů, nežli na povinném náradí. Tu hledí se na provedení cviku, nikoliv na jeho obtížnost, na ladný švih i tah v lehčí sestavě z počátku a teprve zakončení může býti obtížnější. A ještě něco o závodech těchto, kde cvičební poměry a požadavky stoupily značně, přibraly se mnohé prvky, běh, skok daleký a p. a co hlavního žádné opravy.

BRATRSKÉ NÁRODNÍ JEDNOTĚ VE SPOJ. STÁTECH V AMERICE.

V Praze dne 23. ledna 1907.

Drazí bratři!

Z usnesení výboru České Obce Sokolské zveme Vás k **V. sletu všesokolskému**, který konati se bude ve dnech 28. června až 1. července t. r. v zlaté slovanské Praze.

Po šesti letech hotovíme se opětně vystoupiti ve společném šiku na veřejné cvičiště, abychom před zraky shromážděného národa podali účty z práce své, již podnikáme na jeho rozvoj a povznesení.

K tomuto velkému svátku svému zveme i Vás, drazí bratři za okeánem, Vás, tu mocnou již haluzně našeho sokolského, jež nezapomínajíc ani v daleké cizině vážných povinností svých k národu a vlasti své staré, vážně plní poslání své sokolské a s námi o závod spěje za krásným cílem, jenž nám jest svatým údělem, jemuž platí naše i Vaše služby.

Současně s tímto pozváním zasíláme Vám otisky téhož pro všechny bratrské jednoty ve vašem svazku spojené a prosíme Vás, byste je na příslušná místa rozeslali.

Nuž tedy, přijďte s námi projeviti oddanost k věci sokolské, svoji vřelou snahu a horlivou práci na tomto čestném poli národního povznášení, přijďte pokochat se v objetí bratrském a osvěžiti se na prsou drahé matky, své milované otčiny, jež uvítá Vás a pozdraví se srdcem roztouženým jako věrné, české syny své.

Na shledanou v zlaté slovanské Praze! Na zdar! V slovanské Praze 1. ledna 1907.

Slavnostní výbor V. sletu všesokolského v Praze.

O PRVÉ POMOCI RANĚNÝM.

Popáleniny, opaření a poleptání.

Popálení může se státi v továrně, dílnách různých, ba i doma a to v té chvíli, kdy tělo naše přijde ve styk se silným horkem, buď ohněm, aneb se žhavými předměty, jako roztavenými kovy, jako na příklad i Sokolně třeba s roztavenými kamny, jinde roztaveným olovem, železem, aneb uhlím a p. Jestli však vřelá voda, aneb horké páry nás zasáhly, vzniká opaření, kdežto zhuštěnými kyselinami a žiravinami jako louhem, nehašeným vápnem povstane poleptání, aneb zleptání na těle našem. K tomu dlužno dodati, že i pouhým třením můžeme se na rukou popáliti při šplhu na příklad o tyči a p., aneb i tehdy, jestli jsme náhodou dotekli se drátu elektrického vedení, jenže tu se stupeň poranění řídí rozhodně dle toho, jak silný byl proud a jeho napjetí.

Rozeznáváme poranění tohoto druhu vůbec tři stupně:

1. Pouhé zardění kůže, překrvení, velmi bolestivé, zduřelá kůže čili zánět povrchu.

2. Provázené s tvořením se puchýřů silně napjatých. V těch pak, dokud neprasknou, tvoří se čiré serum, aneb syrovatina krevní, jež smíšené jest s krví tu a tam, aneb bez ní.

3. Vytvoření se příškvaru až k úplnému zuhelnatění. Tu měkké části spolu s kůží na povrchu odumřou a to do jisté míry a hloubky. Někdy máme příškvaření jen části kůže, to jest pokožky a škáry, jindy zase celá kůže zuhelnatí, aneb zuhelnatí celé končetiny.

Popáleniny druhého a třetího stupně vyžadují ve vždy rychlou pomoc lékařskou, zejména jestli jedná se o popáleniny většího rozsahu. Při druhém stupni povstávají puchýře ihned po spálení, aneb i později a jsou velikosti rozdílné. Tekutina, která pak se v nich nashromažďuje, vystupuje z vlásenek mezi pokožku a škáru.

V případech vážných může ztratit nešťastník duchapřítomnost, aneb zrovna omdlí a zůstane bez sebe. V takovém případě jest celkem dobře poslati poraněného na místa zcela bezpečná a dopravit jej tam tak, aby nespůsobili jsme mu ještě více bolesti. Hned, jakmile jej máme v bezpečí, bude dobře odstraniti šat, rozříznouti týž nožem, aneb roztříhnouti nůžkama, dávajíc pozor, abychom jen zraněnému nijak neublížili. Jestli jest však na některém místě šat přilepen, nestrhávejme, ale ustříhneme kolem do kola i namočíme buď čistou vodou, aneb dejme prosáknouti skrz čistý olej, o to pečujíc, aby ihned v té chvíli, co jsme šat odstranili, rána byla pokryta čistou látkou, jež vzdych k popálenině by nepřipustila.

Protože bolest, jež popáleniny provází, jest velká, musíme vždy na to hleděti, abychom část zraněnou neodhalovali v celku, ale vždy jen po kousku,

abychom tak děli, a sice, jak již řečeno, aby vzduch k popálenině nemohl. Proto ošetříme dle toho.

Rozumí se samo sebou, že popálená část údu od horka se ihned odvrátiti musí, třeba někdy vlažné obklady vlhké bolest mírnily, zejména když si uděláme roztok sody (bicarbonate), a v tom obklad ob čas namáčíme, na ránu pozorně přikládajíce.

Když na někom chytí šat, musíme ho přiměti k tomu, aby ihned na zem se položil, aneb sami k zemi jej srazíme, když třeba. Není-li ničeho po ruce hned, at' popálený válí se sem tam po zemi.

Uchopme nějakou pokrývku, aneb jinak-li nelze, svlečme svůj vlastní kabát a pokrejme tělo nešťastníka, povalme jej k zemi a válejme jej tak dlouho, až plameny udusíme. V jiných případech můžeme jej pokrýt pískem, zemí a p., jakž se dá. Potom teprve polejme jej vodou a sice důkladně, protože zuhelnatělé šatstvo dále tělo popaluje. Když pak třeba šat propálený odstraniti, polejme i místo zraněné vodou.

Při tom ale musíme dát pozor, aby vytvořivší se puchýřky v té chvíli jsme nenatrhli, protože ty právě nejlepší jsou ochranou rány proti vzduchu.

Jestli jest raněný bez sebe, tu můžeme jednoduše vložiti jeho tělo do prostíradla a se šaty, tak jak jest, ponořiti do vany vlažnou vodou naplněné. Spůsobem tím nejen zmírníme bolest nešťastníka, ale přivedeme jej k sobě, dávajíce při tom pozor, aby hlava byla výš.

V těchto případech jest rozhodně lépe, nepřikládati obyčejný obvaz jako na jiné rány, stačí pouze jedna vrstva gazy, pak vrstva tak zvané látky lint, a na tu pak trošek čisté vaty, přes nějaká lehká pokrývka, prostíradlo aneb jiná čistá látka, dokud lékař se nedostaví a nenařídí dopravu nemocného domů aneb do nemocnice.

Jestli jest popálenina druhu menšího, bude dobře, když vezmeme asi lžičku sody, jež doma k pečení se upotřebuje do pečiva totiž, nasypeme as do pintu teplé vody, dobře zamíchajíce, na to pak nalejme na popálená místa, aneb namočíme čistou látku — lint — v tomto roztoku a položíme na rány. Na to pokryjeme tuku zbavenou vatou aneb vatou obyčejnou, jejíž povrch jsme strhli a přiložíme trojépipí obvaz, aneb šátek.

V případech vážnějších můžeme čistou látku (čili opět lint, jakž v balíčkách pro prvou pomoc v lékárnách se prodává) namočiti do olivového oleje, natřít vaselínou čili petrolatum s přidávkem kyseliny borové aneb bez, a není-li ani jednoho ani druhého po ruce, můžeme jednoduše nalít na popáleninu bílek z čerstvého vejce. Obyčejně používá se též polovina lněného oleje a tolikéž vápenné vody, však obé není vždy čisté a zapáchá záhy, proto lépe jest použití čistého oleje olivového s polovinou Listerinu a asi pěti gránů bismuthu subnit. do jedné unce, aneb, což též jest dobrá léčba, čistý Glycothymoline aneb roztoku bichloridu. Není-li však lékárny po ruce,

stačí do příchodu lékaře, pakli zasypeme ránu čili popáleninu škrobem, moukou aneb práškem toiletním, Talcum a p. A když ani těchto domácích prostředků není po ruce, namočíme hlinu, jíl a p. ve vodě a přiložíme. Však voda musí býti vlažná, nikoliv studená. Studenou vodou bychom bolestivý stav jen zhoršili. Kde toho lze docílit, můžeme obstarati si květ zinkový — $Zn\ O$ — a popáleninu zasypat, aneb použití roztrouhané syrové brambory a přiložit. Vatu přímo na popáleninu nepřikládáme, takový obvaz těžko pak se sundává a jen bolest se poraněnému působí.

Při popáleninách druhého stupně jest dobře, když k vůli zmírnění pocitu napjetí puchýře vyprázdníme, což učiníme čistou, před tím rozžhavenou jehlou, kterou puchýř na spodině nabodneme, ponevadž jest vyždvižená pokožka po vyprázdnění puchýře nejlepší ochranou popáleného místa, jakž Ploc a jiní správně dovozují. Na to můžeme pokrýti místo popálené měkkým, podajným a dobře přiléhajícím obvazem hedvábným (oil silk) a p., a jestli možno, použijme čistých mastí na popáleniny, jako jest Ungentine ve zvláštní rource připravená již, Resinol s polovinou Lanolinu, aneb když jinak nelze, vezmeme stejné díly lněného oleje a vápenné vody, jakž výše udáno, jenže přidáme jedno procento thymolu aneb deset procent jodoformu. Podobně dá se použiti borové a salicyové masti, prášku jodoformového a též takové gazy. Není-li tato po ruce, jest lépe přiložiti čisté plátýnko, nežli vrstvy vaty přímo na ránu. V případě popálení hlubšího čili třetího stupně, obvaz jodoformový hodí se nejlépe, aneb použijme čistých hadříků plátěných, namáčených v roztoku tříprocentním Argyólu a popáleninu obalíme, obvaz neměníce, ale ob čas polévajíce.

Popálenina sebe lehčího druhu na pohled, jestli asi dvě třetiny těla lidského zasáhla, jest skoro vždy nebezpečná, neboť smrt obyčejně v krátké době se dostavuje. Nešťastníci vypráví obyčejně sami, jakž neštěstí se jim přihodilo, jeví veliké rozčilení a stěžují si na hroznou bolest a chtějí stále pít. Dítka, pakli po větším popálení vrhnou, sotva vydrží, zejména když žluč neb krev se objeví v tom, co vychrlily. Nutkání na moč jest stálé, pak únava, zívání, blouznění a konečně klid s nitkovitým, necitelným a rychlým tepem, vedle povrchního a rychlého dýchání, po čemž následuje všeobecná zámračlost a nemocný zmírání ve stavu blouznění, aneb hlubokého bezvědomí. Teplota tělesná klesne pod pravidelnou teplotu 98 a tři čtvrtě dle F., jde níže a následují průjmy smrti. V takových a podobných případech podáváme dráždidla: vína, teplé nápoje vnitřně a aetheru a čpavku zevně, abychom proti klesání sil bojovali, nežli přijde lékař, jenž vykoná již podkožním vstříknutím potřebného léku vše ostatní. Vlažnými láznemi, jakž pověděli jsme si již, lze bolesti zmírniti, jenže musí tu být o ustavičný přítok stu-

dené i teplé vody postaráno, jakož i to nesmí pustiti se ze zřetele, že poranění zmirají i při veškeré péči naší, jenže netrpí tolik bolestí, a to již dostatečným důvodem, proč lázni podobných mělo by se použítí tam, kde lze.

Popáleniny, jež luhem si způsobíme, silným čpavkem, kyselinami jako kyselina sírová, dusičná aneb solná atd., zoveme poleptání, a tu poprvé použijeme z důstatek vody, rány polijeme a pak omyjeme roztokem sody a vody aneb vody vápenné. Jestli zrovna nemáme ničeho jiného po ruce, použijme křídly, prášku na zuby, aneb seškrabeme maltu ze stěny, rozbijeme na prášek a rozředíme s vodou, dobře promícháme a pak na čistý hadřík nalejeme a přiložíme, abychom účinek kyseliny zničili. Na louh ovšem louh nebudeme přikládat. Vápennou vodu připravíme si snadno rozpuštěním kousku hašeného vápna, aneb malty ve vodě, vápna ze zdi. Jindy opět mazavé mýdlo stačí a podobné a dále počínáme si jako při ostatních popáleninách.

Jestli ale stalo se poleptání sehnányi louhy, provedeme neutralisaci zase umytím poleptaných míst rozředěnými kyselinami, jako octem rozředěným vodou, šťávou citronovou, rozředěnou kyselinou sírovou a p.

U většině případů popálení neopatrnost hraje hlavní úlohu, jakž denně se stává, a tu brzy čteme o nepatrném zacházení s hořlavými látkami, výbuchu svítiplynu, popálení petrolejem, neopatrné zacházení s nebezpečným gasolinem, jenž do hořivých kamen přilévati se nesmí, benzínem při čistění šatů při večerním světle, neopatrnost při vaření, při zátoku v kuchyni a jinde, umístění nádob s horkou vodou, neb vřelými tekutinami naplněných, jež snadno se zvrhnou, aneb od malých dětí strhnuty bývají, pád těchto do škopků plných vařících mydlin atd. atd. K tomu přijde neopatrné zacházení se sirkami, odhození doutnajícího doutníku, cigarrety, porušení vedení a insulace drátů elektrických, rozbití lampy, ucházení plynu, ucházení pár atd.

Spadne-li někdo do vápna na ulici při stavbách, aneb do kádě s mýdlem a louhem, polejeme jej jednoduše vodou, aneb vnoříme jej do ní, když se tato na blízku nalézá. Jestli se nám dostane vápno do oka, vkapáváme ihned vodu cukrovou k umírnění bolesti, aneb omýváme oko, rozředěným octem v šálku teplé vody.

Jestli se někdo napil kyseliny, dejme mu hned roztok sody — uhličitán sodnatý — a sice buď tu, co používáme doma při praní, aneb onu do pečiva.

Jestli se někdo popálí v ústech, aneb spálí si hrtan po vypití příliš horkých nápojů aneb lučebnin, dejme mu napít hned v zápětí trochu oleje, bílku z vajíčka na lžičku aneb jednoduše nalijeme mu do úst.

Spáleniny povstale úpalem slunečním aneb

bleskem, elektrinou a p. léčí se stejným způsobem jako jiné popáleniny.

Omrzliny a zmrznutí.

Za veliké zimy a mrazu případy takovéto jsou na denním pořádku, zejména ve větších městech, aneb podél cest na venku. Jsme-li dobře oblečeni za nízké teploty vzduchu, vydržíme ty největší stupně zimy beze vší pohromy, za to ale nedostatečně oblečený člověk již při sebe menší zimě může zmrznouti. Stáří tu hraje velikou úlohu, a dítky trpí nejvíce, zejména tam, kde daleko mají do školy, aneb maličtí, když prudký a mrazivý vítr vane. Také osoby starší a sešlé nevydrží tolik, jako tělo utužené a svalstva mohutného, vycvičeného, mysle jaré. Osoby zeslabené nemocí, námahou, hladem aneb na mysli pokleslé, aneb požitím lihovin notně omámené snáze zmrznou jiných. Jestli však sněží, smrt zmrznutím tak lehce se nedostavuje. Také v těchto případech lze mluvit o třech stupních.

První stupeň jest všeobecně znám: nepříjemný pocit bolestivý na boltečích ušních, jenž přejde posléze v bezcitnost. Tentýž pocit pozorujeme na prstech — „zašlo nám za nehty“. — Prsty zblednou, kůže vráskovatí, citu ubývá. Jestli teplota stoupne, kůže zčervená, prsty naduří a svědí, ba někdy i brní. Při rychlém zahřátí dostavuje se značná bolest. Červen kůže od popálení liší se svým nádechem zamodralým, dokazujícím, že tu passivní jest překrvení čili zástava krevní. Stačí tu jen postiženému poraditi, aby zahřátí stalo se poznenáhlu, k čemuž tření sněhem částí zachvácených nemálo přispívá. Částě oděvu těsně přiléhající omrznutí jen podporují. Konce končetin z pravidla trpí nejvíce a nejdříve zejména hrot nosu a uší.

Omrznutí třetího stupně vyznačeno jest buď velikými, krvavou tekutinou naplněnými puchýři, na jichž spodině vazivo krvavé jest podlito, aneb někdy také jest kůže bledá, modře prokvetalá, chladná a bezcitná, a teprve po delší době se ukáže, jak hluboko vaziva odumřela.

Po úplném zkřehnutí celého těla, čili promrznutí může nastati zdánlivá smrt zmrznutím, aneb skutečná smrt, čili zmrznutí.

Nalezneme-li člověka s bledým a ledově chladným povrhem těla, co zatím nos, ústa a konce končetin jsou trochu namodralé za silného mrazu kdes na cestě ležeti, aneb sněhem zavátého, aniž by dal jakékoliv známky života, kdy tep sotva jest hmatný, srdce sotva slyšitelné a jakoby již ani nedýchal, poznáme, že jedná se tu o případ zmrznutí, protože údy ztratily všechnu citlivost, jsou nehybnými a končetiny jako led. Jestli pomoci nedostane se nešťastníku ihned a v čas podlehně nedokrevnosti mozku a veškeré tekutiny tělesné zledovatí.

Protože mnohdy lidé po několik dnů zdánlivě zmrzlými byli a vydrželi, jeť nevyhnutelno pokusit se v každém případě o vzkříšení nešťastníka a co

nejdéle o něm pracovati, třeba se zdálo, že již srdce ani nebije.

Poznenáhlé zahřívání jest prvou věcí, a proto dopravíme takového nešťastníka do nevytopené světnice, však uzavřené, rozpáráme na něm šaty a tělo obnažíme, davše při tom bedlivý pozor, aby se jednotlivé údy překřehlé neulomily. Jestli sníh po ruce, nabereme jej dosti a pokryjeme tělo celé a třeme jím pozorně, aneb užijeme ve studené vodě namáčených šátků, aneb upravíme studenou lázeň. Když jsme jej z lázně vytáhli, zkusíme umělé dýchání, jakž později se naučíme. Počne-li dýchati a údy se stávají ohebnými, přeneseme jej do mírně vytopeného pokoje, přikryjeme lehce studenými pokrývkami a začneme jej třít šatem teplým, stále v kamnech aneb vytápění vůbec teplotu zvyšující. Čichati dáme mu čpavek, čpavou vodu, aether, Hoffmannské kapky, rozřezané cibule a zečne-li již pohybovat rty a může polknouti trochu chladného lihového nápoje, aneb černé kávy mu podáme, kdežto na hlavu dáme studené obklady, stěžuje-li na bolest, později obklady ve vlažné a konečně teplé vodě namáčíme a také tělo jeho třeme. Při zmrznutí jednotlivých částí pokračuje se stejným způsobem, jenže dáme pozor na oběh krevní, aby sněti se zabránilo.

K VÝCHOVĚ ŽENSKÝCH ODBORŮ.

Věříme pevně — a s námi mnoho jiných, — že řádné, rozumné tělesné výchově našich ženských odborů měla by věnována býti větší pozornost, než jak dělo se až doposud. Učinili jsme ve sjezdu minulém důležitý krok ku předu, že poskytli jsme sokolům stejná práva se sokoly v organizaci naší — ale ta práva mnoho neprospějí, budeme-li na ženský tělocvik pohlížeti pouze jako na jakousi kratochvíli, budeme-li cvičiti sokolky jenom k vůli tomu, aby nějakým číslem okrášlily naše veřejná cvičení.

My věříme, že cvičení dívek a žen má mnohem větší důležitost, než-li cvičení chlapců a sokolů — pokud jedná se nám o to, abychom přispívali k zlepšení tělesného stavu naší společnosti. Až posud hlásalo se, že muži musí býti zdraví a silní, abychom měli zdravé a silné pokolení — ale že silná, zdravá matka má na tělesný stav dítek právě takový, ne-li větší vliv, na to se zapomínalo. A tím se stalo, že tělocvik ženský nevyvínoval se tak, jako tělocvik mužský — že tělocvik ženský jest vymožeností teprv nové doby. A tu my sokolové, my pionéři myšlenky výchovy tělesné, měli bychom zasazovati se, pošinoucí myšlenky tělocviků ženského do popředí a rozptylovati předsudek, jaký proti cvičení dívek ještě v nynější době panuje. Až posud téměř ve všech tělocvičnách (vyjma tělocvičen amerických) vidíme více chlapců než dívek, více sokolů než sokolek. A to při tom skrovném počtu cvičících členů jest dosti smutné. A přece chlapec má příležitost skotačiti venku, otužuje se hrou míče a různými jinými hrami — kdežto tělocvična jest jediným místem, kde dívka

může volným pohybem svoje svaly otužovati a své zdraví upevňovati.

Jedna příčina, proč tolik žen a dívek tělocviků se vzdaluje, jest, že nedostává se jim takového cvičení, jaká nerozumnou výchovou oslabená soustava a jejich krasocit vyžaduje. Vstoupí-li nová cvičenka do naší tělocvičny a my ji nutíme k těžkým cvičením náhradovým, odpudíme ji záhy a nejenom ji, ale ona odvrátí od cvičení i jiné. Pěkná, volná cvičení prostná, esthetické soustavy kroků, ony tak zvané "tělocvičné tance", které poskytují tolik tělesných pohybů, působí na dívky i vdané ženy takovým kouzlem, že nejsou s to cviků podobných se nabažiti a nahradíme-li cviky podobnými suchopárná cvičení pořadová, těžkopádné cviky na náradí, záhy bychom učinili tělocvičny naše ženskému dorostu přitažlivějšími. Nestálo by to za zkoušku?

č.

PŘÍMÁ POSTAVA.

Nejednou již poukázali jsme na tomto místě na důležitost přímého držení těla, neboť jest ono první podmínkou zdraví. Uvedli jsme též výrok jistého lékaře, jenž pravil: "Kdybych dětem svým nezanechal jiného dědictví, nežli to, že jsem je naučil zpříma choditi, vykonal jsem pro ně mnoho." Přímé držení těla má veliký vliv na vývin hrudníku, v němž uloženy jsou velice důležité orgány, a čím více místa tyto mají, tím lépe mohou svoji funkci vykonávati. Že přímá, rovná postava jest též tou nejlepší okrasou každého muže, každé ženy, každé dívky a každého jinocha, to jest tak všeobecně uznáváno, že o tom netřeba ani šířiti slov.

Však vynikající lékař, dr. G. J. Fischer, vidí v přímé postavě ještě více, nežli zdraví a krásu.

"Neočekávejme mnoho od takového člověka," praví zmíněný lékař ve svém zajímavém pojednání, "jehož prsa jsou úzká a vpadlá, ramena svislá, hlava sehnutá. Jaká postava, takový duch. Takový muž obyčejně dá se snadno zastrašiti — člověk chorobný, pesimistický, malomyslný, obyčejně obdařen jest postavou takovou. Však rázné činy očekávati můžeme od člověka širokých plecí, šíje hrdě vzpřímené. Postava taková naplňuje nás důvěrou, ona věští zdar, vidíme v ní moc — mužnost. Z přímé postavy sálá naděje, nadšení, odvaha — — Kdo učí mládež choditi zpříma, vykonává důležitější dílo, nežli jest s to chápati..."

K tomu dodáváme pouze, že jsou sice v životě výjimky, že často v schýlené postavě nalezneme více ráznosti a odvahy, nežli v hřmotných postavách — že často tělesný obr bývá duševně hotovou skétou — ale to jsou výjimky. Z pravidla člověk přímé postavy dýše zdravím a kde je zdraví, tam je síla, tam je láska k životu, tam je ráznost, energie — štěstí.

Dbejme toho, aby odchovanci sokolských škol byli muži a ženy přímých postav — a prokážeme společnosti lidské služby neocenitelné.

č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé: *Editors:*
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všechné dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvidělní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

NEDŮSLEDNOST.

Kdykoliv v některých tělocvičnách našich zavedena byla nějaká novinka, kterou přijali jsme od Američanů, bylo nám ostře vytýkáno, že se opičíme, že zavádíme věci, které v "soustavě sokolské" nejsou obsaženy — jinými slovy, bylo nám to vytýkáno jako velké prohřešení se proti učení Tyršovu, který prý ve svém učení o něčem podobném se nezmiňuje. Lehké eviky kroků v dívčích třídách uváděny jsou v posměch, (snad by je bratří kritikové spíše nahradili těžkými eviky na nářadí) americké hry dávány jsou do klatby a jen tam dle úsudku těch kritiků cvičí se dle soustavy sokolské, kde cvičí se věrně dle programu, jak cvičilo se v sokolských jednotách před lety — neb jak cvičovalo se v jednotách ve staré vlasti.

My tedy hřešíme, přijmeme-li dobrou věc od cizinců — ale když sokolové v Čechách přijímají vše, co pěkného uvidí v cizině a když se to po nich zde tak opakuje, že žádné veřejné cvičení se bez takové novinky neobejde, to jest, čemu se v naší americké češtině říká "úplně na pořádku".

Milerádi vyslechneme kritiku a obsahuje-li kri-

tika ona pro nás poučení, jsme ochotni dáti se poučiti, ale tolik práva máme žádati, aby naši přísní odsuzovatelé byli ve svém po- a odsuzování důslednými!

PODVOLUJÍ SE NUTNOSTI.

Minulý měsíc bylo ve veřejných časopisech známeno, že německé spolky tělocvičné utvořily pro cvičící členstvo ligu pro pěstění populárních amerických her, jako jsou "indoor-base-ball" a "basket-ball". Sezóna míčová započítí má krátce po skončení sezóny "házené do koše", aby tak zájem o hry byl stále udržován a členstvo aby v návštěvách cvičení neochabovalo. A nejenom pro členstvo — i pro dorost utvořeny jsou zvláštní ligy, v nichž budoucí němečtí borci měřiti budou svoji obratnost a vytrvalost v amerických hrách.

Těm, kteří oči mají a viděti chtějí, není třeba ani vysvětlovati, co tento krok turnerů znamená. Není to nic jiného, nežli podvolení se nutnosti, přispůsobení se poměrům. Jest krok, k jakému před lety vyzývali jsme Sokolstvo — jest to krok, jaký každá tělocvičná organizace v zemi této učiniti musí, chce-li zdejší dorost pro sebe získati. Chceme-li pokračovati, musíme počítati se skutečností a veškeré theorie a plané idealizování zatím ponechati stranou. V amerických školách, v americkém ovzduší vychovaná mládež zůstává vůči našemu volání, vůči těm nejkrásnějším slovům hluchou, netečnou a chceme-li ji získati a tak svoji budoucnost si pojistiti, musíme jí vyjít v ústrety. Pak teprv budeme moci pokoušeti se o to, trochu českého citu v ní probouzeti, až ji k sobě připoutáme — dříve nikoliv. Kdo před touto skutečností oči zúmyslně zavírá, kdo volá, že když ta mládež nestojí o nás, my nestojíme o ni, podobá se trucovitému chlapci, který věřil, že pomstil se svému příliš šetrnému otcí tím, když stoje venku v třeskuté zimě, zvolal: "At' si, at' mne to hodně zebe — proč mi táta nekoupil rukavice!" Co by ti naši idealisté řekli školním úřadům, kdyby tyto prohlásily: "Když děti nechtějí do školy, bud' si — at' si zevlujou po ulici . . ." A právě takovou zásadu oni zastávají: "Stůjme pevně na svém stanovisku, které je zdejšímu dorostu cizím, které nám mládež odpuzuje — raději at' živoříme, mládež at' se raději úplně odnárodní, nežli bychom jí vyšli v ústrety." Zrovna jako ten trucovitý, mrznoucí chlapec.

Namítne se nám snad, že připuštění her těchto do našich tělocvičen by škodilo soustavnému cvičení — jelikož mládež pak by nechtěla cvičiti a chtěla by pouze hráti. Kde měly hry takový škodlivý vliv na cvičení, tam vinu nese náčelník neb cvičitel — nejenom hry americké, ale každá hra může býti cvičení na závalu — neboť americký hoch vždy bude raději hráti, nežli státi půl hodiny u bradel neb hrazdy — ale tam, kde vládne pevná ruka, tam žádná hra nebude překážeti tělocvikovi. Začne-li se s cvičením v určitou hodinu, rozdělí-li se cvičební

večer tak, aby pořadová, prostná, cvičení na nářadí — vše to aby mělo určitou dobu, a když cvičitel má dosti síly, energie, ba mohli bychom říci i dosti odvahy, aby účastenství při hrách dovolil jen těm, kteří ostatního cvičení se věrně účastní, neslyšeli bychom nářků na to, že hry mají škodlivý vliv na cvičení ostatní.

Namítalo se kdysi též, že závodní hry byly příčinou revnivosti mezi členstvem. Pokud nám ale je známo, povstane-li nějaká revnivost, má původ svůj v rozhodování hry a ne ve hře samé. Kde rozhodčí nespustí se zřetele, že hra vyvíjetí má povahu cvičence, že lépe je čestně padnouti, nežli nečestně zvítěziti, že vítězství té neb oné čtyry není tím hlavním cílem, ale že hlavním účelem her těch jest tělesné cvičení a pak osvěžití nyní tak truchlivě ochablou činnost v našich tělocvičnách, tam neshledáme se se žádnými příčinami k revnivosti a ukážou-li se vždy v čas dvěře těm, kteří z her těch snaží se učiniti pouhý sport, kteří zvítěziti se snaží za cenu každou, at' poctivě nebo nepoctivě, vlejou americké hry do naší činnosti trocha více života a přivábí pod prapory naše značné procento nám se ztrácející mládeže.

č.

SVĚTEM.

Cestopisné črty A. Prásky na válečné lodi Strýčka Sama.
(Pokračování.)

Nežli jsme odpluli z Newportu byli jsme varováni povětrnostní stanicí, že chystá se cyklon podél pobřeží, však povětrí prvých dvou dnů bylo tak pěkné, že jsme se naším prorokům smáli jen do hrstí a mně nedalo dobře dělat i poslal jsem několik depeší bezdrátové telegrafie na břeh, poptává se, cože se stalo s tím cyklonem a kde vlastně vězí. Však za dva dny na to přesvědčili jsme se již kde vězel a co za spoustu způsobil. Přihnal se ze západní Indie průběhem týdne a my dostali co proto, neboť lodí naší zmítalo to prahaněbně a často i ti z nejsilnějších "krmili jsme ryby", co zatím na palubě nebylo lze vydržeti. A tak bylo celé dva dny, loď jen pomalu v před se ubírala a vlny nám lecos zatopily. Pátého dne se vyjasnilo, bylo po bouři a my zrychlili jízdu na patnácte uzlů, kteroužto rychlost snažili jsme se již udržeti až k vlastnímu cíli cesty naší, jestli totiž nám do toho zase bouře nějaká, aneb jiná nehoda nevleze.

Po celou cestu až do této doby byli jsme ve stálém telegrafickém spojení s různými stanicemi na pobřeží, na vzdálenost 500 mil a konečně ještě na vzdálenost 1200 mil, potom však již jen jakoby maně zachytili jsme tu aneb onu depeši, zejména novinářské, jakož i z těch stanic, kde mají větší, silnější přístroje velikého napjetí po způsobu Marconiho, jako Cap Cod, Mass., a p. Stanice tato byla od nás vzdálena 1600 mil a my mnohé jejich značky rozluštili, zejména v noci. Tou dobou stav atmosferický jest toho druhu, že bezdrátové telegrafii tak mnohé překážky se nenaskytují, jako ve dne, kde sotva na 600 mil přijímací strojek dobře pracoval. Také mnohé kolem nás plouvající lodě daly o sobě slyšet dosti často prostřednictvím telegrafie bez drátu. Za posledních dvou nocí, blíže se ku Gibraltaru, zachytili jsme depeše novinářské ze stanice Marconiho v Poldhu, v Anglii, na vzdálenost více jak 900 mil a tu poprvé

jme zvěděli o zápletkách nových na Kubě a vyslání tam našich lodí válečných a vojska do Havany.

Společnost Marconiho soustavy bezdrátové telegrafie má velice silné stroje na svých stanicích jak v Cap Cod, Mass., tak v Poldhu, Lizards End v Anglii, odkudž vysílají se denně vždy v určitou hodinu novinářské zprávy a to na loď Cunard linie. To děje se čtyřikrát denně pravidelně, aneb i vícekrát, když třeba a ovšem vždy dle úmluvy, tak aby lodím ani slůvka neušlo a depeši v plném obsahu použití se mohlo jako látky pro noviny, které vychází na každé lodi oné linie. Rozumí se samo sebou, že každá jiná loď, aneb stanice poblíž zprávám těmto a zvěstem 'snadno může poslouchati. Tot' se ví, že ani my nepropásli nikdy tuto příležitost, kdykoliv se naskytla a stav povětrnostní toho dovoval. Některé lodě nalezajíce se as u středu atlantického oceánu za příznivých okolností zachytily dosti často depeše z obou pobřeží. To platí zejména o těch lodích, jež měly silnější přístroje na palubě americké soustavy, přístroje, jež hlavně na delší vzdálenosti se osvědčily. My měli strojky rovněž americké soustavy o 25 kiowattch. Jejich jistota na vzdálenost 300 mil průběhem dne byla přímo obdivuhodná, však v noci pracovali zcela lehce na vzdálenost 1000 až 1200 a někdy i více, jakž bylo povětrí a vlny vzduchové klidné. Na stanicích Marconiho jsou stroje o vysokém napjetí 25 až 50 kiowattů. Naše vláda má své stanice, kde jsou přístroje o 35 kiowattch v Key West, Fla., Guantanamo, Cuba, San Juan, Porto Rico, Colon, Panama a Pensacola, Fla. Zprávy ze všech těchto stanic jsme dostávali v noci až do New Yorku, však navzájem stanice tyto velmi špatně se dorozumívají a sice následkem nepříznivých povětrnostních podmínek, ano i za noci a to všude v tropách.

Vysílání depeší na zemi jest velice obtížné, protože musí spolehati se na fyzické poměry té které části krajiny, tak že přístroj náš mnohdy sotva stačí na polovinu vzdálenosti, také tu ovšem jináče jest za noci. Soukromé pobřežní stanice majíce strojky pouze 2 kiowattů konají za noci velmi platné služby a zajímavé jest, že Marconi povídá, že jeho depeše nikdo nemůže mu vzít a my zatím dělali vždy a všude kde jen příležitost se naskytla. Vlastní základ jeho soustavy od naší mnoho se neliší a tu stačilo jen vždy přístrojek náš naladit, abychom tak děli, aby přijal depeši strojkem jiného druhu vyslaným. Podle toho jsme se na lodích našich vždy řídili a v posledních letech získali mnohou novinku na vysokém moři se nalezající.

Však abychom se vrátili zase k popisu naší cesty. O 11. hodině večerní 17. září objevilo se nám světlo Cape St. Vincent, na jihozápadním cípu Portugal a na zítří viděli jsme již horstva španělská po naší levé straně. As tak o desáté hodině ranní vjeli jsme do úžiny Gibraltaru, jež jest asi pět mil široká a dvacet mil dlouhá. Gibraltar leží na španělské straně a tu sotva jsme vjeli do úžiny, již zachytili jsme depeši, že admirál Chichester anglického loďstva válečného zemřel. Týž byl vrchníkem námořních dílen anglických v Gibraltaru. Náš admirál ihned vyslovil dotyčným úřadům naše sympatie, důstojnictva i mužstva celého i požádal za dovolení, aby směl vzdáti poctu zesnulému. Zakotvili jsme po jedné hodině v přístavu a oddíl 300 našich hochů vysazen byl na břeh, aby účastnili se v průvodu, když tělesné pozůstatky zesnulého převáženy byly na anglický obrněnec, jenž převzítí je měl do Anglie. Byl to Carmorout, loď na níž admirál byl velel. Z naší lodě vypáleno bylo třinácte ran z děl na poctu a tolikéž z lodě anglické.

Dojista ještě tkví v paměti našich čtenářů, že byl to právě anglický admirál Chichester, jenž zachoval se k našemu admirálovi Dewey v bitvě v Manile velice přátelsky a sice, když nastalo napjetí mezi ním a nafoukaným Němcem admirálem von Dietrichem. Admirál tehdy kapitán

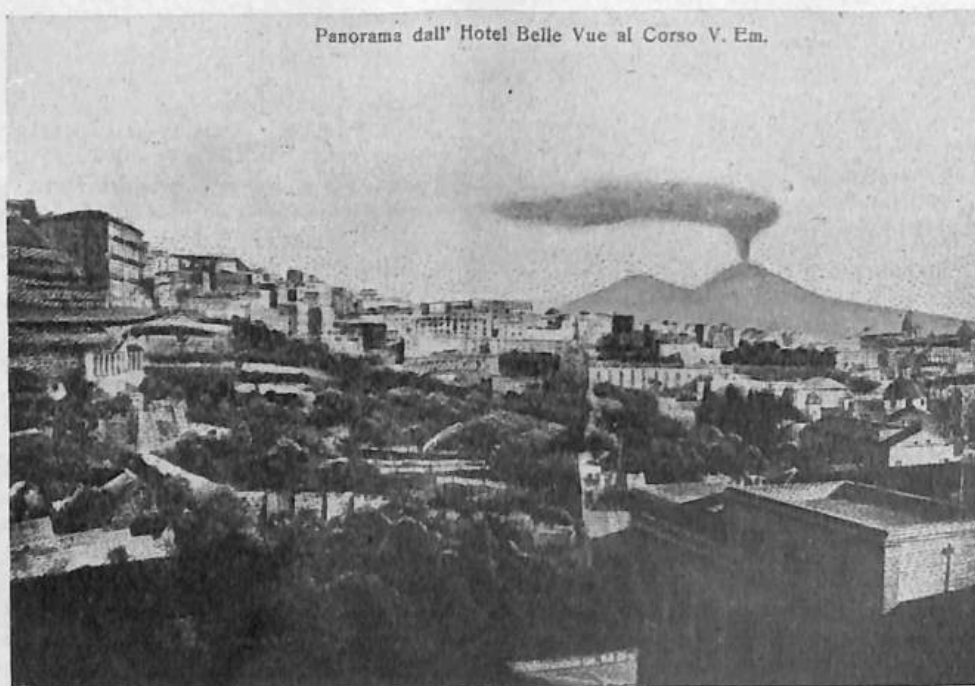
Chichester byl velitelem anglického loďstva v přístavu manilském.

Cestu přes tu velikou vodu vykonali jsme za deset dnů, tak že nám zůstalo pět dnů na pobyt v Gibraltar. A my jich také použili, co zatím uhlí se nakládalo, lodě se čistily a k další plavbě se vše připravovalo.

Gibraltar jest opravdu podivně opevněný výběžek poloostrova, jenž tvoří se z nejjižnějšího cípu Španěl, západně zasahuje do moře Středozemního a takto celá tato pevnost nedobitná, jakž se praví, náleží Anglii. Jakž z obrázku našeho jste vystihli dojista již v čísle minulém jest pevnost to druhu zvláštního, ba pevnost od samé přírody stvořená. Táž nalezá se naproti Centa v Africe a tvoří vlastní klíč k moři Středozemnímu jsouc spojena s pevninou Španěl nízkým pískovitým pruhem. Záliv gibraltáský jest tedy západně a otevřené moře středozemní východně. Celá rozloha anglického území zde obnáší dvě a třičtvrtě míle a největší šířka jest asi třičtvrtě míle a to valná část jest jen

pro případ útoku. Na galeriích jsou otvory obrácené k přístavu čili k území španělskému. Mezi tímto pak a územím anglickým jest pruh země zvaný "neutralní", kde prochází se stráž obou vlád po dotčené straně pruhu vlastního. Stromy, keře a množství květin všude nasázeno ku okrase i užitku. Na skalisku jsou baráky vojenské, stanice signálové, povětrnostní a p. V posledních letech opevnění všude kde byla slabší jsou opravena a nová děla tvoří výzbroj pevnosti důkladný. Gibraltar má i námořní dílny, jakož i všechno zařízení na zásobování anglického loďstva, jak uhlím, tak i potravinami a jinými potřebami vůbec. Zásobovací práce konají se tunelem a doprava děje se na mulách z východní části úskalí až k vodě přímo k lodím.

Město Gibraltar nalezá se na západní straně skaliska a čelí přístavu. Takto pozůstává ze dvou částí, severní a jižní, prvnější jsouc o mnohem větší a oddělena od druhého zahradami Alameda, vojenským cvičištem a p. Zásoba vodní získává se do zvláštních k cíli tomu zařízených kádí do

Panorama dall' Hotel Belle Vue al Corso V. Em.

Neapol.

úskalí, na jehož nejzazším cípu nalezá místo na dostihy, hřbitov a p. Nejvyšší bod skalního útesu jest 1400 stop nad hladinou mořskou. Plocha severní jest přímo kolmá, kdežto strana východní má rovněž celou spoustu prudkých útesů a výběžků. Abychom obraz náš získali musíme zajeti si trochu stranou po vodě. Jak vidět z jižní strany od moře nelze se dostat tam vůbec, po straně západní pak celá řada jest útesů a to tak uspořádaných, že poskytují znamenitá ložiska velikým dělům jednotlivých baterií a naspům, jež opravdu úctu vzbuzují a sotva by se ztéci daly. Útvar skalnatý jest druhu vápenitého ve vrstvách mnohých a tvrdých, jakoby na sebe narovnaných a tu i tam mnohá jest jeskyně, jenže velice obtížno dostat se k nim.

Ohromné sumy peněz a strašné přímo spousty práce byly věnovány na opevnění této pevnosti přírodně. Jsou tu galerie celé jedny nad druhými v délce tři mil a tunely až 70 mil, ano cesty upravené pro povozy a vše tak uspořádané, že přímé spojení s pevninou a opatřené důkladně

nichž se průběhem období deštivého voda chytá. Obyvatel jest tu as 30,000 čítaje v to posádku.

Jmeno Gibraltar jest původu arabského. Španělové přijali je od Murů 1462, když tito podlehli a vzdali se anglickému admirálovi 1704. Od té doby několikrát se staly pokusy o dobytí pevnosti této, ale marně. Z těch obležení trvající čtyry leta 1779—1783 zaslouží zmínky.

Španělský guvernér v Algeiras, na druhé straně přístavu — marokánská konference byla tu odbývána jakž známo nedávno — ještě dnes se podepisuje úředně guvernér Algeiras a Gibraltar, a vždy jednou ročně, vystrojen všemi svými odznaky a šaty své důstojnosti vyjde si do Gibraltar a požaduje tu za vzdání se posádky. Pravda hotová komedie, nu ale což, na světě bývá jí víc.

Snad všechny národnosti jsou tu zastoupeny a snad každý hoch a holka co jich tu, jsou na ulicích a prodávají zápalky, noviny, pohlednice a jiné tretky a všeho toho cena ihned stoupne jakmile se tu námořníci z Ameriky objeví.

Vít' i ta drobotina, že Američan nerad smlouvá a snadno se dá napálit.

Ano ti mazanější kluci jsou ochotni ihned vám ukázat to "pravé" místo, kde anglický admirál 1740 stál, když Gibraltar se zmoenil a jiné podobné možné i nemožné pamětlivosti, jen když mu dáte "šilling". A pro ten si by dal kluk snad i koleno vrtat i bude lhát, jako každý jiný "Arab" z ulice třeba new-yorské. Vždyť znáte to.

Co se pak týče obchodníků a prodavačů jiných ti všude zboží své vycení až běda a tak mnohý z našich hochů zaplatil báječnou cenu za lecjakou hloupost.

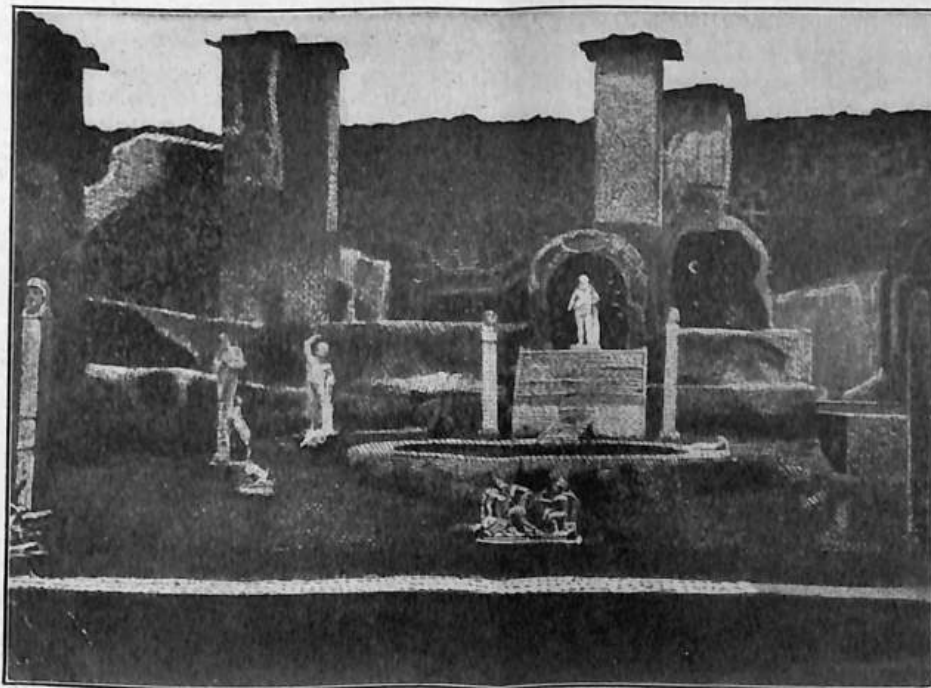
Sotva jsme sestoupili z lodě na břeh již tu byli drožkáři, různí průvodcové a kluci, již služby své nabízeli za ceny hodně vysoké.

Jenže co bylo k vidění snadno jsme sami shledli, protože Angličané nedovolí nikomu prohlídku opevnění a p. A ký také div, jenže sami by se durdili, kdybychom jim

toho. Hudební sbor koncertuje dnes na palubě, zítra jest představení v palubě, tance a veselí i radovánky různé. Při tom se kouří doutníky a hodně cigarret a světe div se i pivo pije. Někdy některý z našich ukáže silácké kousky své, jiný zazpívá svou "nejzamilovanější" a opět jiný představuje a nábodobuje kde koho. Inu veselá chasa. A na jaké dovede hrát nástroje, k popukání. Připadá mi, že skoro stejná s tou chasou sokolí, když si někde na závody vyletí. A jestli naši dovedou "tance indianské" můžete být jisti, že ti "modří od námořnictva" jsou teprve pašáci.

A tak bylo i na lodi "Drake", kde kapitán Mark E. F. Kerr si nás pohostil a obdaroval každého z nás jednou "extra fine" dýmkou. Také tu bylo veselí dost, však o dvanácté přišel rozkaz: "Dýmky dolů" a my museli se jednoduše odštrachati na svá místa na loď naše, provolávající dobrosrdečnému panu kapitánovi slávu i jeho mužstvu.

O sedmé hodině v neděli, dne 23. dali jsme naším přá-

Různá sousoší obnovená a nábodobená v rozvalinách Pompeje.

u nás stejnou opláceli. Na španělskou stranu pak nás strážé nepustili protože již bylo po slunce západu.

Naproti úskalí na straně španělské nalezá se hora zvaná "Křeslo královnino". Průběhem jednoho útoku na Gibraltar seděla královna v židličky na vrcholu hory této, prohlásíc, že se odtud nehne až vojska její místa toho dobydou. Chtěli jsme se tam podívat a sami se přesvědčit, jestli králová tam ještě jest, protože až dosud Španělové Gibraltar nemají — ale tu nám kluci řekli pravdu, že bylo by marné a zase chtěli po "šillingu".

Anglické loďstvo válečné, as tak dvanácte lodí a křižáků velením admirála Maye tu kotvilo a my jen tomu se těšili, dobře vědouce, že sejdeme se tu s mnohými soudruhy, které kdys poznali jsme na Cooney Islandu. Bylo u příležitosti návštěvy druhé jejich škadrony, když přijela na návštěvu do New Yorku vedením prince Ludvíka z Battenbergu na podzim. Z každé lodě dostali jsme pozvání k večeri a zábavě, koncertu a p., jakž jen plavei a námořníci sehnati dovedou třeba v minutě. Pravda pořad pak jest také dle

telům Angličanům pozdrav na rozloučenou a vyrazili z přístavu, velitelská loď a Pennsylvania za cíl cesty své měly Neapol, v Itálii čili vzdálenost 980 mil a Maryland a Colorado jely do Palerma na Sicilii. Protože my měli o něco dále jelo se hned u nás 15 uzlů a druhé dvě 12 a půl, tak aby obě divise byly na místě stejně as v 8. hod. 26. srpna. Záhy zmizeli jsme z obzoru druhých dvou lodí a 25. již jsme pluli kol jižního cípu Sardinie. Povětrnost měli jsme opravdu krásnou, tak že sotva kdo z nás mohl se býti na vodě. Bezdrátová telegrafie byla ve stálé činnosti a v noci 24. poštětilo se nám zachytit novinářskou depeší ze stanice Fessendenovy ve Škotsku, vzdálenost to as 1500 mil.

Netrvalo dlouho a již viděli jsme Vesuv z daleka. Obláčky dýmu nesly se ku jasné obloze. Pohled čarokrásný jevil se oku našemu, pohled na který hned tak se nezapomíná.

Bylo 26., když vjížděli jsme do krásného přístavu ještě krásnějšího města, co zatím děla na lodích našich zněla na pozdrav. Zakotvili jsme a později zarazili trochu blíže, abychom tím snáze dostali se na břeh.

Na troskách slávy. — A. Práška první vpravo.

Hned vytvořili jsme skupiny a družstva a ti, kdož měli dovolenou ihned se vydali na cestu do města, jakož i na prohlídku památného místa Pompeje. Asi 50 mužů vyjelo si do Říma, chtěli se podívat také na papeže a dostat požehnání. Byli to většinou Irčané a těm těžko bylo by vymluvit, to víte. Jim papež po bohu jest nejvíce a tu již na tu podívanou věnovali nějaký ten dollarec.

My usmyslili si, že podíváme se na Pompej a také Neapol, že důkladně si prohledneme, město, jež v dějinách Itálie hrálo vždy úlohu velikou. Město samo založeno bylo osadníky řeckými na mnoho století před Kristem a Římané zmocnili se jej 290 před Kristem. As dvě stě let později dobyl je Belisarius a opět 542 bylo vyplněno Totolou. 1130 jižní Itálie a ostrov Sicílie se spojily v jedno pod Normanem, Robertem Guiscardem a později vládli tu císařové němečtí, králové španělsí a Francie. Za španělské vlády stalo se království neodvislým, jež za revoluce francouzské bylo podmaněno Napoleonem a předáno bratru jeho Josefovi nejprve a pak jeho švagru Muratovi. Konečně dosáhlo své bývalé moci a svých vlastních vládců, které však Garibaldi 1860 vyhnal a tak Neapol posleze octl se v nynějším království italském.

Obyvatel má Neapol asi 575,000 a ty jsou opravdu svého vlastního rázu. Rozloha města není veliká, však budov různých dost a dost a uličky jsou velice úzké. Všude samý prodáváč, samý povalovač a co hlavního samý žebrák, vedle všelikých potahů, kočárků, dvoukolek a j. 7. K tomu pestrost krojů, rychlost mluvy a pohyblivost i život lidí, křik prodáváčů a již si můžete učiniti představu o Via di Roma, hlavní a nejobehodnější ulici Neapolu.

Neapol jest největším městem království a leží na severní straně krásného zálivu, téhož jména. Překrásný ostrov Capri upoutá zrak váš ihned a chcete-li můžete si tam zajet po lod'ce. Jest tu pět pevností, zbytky to dob dávných del'Ovo, Nuovo, del'Carminio, Cavano, St. Elmo, vesměs to stavby podivné. Hrobka Virgiliova jest dílo umělecké, kde celé spousty najdete ukázek umění malířského, fresky a jiné práce sochařské, tak jako v druhých místnostech oněch starých zámků. V St. Elmo jsme viděli původní práci velikého Michaela Angela, jeho "Poslední večeře". Katedrála nalezá se vedle dvou těchto zámků. Byla zbudována 1272 a sice ku počtu tehdy ještě Neptuna a Appola, dnes pak chová již vše katolické, ba i ten pověstný obraz Januaria, který krví se potí a dělá zázraky. Věřící se klaní a platí za toto podívání dosti draze, aniž by tušili, že rozestavené kol obrazu svíčky zahřívají barvu na obraze ob čas obnovovanou a jistě lučebniny obsahující, jež vždy následkem

tepla se rozmělní a kape, krvi se podobají. Kostelů a chrámů jest tu dost a dost a co té nádhery z které tolik chudého lidu poříditi by si mohlo chleba, jen kdyby kněžstvo chtělo. De Santi Apostoli byl prý založen Konstantinem velkým a kostel sv. Pavla podoben jest římskému Pantheonu. Tu prohlídka nám dlouho netrvala. Člověku jest v těch místech na zatmění mozků stavěných nevoľno.

(Pokračování.)

NĚCO O NÁZVOSLOVÍ.

V hovoru s osobou druhou pronášíme myšlenky své slovy. Aby myšlenku svou sdělili jsme osobě druhé srozumitelně, by znemožnil se nesprávný výklad a pojem myšlenky sdělené, k tomu cíli volíme slova určitého významu a i postup jich, to jest slovosled upravujeme tak, by jedno s druhým navzájem se doplňovalo. Myšlenky projevení můžeme nejen slovy, nýbrž též i písmem neb pohyby.

Při projevení myšlenek vztahujících se na tělocvičné pohyby, užíváme také slov, která myšlený pohyb projevují. Slova, kterými určité pohyby označujeme, těm říkáme v tělocvičné mluvě názvosloví. At' povstane v myšlence představa jakéhokoliv tělocvičného pohybu, my máme proň určitý název, což umožňuje nám tyto pohyby slovy určitě vyjádřiti nebo též napsati. K docílení této určitosti třeba jest dokonalé znalosti tohoto názvosloví, bez něhož činešni doby žádný cvičitel obejít se nemůže.

Před dávnými lety, když N. J. S. pořádala závody, musel jezdit cvičitel od sboru ku sboru a ukazovati určené závodní výkony borecům připravujícím se k závodům těm. Byl to ten jediný prostředek, pomocí kteréhož myšlené pohyby sdělovati jsme si mohli. Projev myšlenky vykonat se v případě tom pohybem, jelikož nedostávalo se nám určitých slov k projevení pohybů myšlených. Takový způsob sdělování myšlenek byl nejen nepraktický, zdoluhavý, ale i též nákladný. Od času toho však mnohé se u nás změnilo v prospěch náš a i v oboru tomto přivedli jsme to k také dokonalosti, že pomocí slov a písma myšlené pohyby tělocvičné mezi sebou sdělovati a vyměňovati si můžeme na vzdálenost jakoukoliv. Vezmem na příklad společná cvičení a závodní výkony k pátému sletu Sokolstva v Čechách. Sestavy nejen obtížné, ale i složité nacvičují se v tělocvičnách našich po pouhém přečtení jich a pokud příležitost přesvědčiti se jsme měli, nacvičují se správně. Toto správné pochopení sestav umožněno nám bylo pouze na základě toho, že vyznačení jich děje se způsobem srozumitelným. Každý tvar, každá sestava vyjadřují se způsobem, který nepřipouští pochybnosti o způsobu provedení pohybů v nich obsažených. Malé odchylky v názvosloví, kteréž v posledním čase v Čechách zavedeny byly a kteréž u nás dosud v užívání nepřišly, nematou nás ani dost málo, protože v případech mnohých jeden a tentýž tvar dvojím i trojím způsobem vyjádřiti můžeme, aniž bychom v zásadě chyby se dopustili. Jen když výměr pohybu se vyznačil dokonale; na tom záleží nejvíce.

Názvosloví naše postupem času doznalo mnoho změn. Mnohé z nich významu většího, jiné opět pouze menšího jsou a to jak při cvičení prostných, tak i při cvičení na nářadí. Některé opravy byly žádoucí a důvodné, jiné opět významu jen podřízeného a některé i zbytečné. Jak pozorujem, ani v Čechách nedrží se všude vodítka jednoho a takřka v každém tělocv. spisu nacházíme odchylky od jednotného užívání názvů pro tvary cvičební a nám pak často hádankou, co vlastně za správné považovati máme a co ne. Víme též dobře, že mnohé ty novoty jsou pouze libovolné pokusy jednotlivců a třeba mnohé z nich se nám i zamlouvali, my zdržujem se a čekáme, až jak v Čechách

novinka ta se ujme. Vezmeme jen Cvičitel'ské Listy. Tam čtou se ty výkony velmi pěkně, srozumitelně. Nacházíme tam mnoho nového a přiznáváme, že líbí se nám. A mezi těmi novinkami vyskytují se opět věci, které jiní již dávno odložili a v zapomenutí přivést se namáhali. Pro příklad uvedem zde pouze mety odnožmo. My užíváme jich stále a dočkáme se i toho, že v Čechách k nim znovu se navrátí. Nepospícháme proto s opravami, když stačí nám úplně to, co u nás se ujmulo a čemu všude se rozumí, protože dobrým jest. Oč jedná se nám však, to jest jednotnost v užívání názvu u nás a pokud listu našeho se týká, snažili jsme se tuto jednotku stále udržeti a to z toho důvodu, by zmatení jazyků se zabránilo. Nevyjímá se pěkně, když v listu jednom vyskytnou se práce dvou neb tří různých cvičitelů a každá psána jest jiným slohem a užitím rozdílných názvů p o jednu a tu samou věc.

Dostáváme často k uveřejnění cvičení a v době poslední upoutána byla pozornost naše na velký rozdíl při popisu cvičení, vyskytující se mezi pracemi zasílatelů. Po-

1. Obrat.
2. Postoj, změna postoje, pohyb noh.
3. Pohyb trupu.
4. Pohyb paží.
5. Pohyb hlavy.
6. Výdrž, co samostatný druh uvádí se pod označením počtu dob a času samostatně a jen v případech, kde výdrž doprovodu se provází, povaha výdrže se označuje.

V případech, kde není obratu, stavme na místo první postoj, a pak dle pořádku následujícího další druhy uvádějme. V případech, kde není obratu ani změny postoje neb pohybu nohou, stavme na první místo pohyb trupu, atd. a pouze v takých případech, kde z postoje sehnutého v postoj vzpřímený neb úpolnický přecházíme, udáváme především "vztyk" anebo kde z klonu ve vzpřímený trup přejdem, opět "vzpřím" na prvním místě uvedem.

Zachováme-li se dle pravidel zde uvedených, seznáme brzy, že cvičení mnohem snaze se popisují a co důležitějšího, při čtení též i lépe se pochopují.

Na troskách Pompeje. — Forum.

kud čas nám dovoľoval, uváděli jsme všechny práce ty na jednotnou míru. Přepisovali o opravovali jsme a dělali jsme to ochotně, jen když z popisu vystihnouti se dalo, co vykonati se má. Často bylo nutno dopisy žádati o dodatky a vysvětlení, by cvičení uveřejniti se mohla tak, by rozuměli tomu i ti, pro něž určena byla. A kde nedostávalo se času na dopisování, tak dle vlastní domněnky cvičení jsme doplňovali, ač dle originálu na několik způsobů provedlivé bylo. Upozorňujeme proto na některé nedůsledky při popisu cvičení se vyskytující a v případě tomto na cvičení prostná se vztahující.

Cvičení prostná skládají se z pohybů (paží, trupu, nohou a též hlavy), výdrží, obrátů, poskoků, postojů a změn postojů.

Při popisu sestav radno, by pro přechody z jedné sestavy v druhou zachoval se určitý pořad při uvádění tvarů těch neb oněch druhů a pro celkovou potřebu doporučujeme tento pořad v popisu:

Pořad tuto uvedený vystačí nám pro všechny běžné případy a beze změny uváděti se může, aniž kde zřejmost cviků by tím utrpěla. Jen v případech mimořádných od pořádku toho se odchylujem a to též pouze jen zdánlivě. Stává se to v případech, kde dvě sestavy v jeden celek, jeden pohyb spojujeme. Ku příkladu: Ze stoje zánožmo v pravo: stoj předkročný v pravo, půlobrat v levo a unožit v levo, nebo jinak řečeno: stojem předkročným v pravo a půlobratem v levo unožit v levo. — Zde udáváme na místě první změnu postoje a pak teprv uvádíme na místě druhém obrat. Zde vykonali jsme však změnu postoje jednou a mimo toho i pohyb nohou druhou, takřka současně. Jelikož pak změna postoje obrat předcházela, t. j. dříve se provedla než obrat samotný, nutno změnu postoje dříve udati jako způsob, kterým s obratem v unožení jsme přešli. Případy tyto vyskytují se při cvičeních prostných dosti zřídka a dají se tím způsobem, jak zde naznačeno, snadno ovládati. —

Pokud názvosloví samotného se týče, tu upozorniti musíme na podstatný rozdíl mezi předhybem a odhybem od výpadů v před, stranou a v zad. Výrazy jako: úhyb v pravo ve výpad v pravo stranou, nebo: půlobrat ve výpad v před (ze stoje úkročného), škrtáme vytrvale po celou řadu let a vzdor tomu v každé nové práci znovu se s nimi setkáváme. Odkud cvičitelé zásobu tak podivného názvosloví berou, to zůstává pro nás hádankou. V žádném tělocvičném spisu jich nenalezáme; v těch dočísti se jich nemohou a to uvádí nás v podezření, že mnozí cvičitelé naši velmi málo anebo docela nic nečtou, jinak sotva užívali by názvů skoro předhistorických.

Předhyby, odhyby a úhyby konáme z jiných postojů. Dáme zde příklad. Nacházíme se ve stoji úkročném v pravo, při kterémž nohy jsou napnuté a váha těla na obě chodidla stejně rozdělena. Ohneme-li pravou nohu v kolenu a váhu těla na ni přenesem (levá zůstane napnutá), vykonali jsme úhyb v pravo a nic více. Ohneme-li nohu levou a pravou napneme, pak z úhybu v pravo vykonali jsme úhyb v levo a opět nic jiného. Jsme-li ve výše uvedeném stoji úkročném, můžeme vykonati půlobrat v levo a skrčíme-li při tom levou nohu a váhu těla na ni přenesem, při čemž pravá noha zůstala napnutá, pak vykonali jsme: **půlobrat v levo a předhyb v levo**. Kdyby ze stejného postoje obrátili jsme se v levo, ale ohnuli nohu pravou a váhu těla na ni přenesli, kdežto levá zůstala by napnutá, pak vykonali jsme opět **půlobrat v levo a odhyb v pravo** a zase nic více. Podstatnou vlastností předhybu, úhybu neb odhybu jest to, že při přechodu v ně nohy půdu zaujímají nepopouští, kdežto při každém výpadu noha výpad konající dřívější místo opouští a na jiné výpadem přichází.

V případě jednom čteme:

1. Stoj zákročný v pravo.
2. Výpad v pravo s celým obratem v pravo.

V případě druhém opět se uvádí:

1. Únik v pravo v zad.
2. Výpad v pravo v před s celým obratem v pravo.

V obou případech uvedených vyjadřujeme cvik na druhou dobu připadající dle našeho pořádku takto: Celý obrat v pravo, výpad v pravo v před. Než posudíme, co v případech těchto možným a co ne.

V případě prvním celý obrat v pr. a pak výpad v pravo v před provedlivým jest, poněvadž po obratu noha ještě dále ku předu šinouti se může.

V případě druhém po obratu výpad vykonati jest však již holou nemožností, protože při úniku v pravo v zad nohu již tak daleko do zadu jsme posunuli, že po obratu další výpad vykonati se nedá. V případě tomto domyslíme se již že s pouhým předhybem co činiti máme a dle toho se i řídíme. Jak jest tomu však v případě prvním? My víme, že v 99 případech ze sta i tam o pouhý předhyb se jedná, však ani možnost výpadu zde vyloučena není a nám nezbyvá nic jiného, než jedno neb druhé z toho si vybrati. Názvosloví má býti stručné a určité, leč pro mnohého pravidel takých nestává.

Jak daleko zblouditi s cesty může se při popisu cvičení, to vysvítá z následujícího případu, s kterýmž měli jsme co činiti. Ve cvičení udáno bylo, že vykonati se má výpad v pravo v před s půlobratem v levo, pak následoval úhyb ve výpad v levo stranou. V poznámkách dočetli jsme se, že úhyb vykonat se pouhým napnutím pravé a skrčením levé nohy. Nemůžeme pochopiti, neb schází nám zde stále obrat a konečně, když celé několikrát promyslíme, vynajdeme, že jedná se zde o půlobrat v levo a výpad v pravo stranou, po němž úhyb v levo následoval a tedy bez obratu provésti se dal. Pisatel však vykládal si to až tak, že vykoná výpad v pravo v před a když půlobrat v levo provede, při-

jde do polohy, která myšlenice jeho odpovídala, která však výpadem stranou a ne v před se nazývá.

Podobné zmatky zameziti se mohou pouze šetřením jistých pravidel při popisu cvičení. A tu opět doznati musíme, že při sledování pravidla pro postupné udání tvarů jednotlivých sestav, jak v předu uvedeno bylo, úplně stačí pro toho, kdo samostatně, dle vlastního rázu, určitě a jasně popisy cviků stanoviti nemůže. (Pokračování.)

CVIČENÍ S TYČEMI

pro členy k závodům státním Župy Západní ve Schuyler, Neb., r. 1907.

Základní postavení: Stoj spatný, tyč dole rovně nadchmatem ruce na koncích.

Časomíra: 1—2, 3—4, 5—6, 7—8.

Ruch: mírný.

Každý oddíl se cvičí—v pravo—levo, v pravo a levo.

Oddíl I.

- 1—2 Tyč čelně před prsa rovně.
Stoj zákročný v pravo.
- 3—4 Tyč bočně na pravé rameno, rovně v pravo v před.
Výpad v pravo v před, s celým obratem v pravo.
- 5—6 Tyč čelně před prsa rovně skřížmo v pravo vzhůru.
Dřep s půlobratem v pravo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v pravo.
Pozn.: Na dobu 5—6 při dřepu paty musí být u sebe.

Oddíl II.

- 1—2 Tyč čelně nad hlavu rovně.
Únik v pravo v zad.
- 3—4 Tyč bočně k pravému boku šikmo v pravo v zad.
Stoj zákročný v pravo s půlobratem v pravo.
- 5—6 Tyč čelně k levému rameni rovně v levo stranou.
Výpad v pravo stranou s celým obratem v pravo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v pravo.

Oddíl III.

- 1—2 Tyč zadně na ramena rovně.
Stoj zákročný v pravo s půlobratem v pravo.
- 3—4 Tyč bočně nad hlavu rovně v pravo v před.
Poklek v pravo, s půlobratem v pravo.
- 5—6 Tyč na levé rameno kolmo v levo vzhůru.
Výpad v pravo stranou s půlobratem v pravo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v pravo.

Oddíl IV.

- 1—2 Tyč kolmo před prsa (levá nad pravou).
Stoj úkročný v pravo s půlobratem v pravo, předklon.
- 3—4 Tyč čelně nad hlavu, šikmo v levo stranou.
Výpad v pravo stranou s půlobratem v pravo.
- 5—6 Tyč čelně na levé koleno rovně.
Únik v pravo v zad s půlobratem v pravo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v pravo.

Pozn.: Při všech oddílech zůstane levá noha na místě; bližší vysvětlení podá Josef Štěrba, náč. Župy Západní.

Frant. Slavětinský, spol. cvič. Župy Záp.

PROSTNÁ CVIČENÍ

pro čekance k státním závodům Župy Západní, odbývaných ve Schuyler, Neb., r. 1907.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit, ruce v pěst' sevřené, pol. palcová.

Časomíra: 1—2, 3—4, 5—6, 7—8.

Ruch: mírný.

Každý oddíl se cvičí—v levo—pravo, v levo a pravo.

Oddíl I.

- 1—2 Vzpažit, (pol. pale.).
Stoj předkročný v pravo, s půlobratem v levo.
- 3—4 Čelnými oblouky dovnitř upažit (pol. hřbet).
Stoj rozkročný s půlobratem v levo.
- 5—6 Předpažit (pol. pale.), pravá paže obloukem spodním.
Poklek v pravo s půlobratem v levo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v levo.

Oddíl II.

- 1—2 Paže skřížít zapažmo.
Únik v pravo v zad, s půlobratem v levo.
- 3—4 Trčít stranou (pol. pale.).
Výpad v pravo stranou s půlobratem v levo.
- 5—6 Zapažit.
Stoj předkročný v pravo, s půlobratem v levo.

- 5—6 Vzpažit zevnitř (pol. pale.) pravá obloukem dolů, levá nejkratší cestou.

Stoj skřížný v pravo v před, s půlobratem v levo.

- 7—8 Zákl. post. s celým obratem v levo.

Pozn.: Na dobu 7—8 koná se celý obrat na špičkách; při všech oddílech zůstane levá noha na místě. O bližší vysvětlení obrat' se na župního náčelníka Josefa Štěrba.

Franta. Slavětinský, spol. cvič. Župy Záp.

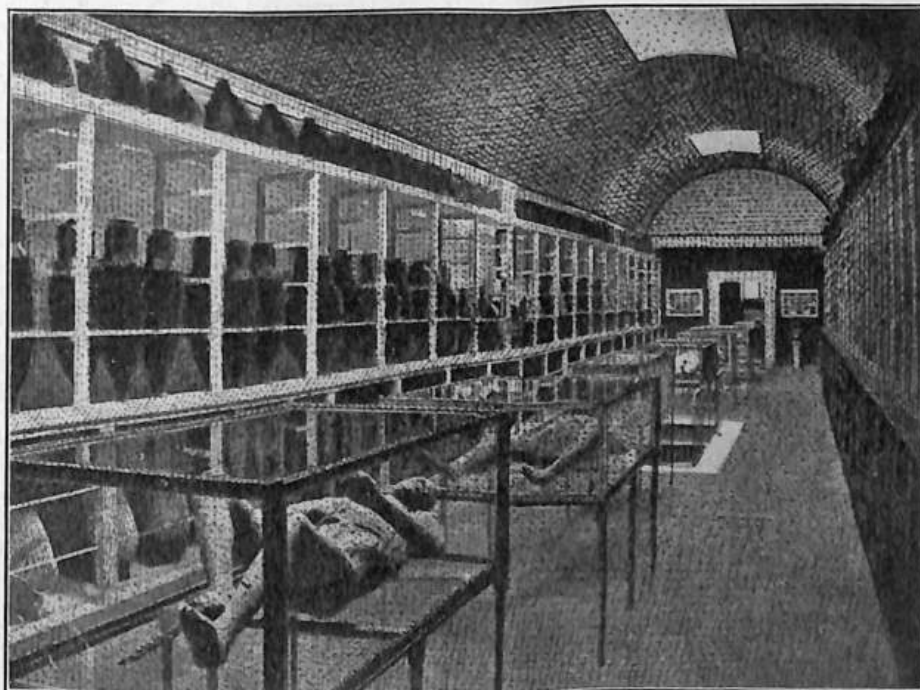
CVIČENÍ S TYČEM, I

určená pro sokolky k závodům Župy Východní v Newarku.

Sestavil Edw. J. Vokal, náč. Župy Východní.

Základní postavení: Stoj spatný, tyč čelně, dole rovně.
Ruch: Mírný.

Na doby 1, 3, 5 a 7 konají se pohyby, na doby 2, 4, 6 a 8 připadá výdrž.

Umělecká díla sochařská a jiná v museu v Pompeji.

- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v levo.

Oddíl III.

- 1—2 Paže skřížít zapažmo.
Výpad v pravo v před.
- 3—4 Trčít v před (pol. pale.).
Stoj zákročný v pravo s celým obratem v levo, předklon.
- 5—6 Odpažit (pol. hřbet).
Dřep s půlobratem v levo.
- 7—8 Zákl. post. s půlobratem v levo.

Pozn.: Na dobu 5—6 při dřepu paty musí být u sebe.

Oddíl IV.

- 1—2 Upažit (pol. hřbet).
Stoj zákročný v pravo.
- 3—4 Čelnými oblouky dovnitř, pravá vzpažit zevnitř, levá odpažit (pol. hřbet).
Výpad v pravo stranou s půlobratem v levo.

Každý oddíl cvičí se dvakrát v pravo, a dvakrát v levo, jednou dovnitř a jednou zevnitř.

Oddíl I.

- 1—2 Tyč před prsa, kolmo, levá nad pravou.
Stoj skřížný v pravo v zad.
- 3—4 Tyč čelně, vzhůru rovně. Celý obrat v pravo ve stoj úkročný v pravo, předklon.
- 5—6 Tyč čelně, k pravému rameni, strmě v pravo stranou. Celý obrat v levo—výpad v pravo stranou.
- 7—8 Tyč čelně, dolů rovně.
Přinožit v pravo.

Poznámka: Na doby 3—4 obrat konáme na patách. Na 5—6 přejdem ve stoj skřížný v pravo v zad, obratem v levo, pak výpad v pravo stranou následuje. Tyč pohybuje se obloukem na levo.

Oddíl II.

- 1—2 Tyč k pravému rameni, kolmo v pravo vzhůru.
Stoj zánožný v pravo.

3—4 Tyč čelně na hlavu, rovně v levo stranou — hled' v levo.

Výpad v pravo stranou.

5—6 Tyč zadně, na ramena rovně.

Přelobrat v pravo, stoj zánožný v pravo.

7—8 Tyč čelně, dolů rovně.

Přelobrat v levo, přinožit v pravo.

Poznámka: Na dobu 3—4 pravá ruka spočívá na hlavě.

Oddíl III.

1—2 Tyč čelně, na prsa rovně, skřížmo v levo.

Stoj předkročný v pravo.

3—4 Tyč čelně, k levému rameni, strmě v levo stranou.

Stoj zánožný v pravo.

5—6 Tyč bočně na levé rameno, strmě v levo v před.

Přelobrat v pravo, výpad v pravo stranou.

7—8 Tyč čelně, dolů rovně.

Přelobrat v levo, přinožit v pravo.

Poznámka: Na 5—6 tyč zůstane na rameni a puze vzdálenější konec obloukem spodním v určenou polohu přejde.

Oddíl IV.

Tyč drží se podhmatem.

1—2 Výkrutem v levo tyč bočně k levému rameni, šikmo v levo v zad.

Stoj zánožný v pravo dovnitř.

3—4 Výkrutem v levo tyč zadně za hlavou, rovně v pravo stranou, hled v pravo.

Předkrokem v pravo zevnitř, poklek v levo.

5—6 Výkrutem v pravo tyč čelně, před prsa rovně.

Vztyk, předhyb v pravo, předklon.

7—8 Tyč čelně, dolů rovně.

Vzpřím, přinožit v pravo.

Poznámka. Na první dobu tyč mírně nadhodíme a ihned podhmatem uchopíme, načež v udanou polohu přejdeme. Na 5—6 pouze náponem klečné nohy předhyb vykonáme. Na 7—8 nadhozením tyč nadhmatem se uchopí.

CVIČENÍ PROSTNÁ

určená k závodům a veřejnému cvičení Župy Východní v Newarku.

Sestavil Ed. J. Vokal.

Základní postavení: Stoj spatný — připazít, ruce v pěst' sevřené.

Ruch: Mírný.

V prvních třech oddílech cvičí se vždy 8 dob v pravo, 8 dob v levo, 8 dob dovnitř a 8 dob zevnitř.

Ve čtvrtém oddílu cvičí se 16 dob v pravo, 16 dob v levo, 16 dob dovnitř a 16 dob zevnitř.

Na doby 1, 3, 5 a 7 pohyby konáme a na doby 2, 4, 6 a 8 výdrž připadá.

Oddíl I.

1—2 Vzpažit (předpažmo) poloha palcová.

Únik v pravo v zad.

3—4 Předpažit na levo (obloukem čelním na pravo) poloha hřbetní.

Přelobrat v levo, výpad v pravo stranou, hled na levo.

5—6 Upažit, poloha hřbetní.

Přelobrat v pravo ve stoj předkročný v pravo.

7—8 Připazít.

Přinožit v pravo.

Oddíl II.

1—2 Paže skrčit zapažmo, poloha hřbetní.

Stoj zánožný v pravo.

3—4 Paže skrčit vzpažmo, poloha hřbetní.

Výpad v pravo v před zevnitř, úklon na pravo, hled na levo.

5—6 Paže založit v zadu, poloha dlaní.

Celý obrat v levo, poklek v pravo.

7—8 Připazít.

Vztyk, přinožit v pravo.

Poznámka: V době 3—4 pravá paže pohybuje se obloukem spodním dovnitř, levá předpažmo. Paže skrčí se vzpažmo tak, že pěstě přiléhají k týli. Na 5—6 paže založí se za zády tak, že předloktí jsou rovnoběžně s osou ramenní.

Oddíl III.

1—2 Vzpažit (upažmo), poloha palcová.

Stoj úkročný v pravo.

3—4 Oblouky dovnitř, vzpažit zevnitř v pravo, odpažit v levo, poloha hřbetní.

Výpad v pravo stranou.

5—6 Předpažit, poloha palcová.

Přinožením v pravo v dřep.

7—8 Připazít.

Vztyk.

Poznámka. V době 5—6 paže pohybují se obloukem spodním do předpažení.

Oddíl IV.

1—2 Skrčit předpažmo pravou, poloha malíková, skrčit zapažmo dovnitř levou, poloha dlaní.

Výpad v pravo v před.

3—4 Kryt vrchní pravou, kryt spodní levou, poloha hřbetní.

Celý obrat v levo, poklek v pravo.

5—6 Vzpažit zevnitř, poloha palcová.

Vztyk, stoj úkročný v pravo.

7—8 Připazít.

Přinožit v pravo.

Poznámka: Na dobu 1—2 levé předloktí přiléhá na záda a jest v poloze rovné. Na 3—4 pravé předloktí ve výši temene hlavy se nalezá, levé předloktí o levé stehno se opře. Na 5—6 upažením ve vzpažení zevnitř přijdem.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Jak se dnes věci mají, kdy místo jedné sokolské výpravy do Čech hned pořádány budou dvě mimo to a sice jedna chicagská a jedna katolická, bez jakéhokoliv ohledu na to co Sokolstvo americké sdružené v N. J. S. podniká, jest jen návrh sboru new yorského opravdu chválný. Chtěliti naši borci jakž známo přinést do máti měst do zlaté, slovanské Prahy vhodný dar Ústřední Matici Školské, jakož i část jistou věnovati na národní podniky Slovače. Však za soutěže druhých "extra" podniků soukromých nezíská se asi mnoho z odměn na přeplavu a proto dán byl T. J. S. New York návrh, aby věnovalo se \$500 k cíli tomu z pokladny N. J. S. a návrh ten v jednotlivých sborech bude nyní odhlasován. Účel na nejvyšší šlechtný a u příležitosti návštěvy boreů našich v Praze dojísta jen vhodný, jako vše to co nezištně a poctivě podniká sletový výbor v New Yorku. Dokažme, že si práce činovníků našich vážíme a v jednotlivých sborech ještě k daru tomu přispějmež, tot' Sokolstva bude dojísta odpověď' nejlepší na všechny ty

insinuace, hanobení, pohrdání a snahy roztržiti řady naše. Byli jsme vždy na prvním místě, když jednalo se o věc dobrou a nebudeme ani tentokráte pozadu, protože návrhy tyto jako onen odevzdání pamětní listiny prezidentu francouzské republiky a gymnastům v Paříži, vyšly z našeho středu.

— T. J. S. Milwaukee, Wis., uspořádá přednášku a sice dne 24. t. m. Přednášet bude Dr. Fr. Iška z Chicaga, Ill.

— Ono jest těch sporů a těch místních nedorozumění v každém sboru dost, však ale i tolik mělo by být našim vodítkem, abychom list svůj takými a podobnými věcmi neobtěžovali. Jest dost těch útoků neoprávněných na to Sokolstvo odjinud, nač tedy ještě my měli bychom stavět na odív každou malichernost. Jinak ovšem jest, kde přímý toho vyžaduje zájem celku, aneb kde pokárání nepřistojnosti nějaké jest nevyhnutelně třeba.

— T. J. S. v New Yorku ztratila minule jednoho z nejstarších členů svých a organizovaná práce jednoho z nejpilnějších činovníků br. Jos. Woela, jenž býval kdys pokladníkem V. V. a jednoty účetním a v době poslední v řídící stvu. Byla síla to dobrá nanejvýš, již sbor a s ním každý sokol želí velice. 5. března uloženy byly pozůstatky jeho v lůno země s poetami bratrskými. Pozůstalým platí soustrast naše.

— Všeho moc škodí a také přepínání v tělocviku se mnohdy vymstilo. Tak aspoň soudíme ze zprávy, jež došla nás z jednoho sboru, kde pilný člen a dobrý borec, sotva 24letý zemřel následkem velkého napínání svalstva a tím i čivů, že uhnal si chorobu srdeční a podlehl. Neměl na tom dost, že cvičil v Sokolně, ale pěstoval ještě doma zvláštní "system" hodně ohlašovaný, pak prováděl těžká cvičení, dechová a jinak svaly přepínal, těše se tou blahou nadějí, že to co na jedné straně ztratil získá Knajpiádou, ale žel nezískal. Nekouřil, ani nepil lihoviny a jen ta voda byla mu spásou. Škoda tak mladistvé síly. Proč uvádíme pochopí snad každý.

— Společná cvičení vypracovaná bratry Hallerem, Tesafem a Trefným zamluvil se již "Turnzeitung", jenž o pátý slet všesokolský se zajímá jak vidět a americkému Sokolstvu přeje všechnen zdar. A prosím tohle to jsou němečtí turnéři a německý jest časopis, jenže pokrokový a odborný zcela.

— V únorovém čísle Volné Myšlenky čteme dojista zajímavou zprávičku a to o cestě prof. Masaryka do Ameriky. Vážíme si rozhodně práce tohoto učenice a těšíme se také na jeho přednášky, budou-li i mezi námi jaké, však považujeme i za svou povinnost, poukázat jak soudí nám ti nejbližší, svobodomyšlníci čeští. List ten praví: "Prof. Masaryk do Ameriky. Dle zprávy Času odeběře se prof. Masaryk na jaře do Ameriky, aby byl přítomen kongresu amerických svobodných myslitelů a pracovníků náboženských, jakož aby referoval o náboženském životě v Čechách. Jak Čas hned oznámil, sdružení toto liší se od evropských volných myslitelů; my též dodáme proč. Protestantismus chová v sobě prvky racionalismu a ty přivádějí jej nutně k rozkladu, t. j. církve evangelické se štěpí, drobí a jsou na cestě ke konečnému oddogmatizování; vedle toho reakčně vzniká ovšem též klerikalismus. Proces tento nejdále pokročil v Americe, kde každému je volno, založit vlastní církev (Church) se zásadami, jež za dobré uzná a tak existuje již ve Spoj. Státech nyní asi 30 samostatných evangelických církví, jež vedou pastoři s vynikajícími organizačními talenty. Nyní některým lidem jest líto tohoto roztržení a chtějí pracovat na sloučení všech těchto churches (náboženských organizací t. j. církví) v jediné. Zakládají se svazy, hledí se ulomiti hrot rozporů a pod heslem "evangelisace světa" hledí se vytvořit církev jedinou, jednotlivou, něco podobného katolicismu. Na kongresu náboženství v

Chicagu asi před 12 lety tato práce započala a byla podporována také seznáním, že některé ty církve lišily se jen barvou obálek svých brožur. Od té doby se to táhne ve všelikých projevech a kongres tento bude také jedním z nich. Přes všechnu úctu k osobě prof. Masaryka musíme říci, že považujeme to za marnou práci: kdyby se to zdařilo a pak by byla církev evangelická, zuniformována, zdogmatizována a racionalism z ní vymýtěn, znamenalo by to katolickou hnilobu; ale jelikož rozumové bádání jest již i v církvi evangelické zakořeněno (celá Janská theologie!), bude i při tužším sepjetí rozpadávat se v názory mimosogmatické. Tvoření církví velikých jest dnes nemožné — na to z různých, často se vylučujících prvků, jako zřime v rozdrobeném evangelictví."

— Potěšitelným dojista úkazem jest, že letos v mnohých sborech vzpomnělo se "otce vlasti" Washingtona, zejména ve sboru Čech v Clevelandu a T. J. S. v New Yorku. V Clevelandu vedle vhodného pořadu mluvilo se anglicky i česky, řečnili soudce Babcock a br. Švančara a v New Yorku br. A. A. Vlček.

— Iowa Publishing Co. v Davenportě vydala Atlas okresu Linn a pořídila si co nejzveřejněnější dějiny okresu a k tomu i ilustrované dějinky Čechů, vedle celé spousty obrazů českých rodin, jednotlivců, starých osadníků a celých spolků. Rozumí se, že místní sbor T. J. Tyrš tu neschází.

— Mnoho bratří a sester patří na Západě k veliké a zdárně prosperující Západní Česko-Bratrské Jednotě a tu bude jen zajímavé, že sjezd této jednoty odbýváti se bude v Milwaukee, Wis. ve dnech od 17.—22. června. Za měsíc leden událo se pět úmrtí členů, pojištěných na \$4,500. — Přijato bylo za ten měsíc do jednoty 72 nových členů a 43 členkyň. Dle zprávy tajemníka Hlavní Úřadovny obnášel příjem všeobecného fondu za celý minulý rok \$10,855.07 a vydání \$6,862.52, tak že s novým rokem zbývalo v pokladně hotovosti \$3,992.55. Do úmrtního fondu na úmrtí událo se během roku, splaceno za minulý rok \$45,913.95, což na 11,000 členů činí průměrem 4 dollary na každého člena za celý rok. Do záložního fondu složeno za minulý rok \$7,594.76 a obnášel též s novým rokem \$40,995.59. Příjem do úrokového fondu za minulý rok byl \$1,899.47 a nalezá se v něm o novém roce \$6,899.29.

— V poslední schůzi T. J. S. Mladočech v Račině povoleno bylo na Ústřední Matici Školskou v Praze \$25. A jak dozvíte se z dopisu br. Kafky v New Yorku i tam učiní, seč bude jen lze. Nemyslíte, že i jinde mělo by dojítí hojného následování, tak aby dar borec našich N. J. S. byl celku našeho jen důstojným.

— V Sokolně T. J. S. Tábor v Merigold v Chicagu pořádána byla celá řada přednášek tak zvaných postních br. Fr. B. Zdrůbka, tak jako v Sokole Chicagu. Vstup k těmto "kázáním" jest volný a litovati jest jen, že najdou se ještě dnes lidé také svobodomyšlní, již podobné snahy a práci bagatelisují.

— Místní sbor konečně změnil dlouhatánské jméno své, jež po leta se udržovalo jako na důkaz jak dovedeme býti i nečeskými, jedná-li se nám o sebenepatrnější ústupek tam kde dva sbory kdys v jeden se sloučily. Sbor náš jmenuje se nyní T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia.

— Došel nás "Památník" T. J. S. Chicago na oslavu 15letého trvání vydaný ku dni 2. března a uspořádání br. A. Peroutkou. Obal jest opravdu vkusný na publikaci toho druhu, také různé ty obrázky jsou pěkné a co hlavního článku úvodní zamlouvá se hlavně slovy opravdu sokolskými různými a upřímnými. Také druhé práce jsou jen vhodné a dokazují, že snesla je ruka pilná a pečlivá, jež přímo zasáhla do dějinek sboru i sboru sokolek, aby ukázalo se co práce podnikl sbor, jenž může se dnes pochlubit, že má Sokolnu a bez dluhů. Gratulujeme!

— Dosavadní postup "Svobodné Obce" v New Yorku dokazuje jen co při trochu dobré vůli dalo by se na prospěch Volné Myšlenky i jinde vykonati, co opravdoví svobodomyšlníci učinili by mohli všude, kde havět' zpátečnická opovázka se sahá na nejdůležitější práva člověka, na školy jeho a přesvědčení. Fond na českou školu svobodomyšlnou vůči hledě vzrůstá, třeba některé spolky zejména žen českých pro samostatnou školu prý býti nemohou. A jest jen s podivením, že jsou to hlavně členky sdružení, o němž vždy se za to mělo, že jest svobodomyšlné a sice J. Č. D. A jako veliké této jednoty orgán dnes jest neslaný a nemastný, tak také vypadá nyní ta výchova členek a polle toho jsou i činy. Proto pak jen těší nás, když z řad J. Č. D. v New Yorku několik žen dobrých a volných povstane na prospěch české školy svobodomyšlné pracovatí hodlá ve zvláštním klubu. Dále podle soudu našeho svobodomyšlný živel český v New Yorku na sjezdu v červnu scházeti by neměl. T. J. S. tamní již zastupitelství své oznámila a tak měly by učiniti i druhé spolky a jednoty pokrokové, neboť jestli opravdu se jim jedná o postup soustavný, o organizaci nějakou, musí na sjezd jíti. Pouhá výmluva na svolavatele — již náhodou jsou však z Omahy — nestačí a chceme-li docíliti něčeho musíme se sejít a poradit všichni. Sil tříštili jsme již dosti.

— Na prvních závodech slovenských bratří bude dojista účast' značná a tu rozhodne se asi kolik boreů vyšlou bratři Slováci do Prahy. Ostatně také jejich šestý sjezd se touže dobou odbývá. A tu měli by bratři hlavně toho pamětlivi býti, že sborům sokolským cvičiti náleží, že nejsou to jednoty pouze podpůrné, aneb spolky, které majíce nějaký ten kraj vychází jen na parádu a p.

— Br. W. Buchta, 24letý, jenž byl sboru svému T. J. S. v Milwaukee činností svou neúnavnou ku ozdobě a také jako borec na závodech v St. Louis, Mo., se držel statečně, není více. Zemřel vadou srdeční. Čest budiž jeho památce.

— Společný evičitel br. Slavětinský evičil ve sborech zejména T. J. S. Wilber a Crete, Neb. a na obou těch místech podařilo se mu život v řadách sokolských jakž takž vzpružiti, ba co více podařilo se mu i zavéstí cvičení zactva. Na důkaz, že bratr pilný nikterak nezahálel i po stránce technické poslal nám k uveřejnění evičení pro státní závody Župy Západní, jež odbývati se budou tentokráte ve Schuyler, Neb. nejspíše v měsíci červnu t. r. Na evičeních pro sokolky rovněž pracuje.

— Následkem slabé návštěvy evičeneů přestane Podporující Sokol Tyrš číslo druhé v South Omaze, Neb., s pravidelným evičením. Tak se aspoň sděluje nám, kdežto u našich u T. J. S. evičí se pilně. A byl by tak div, aby jednou nepřátelské řady uznaly, že ve spojení jest síla, že mohli by bratři a sestry obou sborů pracovatí společně. Pak oy aspoň Chicago dostalo vzor ze Západu a kdyby již byl vzor, kdo ví co by se nestalo, ba snad by přestalo se jenom mluvit o společné, moderní Sokolně a o velikém Svazu Sokolstva amerického a přešlo by se i tam k činům.

— Kdo ví co znamená patnácte let průkopnické práce sokolské, kdo ví co jest zbudovati tělocvičnu a vydržovati ji nejen jako školu tělocvičnou, ale školu v pravém toho slova smyslu a mítí tento veliký svůj majetek prostý veškerých dluhů, ten jen s námi zaraďuje se spolu s T. J. S. Chicago, kterýžto sbor pořádal dne 2. t. m. slavnost jubilejní. Pořad vykazoval čísla koncertní, banket a ples. Podrobnosti dojista zvíme později.

— V některých menších sborech na Západě stěžuje se do velikých platů N. J. S., jakož i stěžuje se, že sbory ty prý ze všeho toho placení nemají zcela ničeho. Jestli chceme jako veliký a mohutný celek prospívat musíme ze sborů každého na vydržování toho celku přispívat a pamětlivi jsouce kázně sokolské přičiňovati se ze všech sil našich, aby-

chom úkolům svým výchovným učinili za dost. To však se státi může jen vlastním naším přičiňením, jako jednotlivců ve sborech našich. Jestli sbor poklesá v tělocvičné práci své jest jenom vinou jeho činovníků, celek čili V. V. za to přece nemůže, jako nemůže N. J. S. za to jestli v některém sboru zahnízdila se liknavost vůbec a činnost nepanuje žádná. Stěžovati tam kde jsou bratři, již na chigaském byli kursu, aneb bratři, již kdysi závodili s úspěchem na nedostatek sil evičitelských nikterak nestačí, jako nestačí výmluva, že společný evičitel měl býti vyslán dříve Župou, aneb celým sdružením. Tam kde se ničeho nedělá, kde není dobré vůle a práce opravdové všech členů sborů, tam mnoho očekávati nelze a jest přímo ku podivu, že takovéto zjevy státní a stanutí právě jeví se všude, kde ani ta práce toho našeho listu nedochází ocenění, kde sotva dbá se zásad veliké naší N. J. S. a do sborů přijímá se kde kdo, jen když platí příspěvky.

— T. J. S. v Oklahoma City uspořádala si dne 2. t. m. tak zvaný "humoristický večírek", jehož pořad vykazoval mnohá zajímavá čísla. Činovníci sboru toho starají se jak vidět každým směrem.

— Jak ze "Sokolské Besídky", tak i "Slovenského Sokola" máme radost, jest vidět v obou případech, že pořadatelská se činí. Oba listy sokolské vyšly v novém hávu a to případnějším, nežli dříve. Také obsah jest dle toho. "Borec" oproti tomu ve formátě vyšel zmenšeném, za to ale v pořadatelsku jest staré a dobré péro sokolí znovu br. Košare. Odporúčujeme listy ty sborům ku předplacení, tak aby i nahlednouti mohly v bratrské kruhy druhé.

— V okolí Moore, Okla. zakládá se nový sbor sokolský a sice přičiňením br. V. Sudíka. Již asi 35 za členy se přihlásilo.

— Společný evičitel br. Slavětinský se činí a v době přítomné pracuje pilně v Ord, Neb., kde uspořádá též veřejné, aby mladistvému sboru spíše k potřebnému náradí se dopomohlo.

— Br. Josefa Červy, člena T. J. S. v New Yorku není více, dohrál na dobro již. Červa byl nejen upřímným bratrem, ale kapelníkem, jehož mnohé koncerty dokázaly, seč byl. Pozůstalým platí i naše soustrast.

Sokolky

— Máme za to, že sokolky nemohly by dobré věci lépe posloužiti, jako když pořádati budou nějaké ty večírky a p., aby sehnaly co nejvíce na dar Sokolstva amerického Ústřední Matici Školské v Čechách. Na tom přece rozhodně nezáleží patří-li k N. J. S. či nie.

— Sestry naše Plzeňského Sokola v Chicagu uspořádaly v den Washingtonův večírek, který po stránce mravní zdal se zcela a pořadem svým skvostným ukázal jen lidu co sokolky dovedou. Anglicky mluvil tu soudce Taylor, jehož představila starostka K. Fialová a česky br. V. Kroužilka. Téhož dne ve škole Č. S. P. S. tamtéž mluvil br. Dr. Iška a v "Besedě" br. Jos. Čermák. Jak vidět ty sokolské sily všude se snaží, však sokolkám Plzeňským patří rozhodně uznání. Také paní České Stráže významného dne nezapomněly. České Chicago vykonalo tedy svou povinnost a bylo by jen k přání, aby dělo se tak ve všem konání živlu volného a sokolského zvláště.

— Sokolky sboru místního na podnět náčelníka br. B. O. Haška pořádají ob čas po evičení svém rozhovory a zábavní večírky, k nimž zvou výhradně členstvo a činovníky sboru.

— Nemělo by se rozhodně zapomínat na podnik sester našich v New Yorku, jež budou mít celé družstvo do Prahy a již nyní pilně evičí. Sestry měst jiných, jež sletu se nesúčastní měly by aspoň pomáhati těm, kdož pojedou boreům i sestrám a sice tak, jakž výše jsme označili. Sokolky new-

yorské cvičí velice pěknou sestavu br. Martynyho a tuží se, pokud víme.

— V některých odborech sester našich stěžuje se, že o nich v listě našem nikdy ani řádky. Pravda pravdoucí, jenže měly by jste sestřičky jít pěkně do sebe, zvoliti si dopisovatelku a ta již by se přičinila o druhé, aniž by se musela strachovat, že udělá nějakou chybičku. My již opravíme.

— Sbor omažských sokolek uspořádal za spoluúčinkování žákyň v neděli, dne 3. března veřejné, jehož pořad v první části byl zvláště pěkný. Byla tu rej s lampiony, evičení s kůželi, prostná s tyčemi, skupiny a evičení s kůželi žákyň vedením evičitele br. B. Bartoše. Veřejné zdařilo se úplně, leč návštěva lidu nebyla pěkná.

— Vypsání evičení s kůželi ženských odborů na pátý slet všesokolský v Praze sestry naše z New Yorku evičiti tam nebudou i obmezí se zcela na evičení svá, původního rázu a vypracovaná evičitelem jejich br. Martynym.

Věci české a slovanské

— Prágrův "Sborník Sokolský", kalendář na obyčejný rok 1907 po 24. nastupuje pout' a jde do řad sokolských i mnohých příznivců. Obsah, jakž sděluje se jest i tentokrát vhodný a také naši N. J. S. tu vzpomenu jest, že jen, že za celou dobu našeho pořadatelsví list náš nedostal, aby mohl posouditi v dotčené rubrice.

— U příležitosti všesokolského sletu má dojít též k účasti slovanských municipalit velikých měst. V tom ohledu styky i s cizinou jsou navázány a pracuje se pilně, aby cizina o Čechách důkladně byla informována.

— Pomník Žižkův postaven bude v Paříži a sice na podnět tamního Sokola. V jednotě té, jako ve všech sborech zahraničních, vyvinuje se horlivá činnost ve prospěch sletu všesokolského v Praze, najmně pak v Německu a na Řísi.

— Sokolstvu americkému zemřel v Čechách druh a přítel nejdánější, přítel, jehož pero často referovalo o práci naší v Americe. Jest to Jindra Žabka, jehož památce budiž čest. Zemřel jsa stár teprve 24 let, jako pilný činník a sice v Pisku.

— Angličané na pátém sletu všesokolském scházeti nebudou, slíbili úřední zastoupení, borci však vyslati v červnu nemohou. Jest to svaz "National Physical Recreation Society". Zpravodaji pro americký tisk ustanoveni jsou bratři Heller a Ročák, pro tisk francouzský Rosanin, pokud sletu se týče, také pro listy slovanské i jiné obstarají se vždy informace v čas.

— Šachový turnaj o sletu bude znázorňovati "Porážku Zikmundovu u Něm. Brodu, dne 8. ledna 1422". Súčasní se 250 osob v historicky věrných oblecích. Také druhá čísla pořadu jsou v proudu, pokud příprav se týče, o ubytování boreů bude postaráno, jakož i zdravotní jejich stav a různé výlety a zábavy po závodech. Cvičiště samo jest pětikrátě širší Václavského náměstí a zabírá rozlohu místo jako jest as mezi museum a Jindřišskou ulicí. Vedle toho bude zde as 40 různých místností zbudováno. Předprodej lístků i do ciziny jest přímo báječný a sletová kancelář má plné ruce práce, co zatím odbor technický dře ve dne v noci.

Dorost a žactvo.

— V tom všeobecném chvatu a honbou za dollary, chvátá se dnes také na žactvo na školách veřejných, učí se povrehně, mnoho a v celku se učí i mnoho zbytečného. Tak také se stává, že nervosa v žactvu povážlivě se zmahá. Nejlepší lék proti tomu jest však soustavný tělocvik, na to vždy pamatujte a soudruhům svým povězte.

— Výpravy sokolské v době poslední získaly na významu, výprava našich boreů do Prahy pak nemalé jest důležitosti a kdo z vás bude tak šťastným, že jej otec aneb

matka vezme s sebou, mnohé bude moci vyprávěti o krásách té země, kde Čech přebýval a Sokolstvo má svou kolébku.

— Máte-li doma "Svojan", "Dennici Novověku", "Duch Času" aneb z Čech "Volnou Myšlenku" čtete v listech těch pilně, mnohemu se můžete naučiti a chcete-li se vyzbrojiti ve svobodomyslnosti po anglicku, objednejte si "Truth Seeker" z New Yorku, překládejte do češtiny a pak pište nám o tom jaké jsou vaše názory. Čtete i pilně list náš, doporučujte mezi svými přáteli a rozšiřujte, půjčujíc též nemajetným.

DOPISY.

Lorain, Ohio, 30. ledna 1907.

"Cože? Lorain? Ani jsem nevěděl, že v Lorain existuje Sokol," tak zajisté pomyslí si mnohý sokol-čtenář při čtení těchto řádků. A není divu, vždyť jsme již o sobě nenechali vědět po tak dlouhý čas. Však všecko má svůj konec, tak i naše bezstarostnost a pohodlnost se (aspoň jak se zdá) probouzí ze svého spánku spravedlivých. Inu, nové proudy — nové směry.

Roku minulého několik sokolů upřímných a činníků pilných neustávalo pokoušeti nás, a skutečně jednoho krásného nedělního odpoledne přihlásilo se asi dvanáct bratří ku pravidelnému navštěvování evičení. Avšak žel, nevím, zda-li zapomněli anebo "neměli čas", nepřišlo jich víc jak tři a ti to za krátko přestali. Cvičících členů bylo tenkrát pět a žaček osm a jelikož nebylo odborného evičitele, evičily se pořád stejné věci; proto možno posouditi, jak radostně účinkovala zpráva Župy Sev.-Vých., že se zde v Lorain pořádati bude veřejné evičení společné.

Dne 25. března bylo vše v radostném očekávání; již o polednách naplnila se síň obecní. Radostný byl pohled na cvičící sokolky clevelandské, zvláště sokolky, při jejich evičení potlesk nebral konce. Dlouho toho bylo vzpomínáno, neb to bylo první naše veřejné společné vystoupení.

Novou vzpruhou bylo sokolíkům našim evičením oznámení Župního sletu v Clevelandu. O, jak jsme tenkrát — počtem čtyři — v pravém smyslu slova dřeli, připravujíc se na tento slet. Mnozí čeští rodiče navštívivše tento slet a byvše svědky evičení žáků a žaček, začali posílati dítky své do tělocvičné školy naší; od toho času datuje se vzrůst počtu dorostu i žaček. V přítomném čase evičí pět cvičících členů, 15 žáků a 14 žaček. Abychom ukázali světu, co umíme, pořádali jsme společně s clevelandskými veřejné evičení a sice 31. prosince a ovšem jsme se "činili". Obecní bylo zaujato a potleskem nešetřeno. Vše se radovalo mimo pokladníka zábavního výboru, který po povrchním sečtení výloh se nějak kysele tvářil. Himotný úspěch nebyl — však mravní úspěch veliký. Jen více veřejného vystupování, neb tím nejsnáze se myšlenka sokolská ujme. Jakého překvapení dostalo se obecnímu vystoupením žaček našich v evičením kroji. Po krásném provedení praporečkového reje odcházely, provázeny bouří potlesku. Jak jinak by znělo zvučné jméno "Sokolky"! Která z Vás asi dá první podnět k sloučení se v odbor?

Jak vidno, pokračujem. Jen dále, bratři — a budoucnost kyne nám.

Pro rok 1907 zvolení následující činníci: Starosta, Jan Homolka; náměstek, Celestýn Ludvíček; tajemník, Václav Mužík; účetník, Václav Lukáš; pokladník, Antonín Linhart st.; náčelník, Alois Nezbeda; evičitel, Antonín Novák; domácí správce, Antonín Linhart, ml.; dopisovatel, Alois Nezbeda.

Odstupujícím činovníkům z roku minulého za jejich práci srdečný dík — novým srdečné "Na zdar!"

Alois Nezbeda.

Chicago, 30. ledna.

Chápu se péra, jsa pověřen nevděčným úřadem dopisovatele do "Sokola Amerického" za T. J. S. Tábor, nevděčným proto, že bych se tak rád pochlubil něčím, v čem sbor náš vyniká, aneb co velkého vykonal, ale at' probírám naši činnost z které chci stránky, nemohu nic zvláštního najít, čím bych se mohl pochlubit.

Na konci minulého roku jsme zreorganisovali naše sokolky, přijmutím v jejich střed žen sokolů a příznivkyň sboru našeho, takže početně vzrostly.

Bylt' u nás ustálen zvyk, že jakmile se některá sokolka provdala, vzdala se ihned veškeré činnosti a tak zůstala všechna práce na bedrách sokolek cvičících, a právě ty, které měly větší zkušenost ve vedení odbornu, odstupovaly. Ted' ale se mohou o práci dělit, a jak znám ženy a příznivkyň naše, vím že naše naděje v práci jimi podjaté nezklamou. Vždyť všichni víme, že našim ženám spolkové činnosti třeba, jako nám a k' tu div, že namnoze stávají se členkyněmi spolků jiných, bezvýznamných. Proto jen těšiti nás musí, že se rády obětují pro vznešenou věc naši, pro cíle naše výchovné, kde tak často jemné ruky ženy a matky obezřelé jest třeba.

Musím se též zmínit že sbor usnesl nepronajímat síň na tak zvané "taneční školy", dupárny myslím, že by byl vhodnější název. Počin tento do jista jest správný. Hleděli jsme sice po několik sezon, aby taneční škola u nás také aspoň trochu názvu tomu odpovídala, ale seznali jsme, že na to naše síly nedostačují.

Pro tělocvik u nás nemůžeme vzbudit takový zájem, jak by bylo žádoucí, ze 132 členů nemůže náčelník dostat dohromady ani 2 čty; ted' před veřejným cvičením se snad činnost trochu rozproudí, aby pak zas šlo vše ve starých kolejkách. Také jsem něco zaslechl minule o veteránské četě, ale nechci tomu sám věřit, bojím se, že to bylo nadšení ze za stolku a u skleničky a pak jsem již slyšel tolik slibů — a tolik sklamarů!

Žactva máme sice dost, ale kam se ztrácí, když ta mládež doroste, to je nám hádankou. Z několika set žáků, kteří po čas trvání sboru cvičení navštěvovali, patří jich ku sboru jenom asi 8; kde jsou ti druzí, to vědí boží. Otázka tato nemalé je důležitosti i měla by se jí věnovat všude ve sborech pozornost úplná.

Při stavbě naší síně pamatovali jsme na vše možné, ale na sebe jsme zapomněli, nemámeť nikde místnosti, která by byla pro nás, kde bychom se scházeli a navzájem se blíže seznamovali a kde zároveň by se mohli odbývat schůze všech výborů na zábavy, kde byla by poradna, čítárna atd.

Máme sice ložovou síň, ale ta je skoro každého večera pronajata, tak že někdy ani správní výbor nemá místa, kde by odbýval schůzi.

I naše sokolky by rády měly pro sebe místnost, kde by vyměňovali mohly své názory, kde by pobaviti se mohly četbou neb ruční prací a uvažovati, jak by prospěly sboru a české veřejnosti vůbec.

Našemu novému starostovi br. A. Petříkovi bych radil, aby v prázdných chvílích uvažoval, jak probudit činnost sborovou. Víím, že není věc snadná, neb se u nás několik jeho předchůdců marně pokoušelo; možná však, že on bude šťastnějším.

O se týče cvičitelského sboru, zůstalo vše při starém; víím, že by si také již některý rád odpočinul, ale musím přiznat, že za ně nemáme náhrady.

Jestli někomu u nás patří uznání, jest to na prvním místě náš cvičitelský sbor, neb již dlouhá leta cvičí jak členstvo, tak žactvo naše za odměnu pranepatrnou, jen z lásky k věci a co hlavní, vytrvá!

Na zdar!

Josef Vlk.

Omaha, Neb., 31. ledna.

Musím sdělit i listu našemu, že br. Fr. Slavětinský, cvičitel Záp. Župy, zavítal do Omahy v úterý ráno. Moje maličkost a bratři: Mík, Schneider, starosta T. J. S. Omahy, jsme si jej vzali na starost, pokud zde mezi námi prodělal. Byl zde do pondělka a tu ráno již se vydal na cestu do Crete, Wilber a Ord, Neb., za svým povoláním. Musím též napsati, jak ty dny a večery u nás jen k dobrému upotřebil. V úterý večer cvičil zde, ve středu večer účastnil se cvičení sokolek, aby seznal, jak prospívají sokolky i u nás. Ve čtvrtek navštívil br. náč. Štěrba v South Omaze a večer si vzal na starost našeho br. náč. Fr. Řihu. V pátek večer cvičil jednotu So. Omahy. V sobotu večer jsme zde měli proň malé překvapeníčko "Sokolský Večírek", o kterém dočteš se i ve zdejších anglických listech. V neděli ráno cvičil zde a odpoledne se šel podívat na veřejné cvičení německých turnerů, kterého se též účastnila naše četa. Shledali jsme v něm bratra a cvičitele takového, jak nám Výk. Výb. sdělil, a když on nepovzbudí vše sokolskou na tom našem Západě za ten čas, co zde mezi námi se pozdrží, pak na mou věru není třeba více, aby Výk. Výb. někoho jiného vyslal. Nyní docílili jsme, o co u nás i jinde dále pracováno a co po šest let bylo přáním našim, a doufám, že se vše uskuteční, na prospěch celku, poněvadž nechtěl bych, aby tak dobrý cvičitel byl sklaman, pilně se vynasnažuje. Účelem řádků těchto jest trochu toho povzbuzení a pak, aby sbory v Župě naší zastoupené věděly, jakého mají v br. Slavětinském pracovníka a sokola upřímného. Na zdar!

Oldřich J. Jelen, tajemník Úst. Výb. Z. Ž.

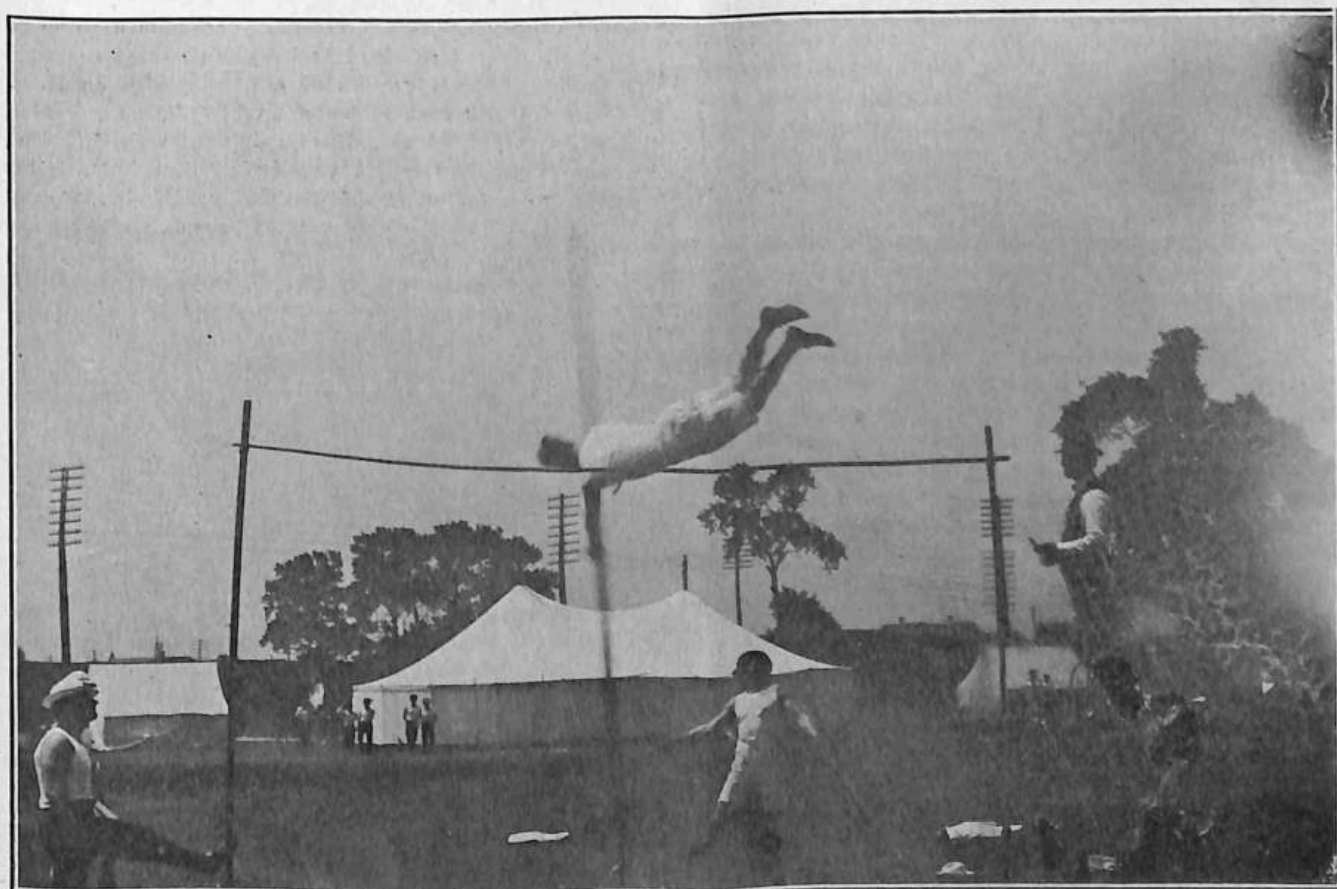
Prague, Neb., 1. února.

Možná, že si as mnohý bratr bude v duchu představovati, že náš sbor T. J. S. Prague upadl do dřimoty a na dobro usnul, což by se i pravdě podobalo podle dopisů v tom našem "Sokole". Pravda sice jest, že náš sbor po delší dobu tělesně odpočíval, tak že jsem neměl nikterak chuti o jeho činnosti se rozepisovat, však po vyřknutí mi a zaslužené důtce v poslední schůzi, chci přece něco napsati. Žel však, že mám jen málo zpráv veselých, neboť jsme ztratili v minulém roce dva bratry a dobré sokoly, a sice dne 7. srpna se s námi rozloučil na vždy br. Anton Vašina a dne 4. prosince br. Josef Šafránek. Budiž jim země lehou! — Také náš nejlepší cvičitel se nám v minulém roce odstěhoval do sousedního města Weston a sice náš dobrý br. František Pavlík. Dále sbor pocít'uje ještě dnes ztrátu velikou odstěhováním se našeho zakladatele a bývalého starosty Dr. Pecivala, který před několika roky odejel do Wilson, Kans. Však máme ještě jednoho dobrého cvičitele, na kterého můžeme býti hrdí, jest to br. Tomáš Vlasák, který již zastává úřad náčelníka po několik roků. Však žel, i u nás bratři na to cvičení jsou příliš liknaví; těm starším se ovšem nelze diviti, ale ten náš dorost by si měl přivlastňovati lepší zájem o tělocvik, na místě hraní karet anebo na kulečnicku. Přes to však mám přece nyní oprávněnou naději, že záhy opět zahájíme činnost, neboť náš nový starosta br. A. Z. Donato, řídící na zdejší obecné škole, nám v poslední schůzi slíbil, že se pokusí o to, aby dostal do cvičení hlouček žáků, což doufám, že se mu podaří a pak též dodá kuráže těm dorostlejším. Jak se právě dovidám,

již nyní započali někteří členové cvičiti; tak jen s odvahou do toho! Na mě se neohlízejte, kdybych byl ve městě, tak bych také vzdor svému pokročilému věku navštěvoval cvičení, ale takto je to pro mě obtížné. Také by bylo žádoucí, aby bratři více navštěvovali schůze, tak abychom se společně navzájem více vzdělávali, posilovali a utužovali, abychom nebyli sokolové jen dle jména, ale skuteční sokolové. Je velmi smutné, když starosta zahájí schůzi a polovice činovníků není přítomna, jako se stalo v poslední schůzi při dosazování činovníků. Náš sbor v minulém roce též pořádal dvě poučné přednášky, a sice o první jsem již psal své doby a druhá pořádána minulého podzimu. Byl tu br. Palda ze Cedar Rapids, který dovedně upoutal mysl naši, máje téma na ten náš národní život. Žel však, že zdejší lidem jsou podobné přednášky špatně uznávány, tak

dnes činně pracují. Jaká dlouhá doba, 28 let v lidském životě. Co práce a námahy za tu dobu musili mnozí podniknout. A sám se kolikrát divím té obětavosti mnohých členů, po většině dělníků, kteří po své celodenní lopotné práci jdou a pracují pro dobro jiných, aniž by jakou náhradu očekávali, ba mnohdy sklídí jenom ještě nevděku. A výsledek jejich práce a námahy zdá se mi poměrně příliš malý. Čím to asi jest? Vždyť mnozí dali v obět' vše, so sokolská myšlenka vyžaduje a přece tak málo zdaru za tu snahu veškeru a vůli. Arcit' vím, že mi mnohý bratr namítne: Což nevychovala Čechie dost sokolů a sokolek a nedala mnohým a mnohým základ k jejich tělesnému vývinu na dráze jejich života, nezušlechtila a neutvrdila mnohé v české řeči a české myšlence, nepodporovala vše, co podpory v českém životě v Americe bylo a jest třeba? Nedo-

Fot. br. F. J. Malý.

Sok. Melša, skok o tyči při závodech Župy Střední v Chicagu.

že vstupné ani nestačí na krytí výlohy s podobnými přednáškami spojené, a pak mnohý řekne, že se raději za ten čtvrtáček napije. Co tu ještě práce! Také náš sbor bude pořádati dne 9. února maskarní zábavu, než však tyto řádky budeme čísti, bude po zábavě. Zatím končím, až podruhé budu psát více.

Na zdar!

Jos. Musílek.

Chicago, 4. února.

Jest tomu právě prvního tento měsíc 28. roků, kdy na severozápadní straně města Chicaga založen byl tělocvičný sbor Těl. J. Sok. Čechie.

S jakým nadšením se tak stalo, to ví zajisté těch několik jednotlivců, kteří u sboru až do dnes vytrvali a ještě

stála vytknutému cíli, jakž sokolská myšlenka jí ukládá. Ano vím též, ač nejsem jedním z těch nejstarších harcovníků, proto přece hezkou řadu let tomu, co přistoupil jsem ku sboru T. J. S. Čechie, v mnohém spolupracoval a mnohého nezištného díla se účastnil a v Sok. Čechie spolupůsobil. Právě proto se mi zdá, že za tu práci a námahu co sbor podniká, že sklízí v celku jen málo ovoce svého úspěchu. Ale není jen u nás, jet' i jinde, že se sokolská myšlenka setkává s takým neúspěchem, aneb jen malým zdarem, ač na tu práci, kterou Sokolstvo podniká, by měl být úspěch daleko větší a uznanejší. I táži se proč tak není, co jest vlastně toho příčinou? A tu mně napadá, že velkou vinu nese naše rozštěpenost, která tu mezi námi jest hned od začátku, tedy byla a jest až dosud. Dokud každý sbor bude pracovat sám

pro sebe a druhým dělat konkurenci, nemůže se chicagské Sokolstvo dopracovat vytknutého cíle. Co se v té naší rozštěpenosti vyplývá pracovní síly, pile, co peněz, které jdou mnohdy zbytečně na zmar a s nimiž by se leckdy nechalo mnoho udělat a docílit. A proto jest mně divné opravdu, proč Sokolstvo chicagské odkládá stále onu vznešenou myšlenku, která již byla tolikrát v našem milém časopise "Sok. Amer." přetřásána, vyznívající vždy heslem, že jen: "Ve spojení jest síla!" My všichni dobře víme, avšak skutek vlastní stále od od sebe oddalujeme. Co se nechá spojenými silami vykonat, toho jsme byli svědky o všesokolském dnu v Chicagu v Coliseum, dnu, na který tak rádi vzpomínáme, jako na den sokolského úspěchu a zdaru před tváří všeho slovanského lidu a před tváří ciziny. Jaký byl všeobecný úspěch a přece až do dnes nebyli jsme v stavu naše síly soustředit ve jeden mohutný celek. A co jest toho příčinou, že nemůžeme sami se poznati? Myslím, že veliké nic: tu a tam osobní záležitosti, trochu nevraživosti a trochu spolkové sobeckosti a proto jen jako celek musíme všichni trpět, ač práce jest všude stejná a myšlenka jedna a táž zcela, totiž vychovávat jak tělesně, tak duševně slovanský lid v Americe a udržet jej co nejdéle své národní myšlenky. A proto proč se mají tříštit naše snahy, aby na nesvornosti a nevraživosti se rozbíjely, proč plýtváme jednotlivými silami, proč nehledíme raději je spojit v jeden mohutný celek, z kterého by vyplynouti musil všestranný zdar, při méně práci a menším vydání a větším zdaru v úspěchu na poli sobě vytknutém. Úspěchu, kterého docílit nemůže sbor ojedinelý, kterýkoliv, byť by byl sebe větší a sebe silnější. Když pak vezmeme v úvahu, který sokolský sbor v Chicagu se dodělal nejlepšího svého výsledku, přijdeme k tomu závěrku, že časem ten, časem onen, ale žádný tak, aby byl vynikl, jako vynikl ten celek o všesokolském dnu v Coliseum. A proto, bratři sokolové i vy sestry sokolky, hled' me všichni k tomu a dokažme jiným, co se dá spojenými silami dokázat, buďme příkladem i jiným slovanským sborům v Americe. Ukažme při dobré vůli a vytrvalosti všech nás, jak by mohl vypadat jednou Svaz všech slovanských sokolských sborů v Americe a jestli se nám to podaří spojit všechny sokolské sbory v Chicagu v jeden mohutný celek, pak zajisté se doděláme toho nejlepšího výsledku, pak se nám snadno podaří zbudovat sobě stánek, který by vyhověl našim potřebám v každém ohledu a mohl se rovnat každému moderně stavěnému tělocvičnému ústavu a na který by mohlo být Sokolstvo naše hrdé. A dokážeme-li my zde možnost spojení, dojde pak i spíše na jednot všech Svaz. O kéž by se nám to zdařilo, jako se nám zdařil všesokolský den v Coliseum i doufám, jestli Plzeňský Sokol upřímně bude pracovat na vzdor překážkám mnohým na dále o spojení všech sokolských sborů v Chicagu, že se posléze přece jen dodělá kýženého výsledku. K této nezištné práci volám hrůmavě Na zdar!

Fr. Rážíčka.

Oklahoma City, O. T., 16. února.

Na zdar Sokolici! Chci se též ukázat v kruhu Vašem dopisovatelském, a chci si Vám též požalovati z mé zkušenosti sokolské a mého sokolského nadšení a cítění, neb krásně znějící slova "Co Čech to sokol" státi by se měla všude a u každého skutečnosti.

Nepohlížím na Sokolstvo ze stanoviska jen tělocvičného, ale i ze stanoviska vzdělávacího čili že nám záleží na otužení a upevnění sil našich a to zase nejen sil tělesných, ale i duševních. Není vše cvičíme-li pouze čili tělocvik, jiný prázdný čas věnovatí zase máme našemu vzdělání mysle, kterého docílíme čtením poučných knih, pořádáním divadel, přednáškami, deklamováním, zpěvem a hudbou, čímž zároveň

duch náš nabývá svěží síly a myšlení naše lepšího lesku v dalekolepé do světa nazírání a lepšího sama sebe ovládnutí. Myšlenka sokolská má býti neporušitelná, stále za jedním cílem v stejných snahách a stejném smýšlení. Nemá býti ovládána jinými, kteří by snažili se jí ničit a na ní útočit. Sokol má býti vzorem, na něž by s pýchou se poukazovalo, má býti chloubou národa našeho, o níž by všecka příkoří a násilí nám činěná se tříštila.

Sokol má býti pevnou skalou, o níž by se všechny nájezdy činěné z nevědomosti, nepokroku, ze sobectví, neúspěchů a z nelásky bratrské rozbíjely.

Sokol tvořiti má pevný svaz nezdolatelny, pojímající v sobě neskonanou lásku k povšechnému vzdělání, jak duševnímu tak tělesnému, a odsuzující nevědomost, rozchárnost a nestřídmost ve společnosti lidské. Stává se, že sokolové po cvičení si zasednou za stoly, dají se do hry v karty a při tom pohodlně do půlnoci lumbají. Při kariách povstanou obyčejně hádky, různé narážky mezi bratry a dokonce i nestydaté řeči, které nikdy nevedou u jednotlivců k pochvalě. A tak sokolové tací myslí si, že je to vše, jen když pocičili, platí pravidelně své příspěvky ku sboru a při tanečních zábavách se hodně vyskácí. O ne, milení spoludruzi, to není ještě vše. Kde je duševní vzdělání? To již pro Vás neplatí? Jste již vzdělanými dosti? Ó, ještě se toho tam vejde hodně, chceme-li sloužit vzdělanými, chceme-li pomoci vzdělání našeho pracovatí na prospěch věci naší.

Nikdo snad dopodrobna neví, co všecko myšlenka sokolská v sobě pojímá, co slovo "Sokol" vše znamená. Slyšíme jinde opět říkat: "Co tělocvik, já se nadělám tělocvik dost, když musím celý den běhat za pluhem, aneb celý den kopat, když musím celý den šít" a pod. A při tom neví, že běháním tuží pouze své nohy, kopáním své ruce a šitím konečně jen jednu ruku, druhá ruka zůstává nečinnou. Ostatní součástky těla vyžadují též pohybu, též součinnosti, neb takto se vyvine tělo nesouměrné a my jen zase musíme přijít jen k tomu náhledu, že jedině tělocvikem možno tělo naše dokonale otužit a síly vzpružit.

Nejen pro hochy, ale i pro dívky, chtějí-li býti mohutně tělesně vyvinutými, je nezbytným tělocvik. Konče krátké toto rozjímání své, projevují přání: "O kéž by krásné heslo "Tužme se" proniklo všemi končinami světa a proběsklo hlavami všeho lidu, aby takto státi se mohlo opravdovým dobrem každého člověka a celé společnosti lidské. Snad by pak ten lid opět podoben byl bývalým předkům, kteří značnou tělesnou silou a mohutností vynikali, ba i cvičením těla a tužením svalů. Snad pamatujete se ještě z dějepisu, jak etafí národové Římané a Řekové již mezi svojí mládeží pěstovali tělocvik.

Při vstoupení mém v kruh sokolský v Oklahoma City, Okla., zřel jsem před sebou jen malou hrstku členů, kteří k tomu ještě mezi sebou nesnášenliví byli a stále na schůzích se nás málo scházelo. Později ale, znenáhla, počal hlouček ten skrovný růsti a rostl stále více a více, až konečně bylo členů sboru uznáno za vhodná přistoupení k N. J. S., což také stalo se skutkem ve dnech 20. a 21. ledna, kdy vyzváním N. J. S. vyslán byl nám br. Dr. Jos. Pecivál z Wilson, Kans., aby do onoho národního svazu nás uvedl. Ony dva dny byly pro nás sokoly pravým svátkem sokolským, který sdíletí nám bylo za přítomnosti bratrů Sokola pražského, jenž do N. J. S. br. Dr. Peciválem též uveden byl. Také anglické denníky v Oklahoma City povšimly si činnosti naší a nadšeně o nás se rozepsaly. Večer pak 21. uspořádali jsme sokolský večírek v jedné z městských síní, při němž mluvili mayor města, pak br. Dr. Pecivál a br. F. D. Novák. Po řeči br. Dr. Pecivála uveden jím byl sbor náš k N. J. S. a pak provedeny byly Sokolem pražským jednotlivé tělocvičné vý-

kony, které v obecnstvu vzbudily opravdové nadšení. Řízeny byly evičitelem br. Sádlem z Prahy. Po práci tělocvičné zazněla hudba a rozproudil se nezbytný ovšem tanec. Návštěvníci odnášeli si všichni ze sokolských slavností pouze dojem a spokojený úsměv na tvářích.

Či vinou bylo, že sbor náš tak náhle zmohutněl? Že čítá dnes již 31 členů. Jedině vinou br. F. D. Nováka, starosty sboru, který všemožně o rozšíření Sokola oklahomského se staral a o uvedení Čechů oklahomských v jeden celek se nejvíce zasazoval. Staral se o udržení a sprátení Čechů ve městě. Vždyť dříve jeden Čech o druhém v městě hnedle ani nevěděl. Spolek náš počal se již i hmotně rozmáhati. Tak máme již zařízení prozatímní tělocvičnu, malý to stánek sokolský, a do tělocvičny zakoupili jsme si také piano, sloužící nám při prostných a při pořádání zábav a některé nářadí jako: bradla a hrazdu a tak pomalu naleznete v naší prozatímní tělocvičně veškeré nářadí a náčiní.

V tělocviku zdárně pokračujeme, vedením bratra Rozla, náčelníka a bratra Janovského, evičitele. Cvičební hodiny máme ve středu večer a v neděli dopoledne. Snahou naší je, dostati v kruh náš ještě dívky, kterým by též tělocvik neškodil a až bychom je měli, mohli bychom spíše pořádati i divadla a uvedli bychom v činnost též pěvecký sbor. Nejtěžší ovšem vždy bývá počátek! Jakmile se ku sboru přihlásí 2—3, již zase zpraví tím ostatní své družky a tak přece snad odboru sokolek docílíme. Dále snažíme se, jakmile do-
děláme se dostatečných peněžitých prostředků, postaviti si ve městě vlastní rozsáhlou Sokolnu a žádáme tudíž snažně všechny sbory a ostatní spolky, aby nám dle možnosti peněžitou částkou k uskutečnění toho přispěli. Ku konci dovoluji si všem bratrům sokolům oznámiti, že vydal jsem a na skladě u mne se nalézá vhodné dílko "Země České Koruny a v českém státu", na nějž již všechny sbory sokolské dopisem jsem upozornil a prodávám jej pouze za 25 centů. Dílko opatřeno je pěknou mapou Čech, Moravy a Slezska, která se nechá rozložit. V knížce pak pojednává se o všem, co se naší rodné vlasti týká. Hodí se za příruční pomůcku, jak jednotlivcům, tak do škol a též i co odměna malým evičencům, kteří navštěvují pilně tělocvik. Již nemám jich tak mnoho na skladě a proto bratři a sbory, pospěšte si s objednávkami. Při objednávce většího počtu knížek poskytnu Vám slevu. Dále mám na skladě malou a úhlednou knížku "Cíl a úkol Sokolstva", přednáška Dra. Išky, při akademii T. J. S. v Oklahoma City. Cena pouze 10 centů. Obě z těchto knížek lze objednat ode mně pište jen na adresu: Fr. K. Bronec, 219 West Reno, Oklahoma City, Okla.

Musím si také něco nechat pro podruhé a proto končím již s bratrským pozdravem na všechny bujaré sokolíky.

Fr. K. Bronec.

Milwaukee, Wis., 17. února.

Jen s velikým zájmem četl jsem poslední číslo milého listu našeho a o všech těch pracích přípravných ku pátému sletu všesokolskému do Prahy, jakož těšilo mě, že v řadách našich soulad již zavládl úplný, co zatím počet boreů N. J. S. bude důstojný, jako jejich vystoupení dojísta nanejvýš pěkné. Naše jednota, jakž sdělil jsem již, bude zastoupena také silou dobrou a nadějnou br. Kostlánem ml., a že volba připadla všude téměř na síly zde rozené, dojísta jen padá na váhu i dokazuje, pokud my starší po leta konali svou povinnost vůči dítkám svým. A že tak mluvím o těch starších, bratře milý! Již dlouho tomu, co jeden z nejhorlivějších činovníků našich nám odešel a jehož práci upřímnou a nezištnou i sám dojísta Jsi znal a posouditi dovedeš, míním br. Kaplana st. Odešel a nedávno i žena jeho, také pilná pracovnice. Zůstal tu syn Fr. Kaplan ml., všeobecně

vážený v kruzích našich, a dcera Marie, provdaná za jistého Němce, jména neznám. Škoda těch starých, jde jeden po druhém a škoda zvláště bratra Fr. Kaplana st. Když on byl na živu, to o nás věděl celý český svět, kdežto dnes žel, nikdo jej nahraditi nemůže. Sotva přišel ze schůze, kde obyčejně vždy nějaký ten výbor přijal, sedl a již psal co opět nového začít chceme a druhý den již bylo v listech českých, ba někdy i německých. Na Sylvestra jsme si vždy potřáslí pravici a těšili se, co vše zase v novém roce se vykoná a nyní již jej nemáme.

Vloni jsme měli v den poslední v roce zábavu a cvičení, v letě na výletě rovněž tak a letos dojísta se přičiníme, neboť máme dosti žactva a co hlavního, kdybys ho-
chu viděl tu naši tělocvičnu. Když tu br. Čermák u nás řečnil ještě nebylo vše hotovo, ale nyní jest jakoby v novém hávu, nová podlaha, nový strop, elektrické osvětlení, vytápění parou a co rovněž důležité, že náčiní máme také dost. Máme dvě hrazdy, troje bradla, dva koně, dvě kozy, čtyři žebříky, jeden houpačí, šplhadla, jakož i tyče, provaz, můstky tři a stojany ke skokům, čtyři žíněnky, dosti činek železných i dřevěných, asi tolikéž kuželů, kruhy, kolovadlo, dva vaky k zápasu pěstnímu, podlažky, rukavice, šest párů rapírů a osm párů koupí sokolky atd.

Naše šatny jsou prostorné a uzavřené pro každého evičence zvláště, máme i co třeba pro prvou pomoc a ještě něco — chomout a provaz na přetahování — tug of war — dali jsme na polici na pospas prachu, kde když zůstanou ležet bude lépe tak. Sám kdys jsem se také přetahoval, ale nechal jsem toho záhy, vida, že jeden z našich se poranil a mně valně nebylo. Však máme také haldu školních lavic a ty začasť nám překáží, protože v Sokolně bývá vyučování školy nedělní. At' počasí jest jakékoliv, dítky do školy přijdou, žíněnky si vytáhnou, ano i nářadí a před zahájením vlastního vyučování mají jednoduše "pré". Tak bylo a my třeba všichni byli pro školu a dítky sami tam posílali, často si do těchto poměrů museli stěžovat. Jinak ale čistota v naší Sokolně jest úplná a to nás těší, však jako jinde i u nás zůstává při starém, žactva jest dost, ale členstva ve cvičení málo. Snad nyní již se obrátí, když máme Sokolnu opravenou. Pravda trvalo dlouho, místo dvou čtyři měsíce a výlohy sboru našeho byly veliké a snad ještě budou, jenže z toho my si mnoho neděláme, doufajíc získati opět na výchově té naší drobotiny. A což ty naše sestry, sokolky, přál bych takových sboru každému. Daly nám na opravu Sokolny tři sta dolarů a při tom jim ještě něco zůstalo v pokladně. Jak vidíte činíme se, jako přejeme si všichni, aby i činili se ti naši borei, již zastupovatí mají naši N. J. S. Podívá-li se našinec na ta daná cvičení závodní, přesvědčí se ihned a na prvý pohled, jak vysoké se činí požadavky. Naši budou mít tedy co dělat, tak jako s tím společným, o němž v čísle minulém jsme se dozvěděli, a jež práci jest činovníků našich. Tož k práci a ku zdaru všech našich podniků sokolských.

Jan Záhořík.

New York, 17. února.

Naše jednota jest úplně připravena se všemi závazky a potřebami co se boreů našich týče ku výpravě všesokolské do matičky Prahy. Každý závodník mimo zaplacenou cestu v II. kajutě obdrží po 6 týdnů čtyři dollary denně. Celkem \$168 vyplaceno bude každému závodníkovi na jeho vydání a za ztrátu času. Borei naši byli spokojeni a my na nich žádáme jen, aby čestně jak na evičišti i mimo nás a tím i N. J. S. vždy a všude co nejlépe jak praví američtí gentlemani zastupovali. Přáli bychom si též, aby za pomoci amerického konsula v Praze uspořádána byla slavnost 4. července ve výroční den prohlášení neodvislosti Spoj. Států Sev.

Am. bud' v užším kroužku Američanů, aneb přístupná celé veřejnosti vůbec. Dále jest naším nejněvroucnějším přáním, aby Sokolstvo americké přineslo co možno největší dar Ústřední Matici Školské v Čechách. Tuším, že N. J. S. již po celé desetiletí nezaslala ničeho ve prospěch tohoto opravdu nejdůležitějšího podniku českého a proto jednohlasně byl přijat u naší jednoty návrh, aby povoleno bylo z pokladny N. J. S. \$500 a návrh ten poslán Výk. Výb. N. J. S., aby dala jej neprodleně k odhlasování jednotám všem. Tím ovšem, kdyby suma tato poměrně malá povolena byla, není ještě řečeno, že každý sokolský sbor aneb členstvo vůbec nemohl by přispět. Naopak, naše jednoty zajisté povolí větší částku částečně z pokladny a možno, že i na rozpočet členstva. A tu kdyby každý člen jen 10 centy přispěl, považte jak krásný dar by byl a my z části jen pěkně splatili bychom dluh naší drahé vlasti. Cvičitelové dítek necht' poučí je o významu Ústř. Mat. Školské v Čechách a tak i ti malíci zajisté nějaký cent vyprosí pro odstrkované sourozence své v území uzavřeném, děti lidu dělného a českého. Jednoty pak nesdružené vyzýváme taktéž, necht' smýšlením, přesvědčením od nás se různí, "přispějtež co možno nejvíce, aby dar Čechů a sokolů amerických, svobodomyslných, byl co možno největší!" A vy páni majitelé továren, domů, obchodů, i vy darujte věci společné i přispějte k této skutečné dani národní! Dík českých dítek i naší vlasti dojistá vás nemin.

Knihovnik náš, bratr Josef Levý, může býti hrdým na svěřenou mu knihovnu sokolskou. Tak v posledním roce půjčil 2222 knih, o 785 svazků více nežli v roce předminulém. Knihovna naše čítá 1150 svazků a ještě nějaké sto čeká se od kniháře, aby úplně hotovy přešly do rukou čtenářstva. A čtenář jest ten náš knihovnik! Potají počítá, kolik že sokolů si knihy vypůjčuje. A tu mně pod pečeti mlčenlivosti sdělil, že 39 sokolů knihy čte a že tedy o jednoho čtenáře sokola měl méně roku minulého. Nu brachu, nic se netrap nad ztrátou čtenáře jednoho z řad našich, považ si, že i "Čtenářská Beseda Vlast" velkou svoji knihovnu mnoha sokolům laskavě propůjčuje, a což naše nová Česká Knihovna umístěná v městské, vždyť ta zapůjčuje přes 2 tisíce svazků týdně! A tam také sokolové si knihy vypůjčují! Bud' povděčen, že český lid oblíbil si tak knihu českou a at' si ji vypůjčí kdekoliv, jen když ji přečte. Mnoho pokladů v nich najde, mnoho vědění získá, jež pak k vlastnímu rozumování vedou.

Ostatně, co by měl říkatí náš pěvecký sbor oproti Tvé stížnosti, bratře knihovníku? Naše jednoty vynakládá velkou sumu peněz na cvičení zpěvu a kolik že bratři oceňují? Asi 24 chodí do zpěvu, ze pěti set členů. A proto apeluje pěvecký sbor na bratry, aby stali se činnými členy a rozmnožili odbor, který dobrou vůlí na "padesát" nejméně měl by se vyšinouti, zvláště nyní, kdy opera cvičiti se začíná. Přihlaste se! Ne všichni jste v tělocvičně a mnohý z vás má dobrý hlas.

Sestry slovenké, odbor Slovenkých Sokolek zaslal "paní Sokolovně" v její prospěch \$50, jako dar za místo povolené jim pro schůze. My srdečně děkujeme za pozornost nám věnovanou. Dar Váš, sestry drahé, s ochotou byl přijat a bud'te jisty, že v našem domě vždy i Váš domov naleznete a tvořice s námi jeden pevný kruh činností svou prospíváte věci nejlepší na posilu, utužení a uzdravení lidu svého.

Divadlo "Malý lord Fautleroy" sehráno bylo velice pěkně. Rád bych rozhovořil se o pěkném onom provedení, neb život můj většinou na prknách jsem prodlel sokolských, ale redakce naše různé referáty si nepřeje a proto prosím o prominutí. Dramatický sbor opět nám připraví novinku, na den 31. března a sice rozkošný obrázek ze života: "Dě-

douškovy housle aneb V tom kozlanském mlýně." Obrázek se zpěvy, načež bratry předem upozorňuji. A když již o tom divadle píšu, (redakce tentokrát odpustí), dne 17. března náš sbor Dívek a Paní uspořádá divadlo "Zaza" za spoluvčinkování sokolky a znamenité ochotnice pí. Celerové.

Šibřinky se vydařily velice skvěle. Kuchyně řízením příznivkyň a manželek sokolů znamenitá, zábava i návštěva vytečná. Však překrásná rej, provedená 200 sokoly a sokolkami byla korunou celého večera. Tvůrce a vůdce reje při každém obraze, br. Hampl, náš milý náčelník, odměněn pochvalou a když všechny zdařilé obrazce skončil, hromový potlesk nebral konce.

Počátkem dubna pořádáno bude veřejné cvičení dorostu našeho a protože cvičitelové naši svědomitě vše připravují, bude asi opět velice krásná podívaná na dítky naše. Jsem skutečně rád, že br. pořadatel podal V. V. návrh, aby každá jednoty měla též vedle pravidelného i technického dopisovatele co se posudků, zvěstí a p. o cvičení týče. Milerád i v tom bych vyhověl, neboť jest přední přece náš účel, však nejsem znalec technického vedení tělocviku, a nerad bych o něčem psal, čemu dobře nerozumím. A kdyby se vynášel obětavý sokol, který by si vzal na starost podávati zprávy podrobné o tělocviku i zároveň o našem vnitřním řízení, o našich potřebách, tužbách i snahách, milerád mu místo své dopisovatelské přenechám.

Třeba velmi krátkozraký, nechci přece jen zůstatí nečinným a proto vedu si poznámky z každé schůze, abych Sokolstvu sdělil o činnosti jednoty naší. A kdybych chtěl uveřejniti vše, na co jednoty naše daruje v každé schůzi a co již darovala peněz na podniky národní i různé, dělalo by to hezkou sumu, o které oni bratři, kteří do schůzí nechodí, nemají ani zdání. Příště podám našim bratřím účetní zprávu za rok minulý. Na zdar! Michael Kafka.

Chicago, 20. února.

Jako zvolená dopisovatelka v naší sborové schůzi Sokolek Tábor, začínám svoji činnost tímto prvním dopisem. Náš sbor Sokolek Tábor byl uveden dne 3. prosince r. 1906, a tu musím říci, že velmi pěkné bylo toto uvádění, spojené s besedou. Výbor pořádající nás skutečně překvapil. Bylo nás uvedeno 51 členky nových a sil dobrých. Dříve ku sboru přináleželo jen 23 sester, které bedlivě pracovaly, až domohly se tak silného sboru za pomoci bratří svých od T. J. S. Tábor. Starosta br. Procházka nás uvedl a zároveň se účastnil naší první schůze, kterouž i sám zahájil jako starosta sboru, a pak nám uvedl naše nově zvolené činovnice, jakž následuje: Starostka Marie Šlaufová; náměstka Petronela Vlková; tajemnice Antonie Novotný; účetní Božena Horký; pokladní Julie Nedvěďová; jednatelka Terezie Černochová; dopisovatelka Barbora Nepřašova; náčelnice Žofie Vránková; účtující výbor: Albertina Záhorová, Anna Pertlová, Anna Křížová.

Na zdar!

Barbora Nepřašova.

East St. Louis, Ill., 21. února.

T. J. S. East St. Louis zvolila následující činovnický na tento rok: starosta Václav Chodora, náměstek Josef Šlechta, tajemník Petr Plamínek, účetní Václav Rejman, pokladník Frant. Burian, náčelník Frant. Doležal, podnáčelník Frant. Janovský, domácí správce Jaroslav Šváb. Při uvádění nových činovníků ve schůzi dne 6. ledna přítomni byli bratři sokolové ze St. Louis a sice Holman a Svoboda, jenž první na vyzvání vysloužilého br. starosty Vác. Havleny poděkoval starým činovníkům za jejich činnost a uvedl nové činovnický k práci a zároveň pobádal slovy úchvatnými, aby vzorně pracovali pro blaho sboru a celku vůbec. Na to ozvalo se bratrské nás všech Na zdar! Doufám, že všichni noví či-

novníci se přičiní a pracovat budou ruku v ruce pro blaho a prospěch sboru našeho, což i sám slibuji. Od začátku našeho není lze najítí dopis v "Sokole" také od našeho sboru, a přece sbor již úplně dva roky v činnosti se nalezá, a za tu krátkou dobu dosáhnul výsledků práce podivuhodných, vzdor tomu, že u nás Sokol na různých ustláno nemá. Avšak naši hoši pořídili si proto přece krásné nářadí jak také do tělocvičny prvního řádu patří. Cvičení navštěvováno bylo dosti pilně. Mimo to pořádali jsme ovšem také hojný počet zábav, které byly vždy dosti navštěvovány. Tak vše pokračovalo do jisté doby hladce a ve svých kolejkách. Ale jako se časem stane, že i ten parostroj ze svých kolejí se vyšine, tak jest i s naším sborem. Často dočteme se na tomto místě o jiných sborech, jež počítit nám dávají a zvěstují o smutných poměrech, proto ani já nebudu a nemohu mlčet. Právě mi přichází na mysl slova, která kdysi Chruďoš přednesl před soudem Libušiným, i přirovnám je k našim poměrům, neboť' běda spolkům, v kterých ziskuchtiví členové jsou a běda sboru zdali jim nějakou "extra" pentličku nedá. Takových členů jsme měli taky několik, jestli mu evičitel chybu jeho opraví, již vystoupil z řady se slovy: "Já jsem svým pánem, a ty mně nemáš nic co poroučet!" Následek toho jest, že ze sboru buď' musí býti vyloučen, aneb záhy odstoupne sám a snaží se pak ještě některé mladíky v zásadách málo otužilé ze sboru vyrvat, a takový člen jest taky Čech. A podobně jsme pochoďili s tím, od něhož jsme najali si místnosti. Týž s námi tak zacházel, že po přestálých svízelných nucení jsme byli hledati si místnost jinde. Majitel téže není Čech, nýbrž Polák, avšak skutečně jest nám prospěšnější, ač vzdálenější. Však vzdálenost našim hochům nepřekáží, neb vědomi jsou si hesla: "A byt' i cesta daleká, sokolika neleká", v hojném počtu cvičení se účastníme a pracujeme pokud lze.

Jen s radostí pohlížím na poměry a stav náš nyní. Mezery vyloučených a svévolně odstouplých členů jsou vyplněny jinými a skutečně dobrými pracovníky, již na vědomí si vzali zásady sokolské a nedají uskutečnit přání protivníků našich, aby sbor náš zahynul. Ach, jak se mylí velice ti sýčkové všelici. Ještě jsou zde harcovníci, kteří se pevnou paží uchopí naší vlajky a udrží ji pevně i v té bouři nejprudší.

Sděluji, že se zde utvořila organizace, která sestává ze sboru našeho, Jednoty Táboritů Nové Doby č. 19, Sboru Věrné Česky a Podporující Jednoty chorvatské. Všechny ty jednoty zvolily si výbor, aby pracoval spelnými silami na postavení vlastního stánku. Doufám, že vyvolení jsou síly dobré, které nás neklamou.

Přeju všem sjednoceným sborům mnoho zdaru v práci tak důležité a volám jim i všem bratřím sokolům a sestřám našim Na zdar!

Petr Plamínek.

Baltimore 23. února.

Novinek z činnosti vlastní jest teď' jaksi pořádku, leda bych chtěl popisovati některé ty "velkolepé", k čemuž nemám chuti ani talentu, a tak i zdařilé naše "Šibřinky" pomíjím mlčením. V tělocvičně panuje mezi těmi několika evičenci přece jen život dosti čilý, vzhledem k očekávaným událostem roku letošního. Před odebráním se na evičiště letní uspořádány budou závody místní na nářadí, které vyvolají přece jen větší zájem mezi jednotlivci a přivodí i pravidelnější návštěvu evičebních hodin. Ba, jak doufám, vynesou, jako závody na konci loňské letní sezony na povrch nějakou novou, cennou zkušenost. Poznání přednosti jedné věci, neb nedostatku druhé, musí nésti vždy jen ovoce dobré. Pak připravuje se na jaro společné vystoupení s T. J. Sokol v Curtis Bay v jejích osadě, při kteréž příležitosti zajisté získáme opět několik přátel věci naší. A konečně jsou tu závody župní, kteréž vyžadují taktéž přípravu, a tak na nějaké to zahá-

lení není ani pomýšlení. V různých těch odborech činnosti naši sokolské není právě zřítí nějaký horečný ruch. Pěvecký odbor trpí stále tím starým nedostatkem, o kterémž jsem se zmínil před rokem, postrádá totiž povolanou sílu učitelskou. Vzdělávací přednášky spojené s kuplety pikatního obsahu a tancem nám nějak zamrzly. Snad si někdo pomyslí, na žádná škoda, ale tu to právě vězí. Kdyby se pořádaly dále s vynecháním těch — přednášek, snad by se ještě udržely, ale s těmito nikoli. Přijde pak třeba na řečníště člověk, který, jak to je a jak to myslí, tak to řekne, a my nejsme ještě na tom stupni, aby mohli jsme pravdu vždy mučně snést. Toto faktum bývá na některých bratřech velice patrné po vyjítí našeho "Sokola". Mnohý myslí si, že nežli pravda, lepší nic. Já spokojuji se s tím z jiné příčiny. Nemůžeme-li pořádati poučné přednášky, bez nehezkyých těch přívěšků, tož raději toho nechme. Zábava býti musí, jest nevyhnutelná, ale ve volbě téže musí býti velice opatrná tělesa, mající úkol pouze představení, a jak jsem pozoroval, trochu volněji se tam dýchá, jako v monarchistické říši po pádu absolutismu. Carism jest institucí příliš zastaralou, nežli aby mohl býti udržen kdekoliv. Jen sokol upřímný dovede pracovati po tichu k prospěchu všeobecnému, ano, dovede vlastní svoje choutky obmeziti, káže-li toho potřeba i vlastní osobu posínouti zpět. S radostí jsme vždy vítali každou ruku pomocnou, na paměti majíce vždy jen prospěch celku. A jediné z toho důvodu pracovali jsme a pracovati budeme vždy rádi s každým, pokud skrovné síly naše stačí. Každý stálý a vyspělý muž musí sobě uvědomiti, že vážní pracovníci nejsou pro to, aby otáčeli se kolem slávy jednotlivce. Jednotlivec existuje z vůle celku, a ne naopak. My uznáváme každou práci, nikdy nikoho podeceňovati nechceme, ale toto žádáme navzájem i od jiných. Ostatně divadlo má u nás tuhý život.

Vždyť' pokládali bychom to skoro za smrtelný hřích a ostudu, kdybychom nějaké to divadlo nesehráli. Ale že u sboru čítajícího 225 členů jsou pořadová vůbec nemožná pro nečetnost těchto, nad tím žádný mimo bezmoeného náčelníka ani nevzdychne. V poslední schůzi naší konečně došlo na úvahy o neblahém vlivu, jaký vyvozuji zábavy dospělých lidí na mravnost i zdraví malých dětí, kteréž zábavy ty navštěvují. Myšlénka, zameziti nedospělým dítkám vstup do zábav, jest velice dobrá, ač ne nová, neb jsem se o věci té již před rokem v jednom listě zmínil. Tehdy ovšem toho nepovšimnuto jako mnoho jiného, neb nejsme ještě tak daleko, bychom brali slova svých dopisovatelů vážně. Dojde-li k nápravě, budu se z toho první radovati, prozatím baví mne velice zajímavé chování naše ve věci té. Rádi bychom vystoupili na veřejnost jako opraváři a ověnčili se nějakou zásluhou, ale na druhé straně honem se vymlouváme, že to nejde, že bychom přišli o nějaký ten čtvrt'ák vstupného. Nejsme ještě povznešení tak vysoko, bychom dovedli ozeletí mrzkého penízu v blahém vědomí, že konáme tím dobro? Doufám přece že ano, ač té nápravy tak brzy nečekám. Ona přijde, ale až vyhynou mezi námi mnohé krásné zvyky, přinesené sem z vesnických muzik.

Byl jsem požádán o založení klubu sokolské omladiny, našim dorostem a mladými sokolky. Práce s tím spojená jde velice utěšeně ku předu, neb mladíci naši jeví velký zájem o věc vlastní. Chtí v užším kroužku svém vzdělávati se tělesně i mravně, mimo soustavného tělocviku chtějí pěstovati atletiku i sport. Vzdělávání bude se dít prakticky i theoreticky pomocí odborných spisů i časopisů jak v jazyku českém tak anglickém, kteréž klub chce sobě co možná v největší míře předpláceti. Chce i konati časté letní vycházky, pro něž u sboru dosud smyslu není. Mládež zde rozenou při bližším styku s americkými atlety pojala touhu po leccem, v čemž jí vyhověno snad vždy býti nemohlo, neb dokonce snad i dobré vůle scházelo. Klub tento může vyplniti mnohé me-

zery, kterých stávají by nemuselo. Ale dokud bude těchto, dotud bude tu i místa pro spolek takový. Řekněme to upřímně, že kdyby knihovník náš byl vyzván ku okázání oddělení odborných knih tělocvičných, že přišel by do rozpaků, a sice proto, že oddělení to jest chudičké. A z listů odborných, kteréž nás docházejí, jest to právě jen "Sokol Americký" a Pražský, neb ani orgány jiných sdružení českých zde v Americe se neodobírají. A jest tu ještě jedna věc! Hoši naučí se samosprávě, kterouž pak ve sboru našem mohou s prospěchem využít. Příležitost ku nabytí znalosti u vedení sboru se jim nedostává, neb úsudek mladíků se po většině podceňuje. Až když již jest nevyhnutelné, by se některý z nich úřadu ujal, naslibuje se mu, jak budou radit a pomáhat, ale když jest již v něm, tu jej nechá každý plavat, a jen pokrčí ramenoma a řekne: "Co pak já s tím nemám co činit." A tu právě mám na mysli i výchovu v tom směru. Sbor náš bude slaviti letos 35. výročí svého založení a pomalu druhá generace přichází k vrchu. Nechci, by po odchodu starých museli jsme přijíti i s budovou naší ku Křest'anským mladíkům, snaha moje tu nese se k tomu, aby naši mladí hoši seznámeni byli se vším, co jest jim třeba znáti ku udržení našemu, aniž bylo by nám třeba ohraditi se čínskou zdí proti národnostem jiným. Schopnosti u jednoho každého z nich jsou veliké, neb požívali všichni dobrodiní dokonalých škol a dovedou o záležitostech svých hovořiti inteligentně.

Vyzvání ku účasti se sjezdu svobodomyšlných došlo všechny zdejší spolky. Jednota naše i zdejší řád Blaník Č. S. P. S. vložily vše do rukou výborů, kteří budou společně pracovati na tom, aby aspoň jeden zástupce byl do sjezdu vyslán. Věřím ve zdar práce té, neb bylo by to velice smutné, by 1400 členů zdejších spolků svobodomyšlných nebyli s to věnovati každý 5 centů na dobrou věc.

Velice včasným jest návrh br. vrchního pořadatele, aby zvolen byl technický zpravodaj v každém městě. Na návrh nemuselo vlastně dojíti, kdyby sbory naše při volbě dopisovatele byly trochu moudřejšími a zvolily do úřadu toho bratra s odbornými vědomostmi. Žádný popřítí nemůže, že takový dopisovatel rozhodně prospěje nejen svému sboru, ale celému sdružení mnohem více, nežli dopisovatel sebe obratnějšího péra, jemuž nedostává se potřebných vědomostí technických. Sbor náš také dopouští se této chyby po mnoho roků a neúčinní-li tu nápravu, bude nevyhnutelně zvoliti zpravodaje dva. Ač nerad, jsem nucen ještě promluvit v záležitosti zdejšího Přistěhovaleckého domu. Rev. Vaněk v "Osvětě Americké" vyslovil podivení nad tím, že "Sok. Amer." se propůjčil k uveřejnění mého dopisu, prý přemrštěného. Rev. Vaněk zapomíná, že jest to list náš vlastní, v kterémž máme právo na dějící se nesprávnosti poukázati. Marně se namáhá vrhnouti hanu na poetivý brk sokolů, tomu bude bratry zajisté spíše věřeno, nežli handlíři ve vírách a přistěhovalecích. Ostatně tvrzení má Vaněk nepopírá. Slibuje stále jen zpravu, které zase nebudeme věřit my. Stále předhazuje bezplatné služby svého tajemníka. Ten tajemník bude asi takový podivný pták, který ani neseje, ani nežne a přece jej všemohoucí přiodívá. Proč, bylo by zajímavé zvědět. Dáma, kteráž dělá v přístavním "Domu" agenta, také to dělá z čisté lásky. Vaněk zapomněl jen udati, že jest diakonem presbyterní církve, kamž jí sám dopomohl, a následkem čehož dostává se jí od církve mnoho výhod. Něco za něco! A konečně chce Vaněk namluvit české Americe, že proti "Domu" ryje jen několik socialistů. Jak vysvětlí, že Sok. Jed. Blesk zaujala odmítavé stanovisko proti jeho podniku hned na počátku, jak vysvětlí to samé odmítavé stanovisko řádu Blaník Č. S. P. S., Děd. Amer. Sokola a Vzděl. Spolku Pokrok? Jest jich ještě více jak mužských tak damských spolků, ale jen ty zde jmenované čítají 500 svobodomyšlných mužů. To snad stačí. Na zdar!

Karel Matoušek.

St. Louis, Mo., 24. února.

Vím, že budu ostře posuzován některými z bratří sboru našeho za tento dopis, ale buď si; nebyl bych se odvážil psáti do "Sokola Amerického", kdyby nebyl nově zvolený dopisovatel náš nezavdal sám v posledním dopise svém podnět.

V dopise rozebírá se stará záležitost o spojení se T. J. Sokol se spolky Č. S. P. S. Vytýká se členstvu našemu lecos. Z dopisu vyrozuměl jsem, že veškeré tu obsažené nářázky patří nám, kteří jsme se postavili na odpor, když došlo k rozhodné volbě a vyjednávání o koupi Národní Síň Č. S. P. S., neboť v celém tom podniku neviděli jsme jen zkázu sboru našeho.

Příšlo se nám, když jsme si vzpomněli jaké oběti musili jsme přinést, co útisku vytrpěti, nežli jsme se domohli toho hnízdečka, v kterém se dnes tak měkce sedí.

Nedovolili jsme uvaliti obrovský dluh na náš sbor, a následkem toho znění onoho dopisu. Proti spojení žádný z nás nebyl, zakročili jsme pouze, když se vyskytl nápad prodati Sokolnu, která jest prostorná a finančně se dobře vyplácí a koupiti Národní Síň, která účelům tělocvičným úplně nevyhovuje, a v níž by pak náš svobodomyšlný živel ani dosti místa nenašel, aby pravou činnost mohl rozvinouti.

Druhé nerozvázné jednání jest, že kdykoli se chceme na někom svěsti, tu ihned vytýkáme tomu neb onomu jeho přesvědčení. Táhne se všech sokolů, zdali jest v tom nějaký přečin, když někdo v mládí na nátlak rodičů přistoupil ku spolku některé sekty a později, jsa již svým vlastním pánem, vstoupí do řad sokolských. Proč má býti za to při každé příležitosti odsuzován? Proč přijímáme podobné krajany, namnoze řádné muže, jichž pověst jest bezúhonná? Ostatně ten také není pravý svobodář, který tak neustále volá do světa, ale dítky své dle toho nevychovává. Na severo-západním rohu 13. a Allen ulici stojí malý kostelíček "Betlemská kaple" vydržovaný "Americkou Misijní společností"; kdyby si tak některý z nás v neděli odpoledne na onen roh zašel, když se vyrojí ta drobotina ven, a ptal se dítek na jména, tu by užasl co známých jmen by upsal. Ano tak jest, na jiných hledáme dosti malé chyby, ale svých vlastních velikých chyb nevidíme.

Následkem štvanic a rozbrojů v našem středu zanikly dva odbory, které kdysi bývaly naší chloubou, jsou to Pěvecké Odbory "Hlahol a Vlast". Tento stejný osud předpovídám i Dram. Odboru, neboť v posledním čase panuje veliké napětí mezi ochotníky a řediteli našimi, kterých máme nyní několik. Ochotníci nechtí jeden s druhým hráti. Některí jdou v horlivosti své tak daleko, že si dříve, než úlohu přijmou u ředitele vymíní, že ta neb ona osoba nesmí v představení účinkovati.

A pak chceme pokračovat? Zde jest ten pravý bod, od kterého náš dopisovatel by vždy měl začít a neúprosně tepat do těch, kteří ve svých rozmarech v posledním čase jdou až příliš daleko.

Chceme-li předejiti ještě mnohým hrožícím roztržkám, tedy buď to přestaňme, anebo se spojme v jeden mocný celek a to v Sokolně pod peruti Sokola, tak jen budeme mohutnět, že za nedlouho budeme moci zvolat: "At" na náš národ patří! Na zdar!

Wm. F. Procházka.

Detroit, Mich., 24. února.

Detroitské sbory sokolské tak jako by spaly. Od žádného snad po celý rok nepřišla do "Sokola" ani zmínka, a přec u našeho sboru T. J. Budivoj panuje čilý život a to za celý ten čas, co dopisují, říci jsem nemohl.

V celoroční schůzi našeho sboru, byli zvoleni dobří činníci a o sboru přijat z Vídně přijatý sokol a tamní evičitel J. Třeska, kterého jsme získali za našeho evičitele a můžeme právem býti hrdi na tak dobrou sílu. Není mým zvykem někomu lichotit, ale čest tomu, komu patří.

Bylo dávno u nás zřejmo a žádoueno získati evičitele do-
brého. Nyní záleží jen na sokolech, aby všemožně ono vzpru-
žení, které náš evičitel ve sboru v život uvedl, udrželi a
podporovali. Když jsme přítomni evičení a vidíme, jak každý
předem pojmenovaný výkon (co dříve se nedělo) je ukázán
a vysvětlen a všechn ten život v tělocvičně, můžeme býti
jen spokojeni. Br. Třeska zajisté svoji milou sokolskou po-
vahou žádného neodpudí.

Též za poměrně krátkou dobu eviči dvacet pět začek, a
to pro sbor náš již dobrý úspěch. Však přece malou výtku,
a ta platí těm sokolům, kteří dobře evičovali, a nyní přijdou
jen málo kdy. Nu snad si dají říci, a snad se budou přípra-
vovati též ku veřejnému na velkonoce.

Těm sokolům z jiných měst, kteří kdysi zavítali do
Detroit a znají naši českou osadu, necht' slouží ku vědomí,
že naše síň již obklopena jest sousedstvem cizím. Tak jako
v Chicagu Canal str. bývala obydlena Čechy a naši ustoupili
israelitům a podobně i v jiných městech platí o Čechách, tak i
tomu osudu propadla osada naše. Všechny majetky takoruka
jsou vykupovány a nejhorší pro nás, že krajané a sokolové
stěhují se na vše různé strany a za pár roků zde okolo naší
síně a v bezprostřední její vzdálenosti nebude nás ani deset
procent. Jest to převrat trvající jen asi dva roky, ale tak
znatelný a jistý a pro nás třeba v budoucnosti bude palčivou
otázkou. Ti bratři, kteří daleko budou bydleti též málo budou
dolejší klubovní místnost navštěvovati, takových bratrů je
u nás již dost, kteří se neukáží mezi námi celý rok.

Co je v "Sokole" výtek na přízemní a nedostatečné
tělocvičny a proto s naší péknou a takoruka všemu vyhovující
tělocvičnou neradi bychom se loučili.

Nyní všechna řeč se točí o výpravě sokolské do Prahy.
I od nás z Detroit pojedou několik sokolů a přeji všem, kteří
súčastní se výpravy, aby dovedli využítkovati vše, co taková
skytá, totiž navštěva drahé vlasti a přátel, poučení a po-
bavení a hodně zkušeností. Mezi námi každý schvaluje, že
výbor sletový v New Yorku zařídil jízdu přes Paříž a za
předběžné práce své věru jen zasluhuje dík. Četl jsem v
"Dennici Novověku" co zase se stran výpravy děje v Chi-
cagu. Takového něco se dalo očekávat, že nějaké to
komišn a ten jistý list, jenž ani provolání N. J. S. neotiskl,
si podají ruce. Vždyt' tím nebude jiný zkrátka, když chi-
cagští někteří pojedou přes Brémy, nežli "Ústřední Matice
Školská" v Praze a co ti páni businessáři v Chicagu dbají
o takové hlouposti. Ti jsou již otrlí, jak víme a z čeho ne-
mají dobrý vlastní zisk, to se rozbiže, aneb ignorovati snaží.
Aspoň tak páni chtějí, jen ale aby se s tou svou výpravou, jež
není sokolskou, nepřepočítali. Nechei se rozepisovati o tom
moc i doufám, že sletový výbor již učiní náležité kroky
přímo z New Yorku a také v Praze za v čas dotyčné kruhy
uvědomí. S bratrským Na zdar!

Josef Kupka.

Chicago, 25. února.

V poslední sborové schůzi T. J. S. Čechie byla učiněna
zmínka, že tak málo se od nás dostává do našeho časopisu
"Sokol Americký", ač máme stálého dopisovatele a látky
ku psaní máme u nás prý dosti, a tu jsem musil přislíbit, že
budu pilnější, nežli moji předešní bratři dopisovatelé. Ale
vskutku nevím, kde bych měl začít, jest-li u našich členů
aneb u našich zábav, ale jelikož jsou ty zábavy, asi takového
druhu, jako všude jinde, tudíž začnu u členů. Sbor čítá asi
kolem 80 členů, polovina jest jich činých a druhá polovice
se dělí na méně činné a nečiné, kteří vůbec o Sokol nic nedají
a jen k vůli jménu jsou u sboru a proto je není mnohdy celý
rok ani vidět a po roce zas tak. Za to všecka práce připadá
jen na ty, kteří již po leta ku sboru lnou a veškeré sborové
práce se súčastní. Ale nejen u sboru, ale i jinde jest vidět
tytéž pracovníky, at' jest to u toho neb onoho spolku severo-

západní strany. A tak mně připadá, že "Sokol" jest jen pro
to, aby pracoval za všechny ostatní a pro každého, a když se
potom jedná, aby mu i ty ostatní v něčem pomohli, tu za-
čnou pracovat zase ti druzí. Ale nemysli, milý čtenáři, že pro
jeho dobro, toto, ale opáčně proti němu, tedy na úkor. Zde
ti chei podat malou ukázkou. Jest tomu něco přes rok, kdy
sbor T. J. S. Čechie vyvolala myšlenku postavit na severo-
západní straně města jakousi národní budovu, kde by se
mohly všechny české spolky scházet, kde by měla svoji míst-
nost česká škola a kde by též byla řádná tělocvična a jeli-
kož bylo dříve Sokolu vytýkáno, že když prvně stavěl svoji
budovu, že neuznal za dobré, aby druhé spolky vyzval ku
spoluúčastenství v onom podniku a že stavěl jen sám pro
sebe, jakoby nikoho nepotřeboval, proto také že musil o svůj
majetek přijít. Z toho ohledu byl učiněn tedy návrh ve vý-
boru Sokola Čechie, aby se vyzvaly všechny spolky na severo-
západní straně města, aby se nyní onoho nezištného podniku
samy ujaly a za spolupůsobení Sokola, aby si postavili budo-
vu, která by všestranně vyhovovala. A tu spolky na severo-
západní straně zastoupené daly vskutku svůj souhlas na jevo,
až asi na dva, že se onoho podniku súčastní. Na to byla svo-
lána schůze všech zástupců, aby se každý vyslovil, jak by
se nechala podobná záležitost nejlépe provést a tu bylo
mnoho rozličných návrhů, ale každý vyzníval v tom smyslu,
že žádný spolek nemůže dáti ze své pokladny ani centu, neb
to jeho poměry nedovolují a p. Na posled bylo usneseno, aby
se pořádaly zábavy a skutečně také přikročeno k první zába-
vě ve prospěch postavení národní budovy na severozápadní
straně. Ale na neštěstí zbrklí temperenciáři tehdy udělaly
nátlak na mayora města Chicaga a mayor všechny spolkové
zábavy v ten čas zakázal, tak že žádná zábava se nemohla
odbyvat a která vskutku slibovala velký finanční prospěch,
musila býti odřeknuta. Mezi tím již někteří dobrodineci se
starali, jak by nejlépe vše rozbili, a proto, když po upra-
vení městských ordinancí výbor zase přikročil k pořádání
zábavy, totiž výletu, již bylo hodně znát, že lid na severo-
západní straně změnil svůj náhled a členové oněch desíti neb
dvanacti spolků súčastnili se velmi skrovně, ač přece ještě
ucházejí, ale již bylo znát, že celkový zájem jest pryč,
neb zástupci se měnili, mnozí vůbec do schůze ani nepřišli
a třetí zábava již se dodělala úplného nezdaru, a tak se to
tlouklo až do konce minulého roku, kdy celý podnik vzal za
své, zástupci se rozešli, zbylé peníze se rozdělily mezi dva
patronáty na sev. záp. straně a sbor T. J. S. Čechie za svou
největší práci v onom podniku dostal darem protokolní knihu,
jako upomínku zase na jednu zkušenost! A co se týká my-
šlenky národní budovy na severozápadní straně, ta se asi
rozpadne v nivec, jako se rozpadla ona mohutná větev české-
ho lidu, která kdysi v okolí Milwaukee, Division a Ashland
bydlila a kde ten lid měl svou vlastní budovu, o kterou ale
svoji rozervaností přišel, ač veliké oběti tam vložil. A dnes
jest toho lidu trochu tady, trochu tam, ale nikde není tak
soustředěn, aby mohl pomysleti na takový podnik, jakoby vy-
žadovala národní budova. Vše musilo přijíti v nivec, neboť
každý chtěl ji míti tam, kde sám zůstává a pak to vyvolal
Sokol, ten na mnoha místech nenáviděný "Sokol", který se
na severozápadní straně stará o českou mládež jako ony dva
patronáty, a třeba mnohem více. To však mnozí pochopiti
nemohou, neb dle jejich mínění jest tělocvičný vývin pou-
hou komedií, kterou dítě nepotřebuje, neboť oni též nikdy
neevičili a jsou také živi. Nač by potřebovaly tedy jejich
dítka aneb snad se bojí toho, že každé dítě raději jde do
evičírny, nežli do školy a tu mají mnozí strach, že by snad
mnohý patronát musil svoji školu zavřít pro nedostatek žáků.
Avšak at' již jest tomu tak, aneb onak, jisto jest, že kdyby
lid na severozápadní straně více držel dohromady, že více
by dokázal a provedl. Takto každý pracuje sám pro sebe
a není nikde nic. Co se naší vlastní práce týká u T. J. S.

Čechie musím s potěšením doznat, že se mi zdá, že se zase začínáme zmáhat, tělocvična jest dosti slušně navštěvována jak žactvem tak mladým členstvem, jež se připravuje na veřejné cvičení, které se bude odbyvat 31. března. Dále na agitaci několika členů Sokola se opět po dlouhé době podařilo sehnat sbor mladých dívek počtem něco přes 20, které nyní pilně cvičí a myslím, že co nevidět budeme mít i sbor sokolek, jehož jsme již po léta postrádali. Na členstvu též v poslední době sbor velice získal a to samé mladé síly a tu myslím, že i tělocvičnu hodně naplní. Ve výchově mysle též se začíná u nás pracovat, neboť se sbor usnesl pořádat každý měsíc jednu zábavní schůzi pro rozhovory, rozpravy a jiné poučné přednesy. Tak bychom pokračovali dosti dobře, jen tak dál a pak snad přece nebude ta práce marná a vydá úspěch i zdar. K tomu volám srdečně Na zdar!

Frant. Růžička.

St. Louis, Mo., 27. února.

Nový rok nám snad i novou činnost přinesl. Aspoň naše cvičení tomu nasvědčují počtem cvičenců; cvičívá nás vždy 20. I naši starší bratři se vzpružili a cvičí ve zvláštním svém družstvu, jež vede sám náš cvičitel br. Tesař. A jak cvičí — s jakou chutí a vážností zároveň; vždyť té vážnosti padla i jedna koza v obět'. Ucíťivši na sobě "medvěda", hrůzou se rozsypala. Doufám ale, že tento krvežíznivý kousek naší "medvědí čty" nebude nijak kamenem úrazu činnosti této, neboť přítomnost starších bratří má dobrý vliv na chování mladších cvičenců a kázeň vůbec.

Dne 31. března budeme mít veřejné cvičení, k němuž naevičují se protná cvičení V. sletu v Praze. Ale jde ledajak, neboť naši bratři cvičení protná málo cení a nevěnují jim dostatečnou pozornost, jakouž tato zajisté vyžadují a zasluhují. Naše sokolky by podobná cvičení mnohem lépe naevičily; z těch by si bratři v tom ohledu mohli vzít vzor. Br. Ryska se pilně připravuje na V. slet do Prahy. Mimo něho přihlásilo se ještě několik jiných ku společné cestě se sokolskou výpravou. Dne 17. února pořádal sbor Šibřinky pro mládež, velice podařilo to zábavu. Účast byla četná jak dítek, jež skorem všechny byly maskovány, tak rodičů. Byly vypsány 3 ceny skupinové a 12 jednotlivých. Úkol soudeč byl vskutku těžký, neboť masky byly jedna hezčí druhé a dětem za náležitého dozoru pěkné pobavení se připravilo. Zábava dítek byla do 11 hodin, pak byly vystrídány dospělými. Zábavy mládeže jsou odporučení hodny, ale měly by býti pořádané ve dne a pouze pro mládež. Jen z toho ohledu se o věci zmiňuji.

Sbor náš účastní se sjezdu svobodomyšlných v Chicagu svým vlastním zástupcem, jímž zvolen byl br. A. Pešout, osvědčený svoboďář, náhradní br. Fr. Holman. Bylo uvažováno, zda by náš časopis nemohl býti orgánem svobodomyšlných. Myšlenka zajisté dobrá, neboť náš časopis jest vskutku zásadní a svobodomyšlný a pravý obhájce Pravdy, čili úkaz ojedinělý mezi různými časopisy českými na zisk vypočítanými.

V první únorové schůzi oslavil sbor náš výročí svého založení. V této schůzi byl uveden nový a dojísta dobrý člen br. J. Luňák, jenž cvičíval v ústavě Malypetrově v té době, když rodil se v místech těch v Praze první český spolek sokolský. V druhé schůzi dodal nám br. Fr. Šíroky podobenku jediného z dosud žijících zakladatelů prvé jednoty sokolské u nás v St. Louisu i v Americe vůbec, obě. B. Erben. Dárek tento vyvolal velké a radostné vzrušení i usneseno podobiznu dáti zvětšiti a zarámovanou zavěsiti v místnosti sborové. Někdy prý se přijde obě. Erben podívati do naší schůze. Br. Šíroky mu přinesl na ukázkou "Sokol Americký," jímž byl tento první česko-americký novinář, průkopník Myšlenky Volné a Sokolství radostně překvapen, chvále jeho obsah i vzhled a tak jen potěšení prý mu

náš pokrok spůsobil, ano ihned si list náš předplatil. A to byl bratři, kdys také kněz, ano byl dokonce i doktorem bohosloví. Kde zůstávají za podobnými vzory Proutové a podobná chamrad', jež nestydí se při své lásce k bližnímu na náš čistý štít bláto házet? Obě. Erben ovšem již po léta kazatelem není, jest městským úředníkem a zásad zcela pokrokových, aby si nikdo nemyslel.

Na zdar!

Michal Vimr.

Crete, Neb., 27. února

Musím zase dát věděti bratřím sokolům, že také my jsme ještě na tom kulatém světě, a že začínáme zase častěji vyhovovat sokolské zásadě, totiž cvičit. Samo sebou se rozumí, že do toho muselo přijít něco neočekávaného, aby jsme se z té nečinné dřimoty probudili a to bylo překvapení nás cvičitelem k nám vyslaným N. J. S. br. Fr. Slavětinským z New Yorku, který zde mezi námi pobyl as. 4 týdny, cviče polovic času zde a druhou polovici T. J. S. ve Wilber.

Začátek byl smutný, ale když se s námi loučil tak to již vypadalo jinak, řady byly plnější jak sokolů tak žáků. Br. Slavětinský napomínal bratry cvičící k většímu zájmu pro tělocvik a zároveň našeho dorostu, pravil, že byl překvapen, když na západ zavítal, že si představoval větší činnost mezi Sokolstvem západním, ale že byl sklaman velice. Vyzýval bratry k lepší práci, tak aby až sem zase zavítá, viděl řady silnější a zájem všeobecnější. Bratři, vštípte si v paměť slova cvičitelova, a dokažte, že ještě neapozděl, a že ztracený čas v nečinnosti se budete snažit nahraditi jsoouce pamětlivi napomenutí vám daného, že budete pilně cvičit jak v paži vlastní tak našeho dorostu i žactva, aby společný cvičitel mohl říci: Nebylo mé napomenutí marné a obětavost ztracená, pochopili i tam myšlenku sokolskou a činí se tak jak se na pravé sokoly sluší.

Br. Fr. Slavětinský jest od nás již pryč, zavítal v jiné řady, kde snad je jeho přítomnosti tak potřeba, jako byla u nás, aby poučoval v tělocviku a káral zmalátnělost sokolskou. Vy však bratři cvičící, bejte tentýž zájem ve cvičení jako jste brali za poslední týden jeho zde mezi vámi po bytu. Neochabujte snad proto, že od vás byl odvolán, neb víte že síly jeho je potřeba jinde tak jako bylo zde, tužte se zrovna tak jako by byl mezi vámi. Za krátkou dobu nám připadá náš výroční den, totiž den 4. května, založení T. J. S. Crete a nevím jak by onen památný den mohl býti oslaven důstojněji, nežli aby se sokolové připravili na veřejné v tento svátek náš a dokázali české veřejnosti co se může vykonati, když je jen dobrá vůle a obětavost. A za to vám bratři ručím, že vaše snaha získá uznání všech vrstev lidu našeho, jenž věc naší výchovnou začíná již chápati a přízeň svou ji jistě neodepře.

Tož bratři navštěvujte pilně cvičení, dbejte návodů vám cvičitelem daných, tak až nadejde nám den náš slavnostní, aby jste byli připraveni sklízeti uznání za vaši vytrvalost jak sokolů, tak obecnstva vůbec, což vám bude dojísta dostatečnou odměnou. Ano, jsem jist, že právě ocněním takovým posilnění budete k dalšímu postupu a tužení paží a zbystření mysli svých, ukazující v čem vlastně Sokolstva jest poslání. Na zdar!

Jos. Bělka.

Cleveland, O., 28. února.

Jest sice hodně pozdě, ale přece nemohu opomenout učinit aspoň malou poznámku o našem veřejném cvičení, konaném na nový rok. Musím doznat, že cvičení toto bylo nejlepší, co jsem zde viděl vůbec a snad nejzdařilejší od té doby, co stává Sokol Cleveland. Jak ta malá drobtina, tak dospělí sokolové, jak školačky a sokolky, cvičili všichni znamenitě, vše správně, úsečně a s pravým porozuměním. Prováděli cvičení protná a jednotlivé výkony tahové i švi

hové na nářadí přesně. Diváků byla přeplněná místnost a každému jávalo srdce radostí; bylo vidět usměvavé obličejy nad tou prací zdařilou a odměnou všem cvičícím byly bouřlivé potlesky. Největší zásluha však patří vždy jen našemu božnému cvičiteli a náčelníku br. A. Fánkovi, který pro jeho dobrou povahu, upřímnou snahu a vážné vystupování jest všeobecně oblíben. Kdyby ještě cvičenci hleděli je mu práci usnadnit a více br. cvičitele respektovat, byla by práce jeho ještě o mnohem snadnější a pak i vydatnější. Jak jsem spozoroval o posledním veřejném vystoupení, někteří bratři jeden do druhého strkal, nebo i při cvičení na cvičitele volal a podobně. Tohoto nezpůsobu by již cvičenci měli dávno zanechat a nebo sám cvičitel by podobných věcí neměl trpět. Musím také něco napsat o Odboru našich sokolek, jenž právě jest v činnosti a v největším proudu. V lednu přistoupilo 30 nových členek a tu máme důvěru, že práce započne ve smyslu čistě sokolském. Snad také budeme mít záhy příležitost říci, že navštěvuje velký počet členek cvičení. Při této příležitosti pozvaly si sokolky do schůze členy naše, bratry, aby se přesvědčili o jejich práci. Zároveň uspořádaly společnou tabuli. Ovšem, že ani tanec nesměl chybět, návštěva z obou stran byla daleko nad očekávání, tak že sokolky měly co dělat, aby všechny přítomné uctily. Starostka E. Bernhardova zahájila schůzi a promluvila k přítomným stručně, ale velice pročitěnou řečí; vyzývala všechny ku společné práci sokolské. Pak promluvil starosta J. Vacík a poukazoval sokolkám hlavně na větší činnost i v tělocvičně. Potom promluvil ještě několik sokolů. Hlavně poukazováno bylo však na to, aby lid svobodomyšlný podporoval stranu naši a neposílal děti své do škol neb ústavů nám odporujících, snah protichůdných, ku příkladu jako je tak mnohá sektářská nedělní škola a jiné. Velice krásně přednesla sok. E. Bernhardova báseň "Poledne", jež byla s nadšením přijata a hlučným potleskem odměněna. Jen více takových pracovic do našeho středu! Musím sokolkám vzdát díky za jejich pohostění a přičinlivost. Nyní jest řada na nás, abychom mohli oplatit co nejlepší můžeme, aby to přátelství a vzájemné styky na dále se udržely na prospěch sboru našeho. — Chci také zmíniti se ještě o naší Sokolně, která nám již nyní v práci tělocvičné nikterak nevyhovuje dle našich požadavků. Za jedno jest malá místnost, nízká, kde nemůže býti dostatečně čerstvého vzduchu a mnoho jiných věcí nutných nám schází. Chceme-li konati práci naší národní a výchovnou řádně, musíme k tomu mít místnosti vhodné a dostačitelé. Náš sbor se usnesl již před časem dohodnouti se s řiditelstvem Č. A. Síně o postavení prostorné místnosti, kde by měla také býti postavena moderní tělocvična. Řiditelstvo nabídku přijalo a o dohodnutí obou stran učiněn úpis, že bude tělocvična postavena v Č. A. Síně pouze a výhradně pro účely tělocvičné. To vše byla dobrá myšlenka a práce, ale ještě dnes nemůže nikdo říci, kdy síň postavena bude, ačkoliv na ni tak toužebně čekáme. Jedna kaňka jest v tom, že zde stává zákon proti prodeji a pití lihovin a právě v naší čtvrti zákon ten prošel a sice tam, kde má státi síň. Řiditelstvo se obává, že by nemohlo zaplatit ten velký dluh stavbou vzešlý, kdyby se nemohly prodávat opojné nápoje. Naši národovci se asi nemohou vzdělávat bez pití! Musíme doufat, že řiditelstvo uzná, že přes to vše je třeba co možná nejdříve síň postavit, již tak dojísta nutně potřebuje východní část Clevelandu pro svůj pokrok v českém živlu a jeho vývin vůbec. Přeji činnosti té mnoho zdaru!

Leopold Vsetečka.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ NÁR. J. SOK.

Bratři náčelníci, kteří dosud nezaslali náčelnické zprávy za rok 1906, jsou tímto žádáni, by zaslali žádané co nej-

dříve, abych mohl též i já své povinnosti konat, jinak budu nucen na sbory se obrátit. Prázdnostisky nač. zpráv zašlu na požádání. Na zdar!

Vác. K. Třeska, župní náčelník.

Všem sokolským sborům vydržujícím tělocvičné školy mládeže, jakož i patronátům a výborům vydržujícím školy pro naši mládež.

Není doba daleká, kdy při sokolských slavnostech v naší drahé vlasti ve slovanské Praze sjedou se ze všech končin synové a dcery naší matky Čechie a komu nebude možno by sám spočinul na prsou mateřských, ten zajisté myslí bude provázeti ty, jimž Štěstěna dopřála tohoto požitku. Češi američtí, rození tam ve staré vlasti zajisté srdcem budou přítomni oněm, pro nás tak důležitým slavnostem, avšak s našimi dětmi tak není, jejich kolébka jest zde, ony srdcem jsou připoutány k této naší nové vlasti. Nuže, zdali jejich srdce nemůže býti přítomno, tož aspoň necht' pozdravem tlumočí city ku svým bratříčkům a sestřičkám tam na druhé straně oceánu, kde jejich otec, matka, děd neb babička jako děti se proháněli po nivách naší tak drahé otčiny.

Vůči tomu navrhl cvičitelský sjezd Župy Severo-Východní aby se konaly sbírky našich dětí česko-amerických na zakoupení česko-amerického praporu, by s vlajícím věterkem pozdrav nesl od dětí česko-amerických svým bratříčkům a sestřičkám ve staré vlasti. Protož žádáme, aby se zvolily příslušné výbory pro ony sbírky, kdežto sebrané obnosy bud' tež zasílány na župní výbor Župy Severo-Východní a jenž je kvitovati bude.

Kojíce se nadějí, že věc tato dojde náležitého pochapení, znamenáme se za župní výbor Župy Severo-Východní: Josef Štíbr, starosta, 5324 McBride Ave., Cleveland, O. Frank Cais, jednatel, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.

ZÁPISY ZE ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

Z mimořádné schůze, 5. ledna.

Náč. V. Třeska zahájil schůzi. Schůze tato svolána na dopis od Plzeň. Sokola a od Sok. Praha. — Schůzi této obcoval br. Šiman, člen Plzeň. Sok. v Chicagu. V dopisu Sokola Plzeňského se nám sděluje, že povoleno jest vyslati 3 borce ku sletu do Čech a \$1.000 na podnik celý; zároveň že vypracování původního cvičení má na starosti br. Haller, jemuž ku pomoci žádáno o br. Tesaře a br. Trefného, jakož i že místní pomoc přislíbena. Dopis Sok. Praha v Chicagu hlásí, že zvolen byl tříčl. výbor ku dohodnutí se s ostatními sbory stran běhu cvič., v což i povolený příspěvek župní náš, má býti obětován; jelikož dosud od výboru tohoto zpráv nedošlo, usneseno odložit do pravidelné schůze. Dopis Sok. Plzeň. vyřízen: jednatel dopíše Výk. Výboru, by telegraficky obeslal náčelníky Žup, neb jich zástupce, jak náčelníka a podnáčelníky N. J. S. ku spol. schůzce na 19. leden 1907 do Sok. Plzeň. ku vypracování spol. cvičení jak pro sokoly, i sokolky ku V. sletu v Praze; Župy krýti mají vydej náčelníků svých, N. J. S. pak náč. a podnáčelníků, se schůzkou vzešlý. Též poznamenání Sok. Plzeň., že jich borci vyjedou dříve, než jak v projektu má výbor v N. Y., ano třeba cvičencům po cestování odpočinnosti, sděleno býti má Výk. Výb. s tím naším přáním, aby výprava byla společná.

Na to schůze skončena.

Ze dne 21. ledna.

Náčelník zahájil schůzi. Nepřítomen starosta V. Šedivec, dále A. Tesař, odcestoval; Vác. Šedivec; M. Vimer, nemocen; Fr. Janovský, omluven. — Zápis ze schůze prosincové

čten a přijat. Tříska oznamuje, že br. Tesař vyslán byl Výk. Výborem ku vypracování cvičení ku sletu v Praze pro N. J. S. do Cedar Rapids; přijato a záloha \$25.00 na cestovné povolena. Sok. Praha doposud ohledně pokroku stran běhu nenechává vědět nám; jednatel dopíše, aby, má-li ku běhu cvič. dojíti, což i naším přáním, oznámili nám sbory, jež podíleli se zamýšlí. — Náč. podává zprávu, že dne 20. led. odbýváno bylo spol. cv. v Sok. Mt. Pleasant. Účast cvičících: St. L. 20, Mt. Pl. 15; E. St. L. na cvičení se nepodílel, však 10 členy přítomen. Dopis od Výk. Výb. ohledně běhu cv. v Chicagu po přečtení přijat a ano již dříve vyřízeno, vzat na vědomí. Druhý dopis, odpověď od V. V. nám ohledně schůzky ku vypracování sletového cvičení, oznamuje, že V. V. je náhledů jiných a že ustanovují bratry Hallera a Tesaře, jimž povoleno dosti času ku vážné práci oné. Vzato ku vědomí. Tu již, jak jednatel oznamuje, dopis onen zaslán br. Tesaři, který o této schůzi již v C. Rapids meškal; vyřízeno. Jednatel upomínoucí má dluhující sbory. Příjem: Sok. St. Louis za II. pololetí 1906 \$9.65, Sok. Mt. Pleasant za II. pololetí 1906 \$1.85. Příjem \$11.50; vydej \$25.00.

* * *

Ze dne 18. února.

Náč. zahájil schůzi. Nepřítomen starosta V. Šedivec a M. Vimr. Čtení zápisů z mimořádné a minulé schůze přijato dle znění. Náčelník oznamuje, že obdržel zprávu ze závodů Župy Stř. a vítězek z těchž, \$50.00; po přehlédnutí zprávy poč. výborem má jednatel zaslati \$25.00 se zprávou Výk. Výboru a druhou polovinu sborům v Chicagu. Na snažnou žádost sb. E. St. Louis pro jich výevik povoleno jest \$5.00 měsíčně na březen, duben a květen. — Dotazník N. J. S. a Sjezdu Svobodomyšlných, oba ponechány jednateli k vyplnění a zaslání. Usneseno objednat 150 výtisků "S. A." a v zájmu sok. agitace po státech Stř. Župy tyto po tři měsíce na krajany naše zasílati na účet Župy; jednatel má o tomto dopsati Výk. Výb. N. J. S. — Od Sok. Praha doposud nijakých zpráv ohledně cv. běhu nedošlo.

Příjem: Vracená záloha br. Tesařem \$25.00; Plzeň. Sokol za II. pololetí 1906 \$22.50; Čes. Am. Sokol za II. pololetí 1906 \$1.70; Sok. Praha za II. pololetí 1906 \$7.80. — Celkový příjem \$57.00; vydej žádný. Fr. Široký, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

ze dne 4. března 1907.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházela sestra A. Veselá, jež byla omluvena.

Zápisy z lednové a únorové schůze byly po přečtení přijaty.

Vrchní pořadatel br. J. Rudiš-Jičínský zasílá dopis, v němž oznamuje, že na žádost Výk. Výboru, aby dal spracovati památní spis k výpravě amer. sokolů k V. sletu Vsesokolskému, jenž by byl odevzdán prezidentu francouzské republiky při příjezdu sokolů do Paříže, dal spracovati a vyhotoviti p. R. J. Pšenkovi, který spracoval vše do řeči francouzské, a zároveň doporučuje, by byl zaslán p. Pšenkovi poděkovací dopis. Výkonný Výbor vyslovuje p. Pšenkovi a Dr. J. Rudiš-Jičínskému vřelý dík za vykonanou práci.

Předložený účet p. F. J. Malého z Chicaga za fotografie v obnosu \$1.25, a účet za rytinu v obnosu \$1.10 přijat a k vyplacení odkázán.

Zaslaný poděkovací dopis od kuratoria Náprstkova Muzea z Prahy za zaslání pozůstalé spisy po prof. L. Klácelovi má být v Sok. Amer. uveřejněn.

Br. Hubálek z Wilson, Kans., jenž byl Výk. Výb. požádán, by uvedl T. J. S. Timken, Kans. do svazu N. J. S. a jim částečně byl v cvičení nápomocen, oznamuje, že žádosti Výk. Výb. vyhověl a zasílá účet za cestovné v obnosu

\$7.00, který byl přijat a k vyplacení odkázán. Zároveň povoluje Výk. Výb. br. Hubálkovi náhradu za ztrátu času v obnosu 25 doll.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy sboru T. J. S. Podlipný; T. J. S. Bruno, Neb., stanovy; T. J. S. Ord, Neb., tiskopisy a tělocvičné knihy; T. J. S. Tyrš, Newburg, O., tiskopisy a tělocvičné knihy; T. J. S. Curtis Bay tiskopisy; T. J. S. Čechie povely cvičební; T. J. S. So. Omaha 100 platebních knížek. Dále oznamuje, že objednal rozličné tělocvičné knihy z Prahy.

T. J. S. So. Omaha žádá záslužní listinu pro br. F. Boukala, což bylo povoleno.

Účet Lidového Knihkupectví za 100 zpěvníků a 5 výtisků Jihoslovanského Sletu v obnosu \$17.25 přijat a k vyplacení odkázán.

Účet Nár. Tisk. za tisk a výpravu Sok. Amer. za měsíc únor v obnosu \$229.90 přijat a k vyplacení odkázán.

Řád Slovan č. 1: Č. S. P. S. zasílá dopis, který si přeje by byl uveřejněn v Sok. Amer. Usneseno dopis zaslati redakci Sok. Am.

Br. Slavětinský, společný cvičitel pro Župu Západní zasílá zprávu o své činnosti, počínající 28. lednem a končící 23. února. Usneseno, by zpráva ta byla v Sok. Amer. uveřejněna.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. Josefa Jičínského, který jest členem shora uvedené Jednoty ode dne 21. února 1887. Žádosti má být vyhověno. — Dále podává návrh, který má být všem Jednotám k odhlasování předložen, a sice aby byla povolena částka 500 doll. z pokladny N. J. S. pro Matici Školskou v Čechách.

Jednatel oznamuje, že záslužní listiny jsou vyčerpány a usneseno, by byly zaopatřeny pro příště lepší než bývaly, a sice litografované. Záležitost tato byla odevzdána br. Lierovi k obstarání.

Výbor na tělocvik odporučuje, by Výk. Výb. zakoupil 10 dutých míčů pro závodníky k V. sletu vsesokolskému do Prahy. Odporučení bylo přijato a uloženo výboru na tělocvik míče ony obstarat, nemají ale přesahovat částku \$25.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: Bayone \$9.20; East St. Louis \$13.20; Lorain \$9.20; Wilber \$13.80; Sbor Sokolek Omaha \$3.10; Omaha 30c; Podlipný \$27.20; T. S. Dívek a Paní v New Yorku dar do San Francisca \$5.00; Crete do fondu na sjezd \$12.10; Milwaukee na sjezd \$6.20; Manitowoc na sjezd za r. 1905 a 1906 \$6.80; Podlipný na sjezd \$20.90. M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

N., Miligan, Neb.: Poslali jsme žádaný recept poštou, však podotýkáme ihned, že má-li se řádná léčba provést v případě podobném, nutno najíti příčinu a vyšetřiti.

J. P., Chicago: Čtli jsme, víme o každém krůčku, avšak pro dnešek odkládáme.

B., St. Louis, Mo.: Stanutí znamená smrt. Člověk, který se vším jest spokojen, odvolává se na snášenlivost, není a nemůže být člověkem pokrokovým a protože na světě není nic tak dokonalého, aby nesneslo opravy a změny, mění se i ta naše Volná Myšlenka ode dne ku dni. Co včera měli jsme za nejlepší dnes novou pravdou vědecky poraziti se dá. Jedině tak lze pokračovati. Snášenlivost a naprostá spokojenost byly by čirým otroctvím a to dobrovolným, člověka nedůstojným.

Baltimore. Přišlo pozdě do tohoto čísla. Ostatně, chtěje vykonati vůči vlastnímu podniku vše co třeba a přesvědčiti se sami, dáme vše důkladně vyšetřit. U nás pravda jde nade vše.

Cleveland, O.: Učinili jsme zmínku pouze a o všech podobných oslavách i u jiných sborů, aniž mohli jsme pro nedostatek místa jíti do podrobností. Promiň tedy.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ÚNOR 1907.

Únor	Příjem.
4. Předpl. S. A. od T. J. S. Nová Paka v Čechách..\$	1.00
4. T. J. S. Omaha, Neb., za IV. čtvrtletí 1906..	47.50
Týž do fondu pro sjezd za r. 1906.....	15.50
4. T. J. S. Svornost, N. Y., za IV. čtvrt. 1906..	16.30
Týž do fondu pro sjezd za r. 1907.....	5.10
4. T. J. S. New Bedford, Mass., za IV. čtvrtletí 1906 a na I. čtvrtletí 1907.....	13.20
Týž do fondu pro sjezd za r. 1906.....	3.30
4. Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass., za vstupné	5.00
4. Předpl. na S. A. od J. Levák, N. Y.....	.75
4. Č. S. Sok. Bayonne, N. J., za III. a IV. čtvrtletí 1906	920
4. Za těl. knihu od T. J. S. St. Paul, Minn.....	.18
13. Dar pro T. J. S. San Francisco, Cal., od T. S. D. a Paní v New Yorku.....	5.00
13. T. J. S. East St. Louis, Ill., na IV. čtvrt. 1906..	13.20
14. T. J. S. Lorain, O., za III. a na IV. čtvrt. 1906..	9.20
15. T. J. S. Crete, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1906—07	12.10
15. T. J. S. Wilber, Neb., za IV. čtvrtletí 1906....	13.80
18. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezdu za r. 1906.....	6.20
18. Sbor Sokolek Omaha, Neb., za IV. čtvrtletí 1906 a na I. čtvrtletí 1907.....	3.10
23. Č. A. S. Manitowoc, Wis., do fondu pro sjezd za r. 1905—06.....	6.80
23. T. J. S. Omaha, Neb., doplatek na IV. čt. 1906..	.30
23. Předpl. na S. A. od K. Havlína, N. Y.....	.75
28. Za těl. knihu a 4. všesokol. slet v Praze od T. J. S. St. Paul.....	2.15
28. T. J. S. Podlopný, Detroit, Mich., za IV. čtvrtletí 1906	27.20
Týž do fondu pro sjezd za r. 1904—05—06....	20.90
28. Předpl. na S. A. od F. Jelínek, Vižemi v Čechách	1.00
28. Předpl. na S. A. od D. A. Sok. v N. Y.....	.75
	\$ 239.48
Hotovost z minulého roku.....	\$5,863.95
Úhrnem	\$6,103.43

Únor	Vydání.
8. Za cestovné a ztrátu času uvedením nových jednot T. J. S. Praha a Oklahoma City br. J. Peciválem	\$ 49.49
8. Za cestovné a ztrátu času do C. R. vreh. náčel. N. J. S. za vypracování zvláštních cvičení pro boree ku V. Všesokolskému sletu v Praze br. A. Haller	33.50
8. Za cestovné a ztrátu času do C. R. a zpět do St. Louis br. A. Tesařovi.....	34.44
8. Za tisk 500 dotaz., 500 typ. dopis, 500 obálek, 500 2c poštovních známek, Jičínský.....	23.40
8. Za 86 fotografií pro zvláštní cvičení pro slet v Praze	25.00
8. Za 4820 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro leden, Nár. Tiskárně	200.67
8. Za pošt. kolekci checku na banku, regist. dop. br. F. Lierovi za r. 1906.....	16.36
8. Za express na cuts zas. do tisk. S. A. pro S. A....	.70
9. Záloha na těl. nářadí T. J. S. Oklahoma City..	50.00
18. Vrečnímu pořadateli S. A. za měsíce únor Dr. J. Rudiš-Jičínskému	30.00
18. Výp. poř. S. A. za únor, br. Ant. Haller.....	10.00
18. Výp. poř. S. A. za únor, br. Jos. Čermák.....	10.00

23. Za express těl. knih, listin a stanov N. J. S. do Newburgh a Ord, Neb.....	2.50
28. Za ztrátu času při vypracování zvláštních cvičení pro slet br. Trefným.....	10.00
Úhrnem	\$496.06
Příjem	\$6,103.43
Vydání	496.06
Hotovost	\$5,607.37
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$1,016.52
Fond pro příští běh evičitelský.....	42.85
Na darech od jednot pro TJS. San Francisco	11.50
Základní fond N. J. S.....	300.00
Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku.....	2,450.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	707.37
	\$5,607.37

Následkem nezaslání zpráv čtvrtletních za r. 1906 od některých jednot bude fin. zpráva N. J. S. uveřejněná v dubnovém čísle Sokola Amerického.

Na zdar Jan Černý, jednatel.

FIN. ZPRÁVA JEDNATELE ŽUPY VÝCHODNÍ ZA R. '06.

Vydání.

Br. Štefkovi za cvičení T. J. S. v Bayone, N. J., \$4.00, \$4.00, \$3.00. Br. Sekyrovci za cvičení T. J. S. v New Bedford a cestovné \$32.00. Br. Štefkovi za cvičení T. J. S. v Bayone, N. J., \$4.00. Za knihu a zaslání pro T. J. S. New Bedford \$1.45. Za rozeslání brožur jednotám \$1.46. Služné náčelníku za I. čtvrtletí a poštovné \$2.67. Br. Štefkovi za cvičení v Bayone \$5.00. Služné jednatele za I. čtvrtletí \$2.50. Br. Sekyrovci za cvičení v New Bedford \$6.00. Poštovné br. Sekyrovci 26c. Služné jednatele za II. čtvrtletí \$2.50. Za ubytování posluchačů \$1.00. Správě Sokolovny za obědy a večere posluchačů \$3.00. Za telegram k závodům Župy Stř. 40c. Br. Štefkovi za cvičení T. J. S. v Bayonne \$4.00, \$3.00. Správě Sokolovny za obědy a večere posluchačů a přednášek \$4.90. Br. náčelníku služné a dopisné za II. čtvrtletí \$2.75. Těl. Jed. ve Philadelphii, cestovné posluchači \$16.00. Správě Sokolovny za obědy posluchačů \$3.75. Cestovné br. jednatele do Bayone, N. J., 40c. Náhrada výboru ze schůze v Astoria L. I., \$2.40. Správě Sokolovny za obědy posluchačů \$3.30. Br. Martynymu za cvičení a cestovné do New Bedford \$19.75. Služné br. náčelníku za III. čtvrtletí \$2.25. Br. Beníškovci cestovné do schůzi Žup. Výboru 90c. Služné náčelníku za IV. čtvrtletí \$2.50. Úhrnné vydání \$139.44.

Příjem.

Od T. J. "Svornost" župní poplatek za r. 1905 \$5.70. Od T. J. Sokol v New Yorku, župní poplatek za r. 1905 \$50.10. Od T. J. Blesk v Baltimore, župní popl. za rok 1905 \$19.70. Od T. J. Newark, župní poplatek \$4.40. Od T. J. New Bedford župní poplatek \$2.40. Od T. J. Philadelphia, vrácené peníze na cestovné \$4.00. Od T. J. v Bayone, župní poplatek \$3.10. Od Výb. Výb. N. J. S. dobrovolný příspěvek na vydání pro T. J. S. New Bedford \$9.88. Příspěvek Výb. Výb. N. J. S. na evičitelský kurs, pořádaný Výb. Župou \$25.00. Úhrnný příjem \$124.28. Úhrnné vydání \$139.44. Úhrnný příjem 124.28. Schodek \$ 15.16. Přenos z r. 1905..... 145.69. 15.16.

Zbývá na rok 1907.....\$130.53

Uloženo na bondy \$100. V rukou pokladníka \$30.53.

Za finanční výbor:

JAN BENÍŠEK,

JOS. GREGOR,

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, necht' ihned oznámí to jednateři V. V. na adresu: Jan Cerný, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 1 Teasdale Pl., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Fesaf, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zaslány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 1125 N. Port St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 132 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 132 Jane St.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Srámek, 3389—3rd Av.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mršík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Ladislav, 619 Westmount St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalíčka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Vojtěška A. Jaroš, 2004 Ashland Ave.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v So-

kolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Vofříšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stíbr; tajemník F. Čais, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Ave., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Josef Stíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chabek, Gust. Kašpar, V. Stíbr, Fr. Vácha, Emil Slapák, Frank Vejnar. — Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 3. neděli v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jedn. Frank Rebeka, 9006 Capitol Ave., S. E.

Sokol Cech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 6115 Morton Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3304 W. 33rd St. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave.

Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchel Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 63 Tillman Ave.; účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabee St.

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Triska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids.

Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vách, Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1359 So. Avers Ave.

Těl Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300 —1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106 —108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Jan Vrzal, 1208 N. 3rd St.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av.; taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Ríha, Marie Patáč a Sid. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni C.S.P.S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Stěp. Haluza, 119 No. 20th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. nedělí; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studníčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. J. Hájek, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůnek.

Zpráva jednatele Výk. Výboru N. J. S.

od 1. února 1906 do 31. ledna 1907.

JMÉNO SBORŮ	Počet členů koncem roku 1905	Počet nových členů za rok 1906	Počet členů odpadlých za rok 1906	Konečný počet členů do konce r. 1906	Dluh z roku 1905	Sbor měl platit za příspěvky za r. 1905	Přepočteno na příspěvky z r. 1905	Sbor zaplatil za příspěvky za r. 1906	Dluh koncem r. 1906	Přepočteno na příspěvky za r. 1906	Sbor dluhuje do fondu pro sjezd
Sok. Jed. Blesk, Baltimore..	197	29	8	218	—	258.80	—	258.80	—	—	—
Čes. Sl. Sok., Bayonne, N. J.	19	6	2	23	18.40	30.30	—	39.50	9.20	—	—
T. J. S. Fugner, L. I., N. Y.	72	7	5	74	—	89.00	—	89.00	—	—	—
T. J. S. Newark, N. J.	44	8	1	51	—	61.30	—	61.30	—	—	—
T. J. S. Svornost, N. Y.	57	8	14	51	18.10	69.10	—	70.90	16.30	—	—
T. J. S. New York, N. Y.	501	33	34	500	154.80	620.20	—	624.00	151.00	—	—
Sok. Jed. Philadelphia, Pa...	53	5	13	45	—	59.30	—	59.40	—	.10	9.80
T. J. S. Westfield, Mass. ...	20	4	4	20	.30	26.30	—	26.30	.30	—	4.00
T. J. S. New Bedford, Mass..	24	13	4	33	.30	45.50	—	37.60	8.20	—	—
T. J. S. Horymír, Curtis Bay	16	7	—	23	.30	29.60	—	29.70	.20	—	2.30
T. J. S. Komenský, Patterson	19	3	9	13	—	18.40	.90	18.20	—	.70	—
Sok. Cleveland, Cleveland, O.	122	16	14	124	36.60	157.70	—	157.90	36.40	—	—
Sok. Čech, Cleveland, O.	283	19	8	294	83.40	357.90	—	350.60	90.70	—	29.40
T. J. S. Nová Vlast, Clev., O.	52	7	7	52	—	68.70	—	68.70	—	—	10.40
T. J. S. Tyrš, Newburg, O...	—	31	—	31	—	10.00	—	10.00	—	—	—
T. a P. J. Budivoj, Detroit..	73	10	3	80	.40	99.20	—	99.20	.40	—	15.30
T. J. S. Podlipný, Detroit ..	86	20	6	100	48.50	124.90	—	146.20	27.20	—	—
Sok. Lorain, Lorain, O.	24	3	3	24	9.30	31.50	—	27.80	13.00	—	2.40
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	70	10	7	73	25.50	93.20	—	71.10	47.60	—	7.30
Plzenský Sokol, Chicago	484	34	86	437	.20	560.60	—	560.30	.50	—	92.60
Sokol Chicago, Chicago.....	232	42	15	259	—	316.20	33.40	282.40	.40	—	68.90
T. J. S. Čechie, Chicago	73	9	4	78	22.30	99.20	—	122.10	—	.60	15.10
T. J. S. Tábor, Chicago	118	22	9	131	36.90	164.30	—	162.20	39.00	—	13.10
T. J. Sokol Praha, Chicago..	144	39	30	153	—	215.40	.50	218.70	—	3.80	—
Sok. Slovanská Lípa, Chicago	188	1	11	178	—	215.90	.30	55.20	160.40	—	36.60
Č. A. Sokol, Manitowoc, Wis.	34	3	3	34	—	40.30	.20	40.80	—	.70	—
T. J. S. Milwaukee, Wis. ...	—	128	2	126	—	76.70	—	76.70	—	—	—
T. J. S. St. Louis, Mo.	178	40	25	193	—	244.90	2.80	211.90	30.20	—	—
T. J. S. Mt. Pleasant, St. L.	38	6	6	38	22.50	48.00	—	70.50	30.20	—	7.60
Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids	164	29	21	172	—	222.20	1.40	—	220.80	—	17.20
T. J. S. East St. Louis, Ill..	28	18	12	34	10.10	48.30	—	45.00	13.40	—	3.40
T. J. S. K. Jonáš, Abie, Neb.	22	6	1	27	—	35.70	2.10	—	33.60	—	—
T. J. S. Hvězda Západu	38	6	1	43	—	54.60	—	55.90	—	1.30	—
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb...	34	3	3	34	9.90	42.20	—	51.70	.40	—	3.40
T. J. S. Crete, Neb.	68	—	8	60	—	73.80	—	73.80	—	—	—
T. J. S. Milligan, Neb.	50	—	4	46	38.10	55.20	—	58.30	35.00	—	16.20
T. J. S. Omaha, Neb.	136	25	6	155	41.80	193.80	—	187.80	47.80	—	—
T. J. S. Plattsmouth, Neb...	39	10	5	44	—	53.90	.50	53.40	—	—	—
T. J. S. Prague, Neb.	46	5	5	46	.40	58.30	—	58.30	.40	—	9.20
T. J. S. Schuyler, Neb.	73	5	7	71	—	85.60	—	86.60	—	1.00	22.40
T. J. S. So. Omaha, Neb.	74	4	17	61	—	84.60	1.50	86.70	—	3.60	—
T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans.	71	13	3	81	—	101.30	4.80	96.80	—	.30	—
T. J. S. Jiří z Poděbrad....	25	11	5	31	22.50	41.50	—	64.00	—	—	1.60
T. J. S. Dodge, Neb.	39	6	10	35	10.90	41.30	—	65.30	—	13.10	—
T. J. S. San Francisco, Cal...	29	27	—	56	58.90	—	—	58.90	—	—	—
T. J. S. Český Lev, Brainard,	21	4	3	22	—	29.30	1.20	27.30	.80	—	4.30
T. J. S. Howells, Neb.	24	9	8	25	—	33.70	—	33.70	—	—	2.50
T. J. S. Timken, Kans.	—	19	—	19	—	10.00	—	10.15	—	.15	—
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	—	25	—	25	—	10.00	—	10.15	—	.15	—
T. J. S. Praha, Prague, Okla.	—	32	—	32	—	10.00	—	10.00	—	—	—
T. J. S. Ord, Neb.	—	32	—	32	—	10.00	—	10.00	—	—	—
T. J. S. Wilber, Neb.	50	—	4	46	—	56.10	—	42.30	13.80	—	—
SBORY SOKOLEK	1257	852	456	4653							
Sb. Sok. Jed. Blesk, Baltimore	28	10	4	34	—	14.95	.70	14.85	—	.60	—
T. S. Dívek a Paní, New York	232	12	17	227	23.45	93.70	—	117.35	—	.20	—
Sb. Sokolek, Plattsmouth, Neb	16	2	6	12	.25	6.50	—	6.75	—	—	—
Sb. Sok. Libuše, S. Omaha..	23	7	5	25	2.30	11.45	—	13.75	—	—	—
Sb. Sokolek, Omaha, Neb. ...	40	—	10	30	—	13.40	.80	10.70	1.90	—	—
T. Sb. D. a Paní, L. I., N. Y.	23	1	—	24	2.30	9.85	—	12.15	—	—	—
T. Sb. Dívek a Paní, Newark	—	44	9	35	—	16.90	—	16.90	—	—	—
Sb. Sok. Vlasta, St. Louis..	65	3	68	—	6.85	15.95	—	22.70	—	—	—
	427	79	119	387	705.55	5,766.50	51.10	5448.25	998.90	26.10	395.00

SOKOL AMERICKÝ.

Příjem.

Za vstupné a příspěvky od Sborů.....	\$ 5,448.25
Tiskopisy a pod.....	15.82
Výevik a vzdělání ve sborech.....	28.66
Sjezdy, závody a slavnosti.....	9.89
Sokol Americký.....	191.81
Za Památníky N. J. S.....	27.35
Do fondu pro sjezd.....	299.30
Různé příjmy.....	132.00
Úroky z banků.....	46.00

\$6,199.08

Hotovost z minulého roku..... 4,193.72

Úhrnem\$10,392.80

Vydání.

Tiskopisy a pod.....	12.00
Výevik a vzdělání ve sborech.....	59.90
Organisator.....	9.88
Sjezdy, závody a slavnosti.....	366.04
Poštovné, dovozní a pod.....	49.59
Sokol Americký.....	3,267.22
Památník N. J. S.....	17.24
Různé příjmy.....	125.50
Různé vydání.....	246.73
Společný evičitel pro Župu Západní.....	89.75
Služné tajemníka, pokladníka a jednatele V. V. a vreh. náčelníka N. J. S.....	285.00

Úhrnem\$4,528.85

Příjem\$10,392.80

Vydání 4,528.85

Hotovost\$ 5,863.95

Upozorňuji br. jednoty, které zaslaly poplatek na příspěvky a do fondu pro sjezd za r. 1906 v měsíci únoru 1907 nejsou na této zprávě zanešeny neb 31. ledna 1907 uzavřené jsou knihy Výk. Výb. Nár. Jed. Sokolské. Veškerý příjem v únoru 1907 jest zanešen na tento rok. Dále prosím finanční tajemníky sborů, aby zprávu tuto si prohlédli a se svými čtvrtletními porovnali.

Na zdar

Jan Černý, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Zkusili jsme sami již několikrát jak obtížné jest psát ty různé udaje dějinné z našeho života českého a víme jak teprve obtížné jest sháněti material k příštím dějinkám té naší větve zaoceánské. Pokud pak práce Tomáše Čapka v tom ohledu se týče, zdá se skoro, že mnohou tu obtíž překonal, ba překonal i vše to co naházelo se mu pod nohy, když v práci té záslužné byl začal před lety. A dnes tu leží knížka jeho "Památky českých emigrantů v Americe" v novém rouše před námi a v novém uspořádání jako vydání druhé. Obsah dokazuje s jakou pílí se pracovalo a tam kde nazývá leckdo práci rozvláchnou najdete jednoduše jádro věci čili pravý doklad toho mnohého tvrzení vedle vhodných ilustrací a fotografických snímků. Pro nás zajímavé však, že potvrzuje se tu někdejší naše tvrzení v obhajobě Heřmanově a jeho českého původu, fotografií náhrobního kamene. Poukazovali jsme své doby na okolnost, že dvě rr ve jméně Heřmanově podle starého pravopisu znamenaly jednoduše naše ř a za toto tvrzení doložené písmáčky, abychom tak děli, dostalo se nám i autorovi poklon zrna nej-

horšího. A proč? Inu jednoduše proto, že ti, kdož tak psali a na práci záslužnou útočili skutečné práci nikdy nezvykli, jako spíše ostouzení všeho co nebylo jejich a nemohlo vytrysknouti z pera kalného. Dílko Čapkovo v každé mělo by být knihovně sokolské, již proto že činí se tu i zmínka o Filipovi a práci své doby N. J. S. cenou poctěné. Objednati lze u Národní Tiskárny v Omaze. Cena \$1.00.

Z kalendářů dostali jsme tentokrát pouze jediný, protože snad druzí páni vydavatelové o odporučením aneb posudek listu našeho nestojí. A není také divu, my dovedeme leckdy tu "krvavou literaturu" a tomu podobné, škráb-nout a sotva kdy zbytečně hlačime, neotiskující z pravidla posudky již napřed napsané. "Národní Kalendář", sestavený literárním výborem Nár. Slovenského Spolku, jest opravdu pro Slovač americkou publikací pozoruhodnou jak co do obsahu, tak i úpravy elegantní. Pro nás zajímavé, že jest tu i podobizna přítele Tomáše Čapka z New Yorku, jenž nedávno čestným členem spolku onoho jmenován byl za své práce obranné té ubohé Slovače, téhož Čapka, jenž nám již několikrát podal průkaz o svých schopnostech upřímného historika našich vlastních údajů a jehož práce tak často bagatelisována byla právě těmi, kdož nemohou mu ani pod podpatek. Články kalendáře tohoto jsou různé, odborné a i zábavná část jest vybraná. Tisk jest čistý a ilustrace skvostné. Vydán byl Národním Slovenským Spolkem a tisknut u P. V. Rovnianka v Pittsburgu, Pa. Jak jinak jest u tohoto slovenského spolku podpůrného, který na různé publikace vlastní do roka vydá značné sumy peněz, jen aby se prospělo Slovači zle i tam za oceánem, doma. Skoro bychom i našim jednotám podpůrným něco podobného záviděli, avšak na se rozčilovati, u nás podpora v nemoci a úmrtní zdá se vše, o živé bratry, nač o ty se starati a jejich dítek výchovu volnou a opravdovou pak zvláště.

V nečetné té řadě skutečných prací odborných, českých vydaných v Americe nad jiné vyniká "Hospodář", který vždy jednou ročně, v době poslední pak zvláště, pěkně se vyšnoří. Číslo prvé ročníku 17. jest opravdový důkaz práce, umělecké tvorby a co hlavního původní látky odborné, které se sotva vyrovná jiná podobná publikace vůbec. A při tom ta láce, již ovšem podmiňuje spousta oznámek, jichž výběr žel i zde děje se dle toho kdo více dá, at' již oznamuje zokoliv. Titulní obraz br. Petřtyla "Včera a dnes" jest práce na1 míru zajímavá, originelní a provedena jakž jen nejlepší štětec dovede pro reprodukci moderní. List sám jest o 122 stranách a na každé něco nového, odborného, aneb i zábavného. Pečlivá úprava typografická slouží Národní tiskárně v Omaze jen ku cti. Tu dozvíte se o školách indiánských, Původním domovu kukuřice, Aklimatisování rostlin, lecos o chovu dobytka, z mlékařství, o strojích na dojení krav, naprosté čistotě mléka, o drůbeží, zvěrolékařství, včelařství, hospodářství, zahradnictví, získáte různé rady a pokyny, přečtete si redakční J. M. Kroupy, jako celou spoustu jiných zajímavých článků a dopisů, vedle Ženky Besídky, již vede pero pí. Marie E. Mochalové, příelkyně i věci naší sokolské. Z cizích luhů a hovy Dba! a Nedba! také budou zajímaví, Co nového a Hovorna jen vhodným jsou zakončením celku. Jednotlivé rubriky jsou označeny podobenkami spolupracovníků a tu shledali jsme se i s fotografií nejnovější přítele Olšana, jenž v oboru svém zahradnickém sotva najde soupeře aspoň zde. České slovné roucho listu slavnostního, abychom tak děli, jest všude přilehavé, plynné a různé výklady odborné jsou psány se vzornou péčí a tak, že každý je pochopiti může. Toto číslo "Hospodáře" lze si objednat za pouhých deset centů a kdo si je objedná nebude věru litovati, protože tu mnoho dobrého a poučného pro každého vůbec.